

Publikatieblad

van de Europese Gemeenschappen

ISSN 0378-7079

C 61

31e jaargang

4 maart 1988

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

<u>Nummer</u>	Inhoud	Bladzijde
	I <i>Mededelingen</i>	
	Europees Parlement	
	<i>Schriftelijke vragen met antwoord:</i>	
88/C 61/01	nr. 2856/86 van de leden Mario Didó, Rolf Linkohr, Felice Ippolito, Carlo Tognoli, Jiri Pelikan, Renato Massari, Vincenzo Mattina en Giuseppe Amadei aan de Commissie Betreft: Kernfusieonderzoek en Ignitor-project	1
88/C 61/02	nr. 2944/86 van de heer Manuel Cantarero del Castillo aan de Commissie Betreft: Verplichte verzekering van reizigers op communautair niveau	2
88/C 61/03	nr. 2976/86 van de heer Florus Wijsenbeek aan de Commissie Betreft: Belastingvrijstelling bij tijdelijk gebruik van voertuigen en laadbakken in Frankrijk en Griekenland	3
88/C 61/04	nr. 3052/86 van de heer Ben Visser aan de Commissie Betreft: Tijdelijke invoer van voertuigen of deelelementen van voertuigen Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen nr. 2976/86 en nr. 3052/86	3 3
88/C 61/05	nr. 3077/86 van de heer Jochen van Aerssen aan de Commissie Betreft: Betrekkingen Europese Economische Gemeenschap/EVA	3
88/C 61/06	nr. 34/87 van de heer Gijs de Vries aan de Commissie Betreft: Vereenvoudiging communautaire wetgeving	5
88/C 61/07	nr. 61/87 van de heer Petrus Cornelissen en mevrouw Ursula Braun-Moser aan de Commissie Betreft: Het internationaal toeristisch busvervoer vanuit Nederland naar Midden- en Zuidoost-Europa	6
88/C 61/08	nr. 106/87 van mevrouw Raymonde Dury aan de Commissie Betreft: Geknoei met boter in België	6
88/C 61/09	nr. 159/87 van de heer Hugh McMahon aan de Commissie Betreft: Scheepsbouw	7
88/C 61/10	nr. 205/87 van de heer François Roelants du Vivier aan de Commissie Betreft: Boterfraude	7

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
88/C 61/11	nr 223/87 van de heer Josep Duran i Lleida aan de Commissie Betreft Posttarieven	7
88/C 61/12	nr 230/87 van mevrouw Mary Banotti aan de Commissie Betreft Normen voor stralingsbescherming	8
88/C 61/13	nr 255/87 van de heer Victor Manuel Arbeloa Muru aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschap in het kader van de politieke samenwerking bijeen Betreft Gevangenhouding en martelingen in Syrië	8
88/C 61/14	nr 276/87 van de heer Christopher Jackson aan de Commissie Betreft Door de Commissie aangeworven Britse onderdanen	9
88/C 61/15	nr 354/87 van de heer Jan Klinkenborg aan de Commissie Betreft Subsidies de leningen voor projecten in het district Weser-Ems tot en met 1986	9
88/C 61/16	nr 412/87 van de heer Vincenzo Mattina aan de Commissie Betreft Afschaffing van de fiscale vrijstellingen voor tijdschriften en dagbladen	9
88/C 61/17	nr 416/87 van de heer Jaak Vandemeulebroucke aan de Commissie Betreft Visquota voor het vissen op schol en de overtredingen daarvan	10
88/C 61/18	nr 461/87 van mevrouw Johanna Maij-Weggen aan de Commissie Betreft De lozingen van radioactief afval in de Ierse Zee door de Engelse opwerkingsfabriek te Sellafield	10
88/C 61/19	nr 485/87 van mevrouw Bodil Boserup aan de Commissie Betreft Controle op steun voor de landbouw	11
88/C 61/20	nr 506/87 van de heer Claude Wolff aan de Commissie Betreft Verzwaring van de procedure voor export naar Spanje	12
88/C 61/21	nr 515/87 van de heer Anthony Simpson aan de Commissie Betreft Gebruik van tijdelijk ingevoerde motorvoertuigen door niet-ingezetten echtgenoten	12
88/C 61/22	nr 519/87 van mevrouw Mechtild Rothe aan de Commissie Betreft Uitvoer van verwerkt varkensvlees naar Groot-Brittannië	13
88/C 61/23	nr 529/87 van de heer Victor Manuel Arbeloa Muru aan de Commissie Betreft Door werkloosheid getroffen landbouwgebieden	13
88/C 61/24	nr 554/87 van de heer Anthony Simpson aan de Commissie Betreft Crisis in de Europese leerlooierij-sector	14
88/C 61/25	nr 560/87 van de leden Jochen van Aerssen, Elmar Brok, Otto Habsburg en Hans Poetschki aan de Commissie Betreft Transitovervoer van de EEG met Oostenrijk	14
88/C 61/26	nr 585/87 van de heer James Ford aan de Commissie Betreft Beschermende kleding voor de behandeling van hondsdolde honden	15
88/C 61/27	nr 593/87 van de heer James Ford aan de Commissie Betreft BTW op „Witte” kranten	15
88/C 61/28	nr 596/87 van de heer Stephen Hughes aan de Commissie Betreft Ontzwaveling kolencentrales	15
88/C 61/29	nr 633/87 van de heer Leen van der Waal aan de Commissie Betreft Bedevaart van ambtenaren naar Santiago de Compostella	16

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
88/C 61/30	nr. 645/87 van de heer Carlos Robles Piquer aan de Commissie Betreft: Aanpassing aan de offshore-markt	17
88/C 61/31	nr. 664/87 van de heer Gordon Adam aan de Commissie Betreft: Wervelbedverbrandingsinstallatie Grimethorpe	17
88/C 61/32	nr. 688/87 van mevrouw Barbara Schmidtbauer aan de Commissie Betreft: Stralingsniveau en Trisomie 21	17
88/C 61/33	nr. 734/87 van de heer François Roelants du Vivier aan de Commissie Betreft: Bosbouwbedrijven en belastingheffing	18
88/C 61/34	nr. 736/87 van de heer François Roelants du Vivier aan de Commissie Betreft: Milieu en werkgelegenheid	19
88/C 61/35	nr. 748/87 van de heer Luc Beyer de Ryke aan de Commissie Betreft: Kerncentrale van Chooz — klacht van Belgische burgers — grensoverschrijdende milieu- problematiek	19
88/C 61/36	nr. 758/87 van de leden Vassilis Ephremidis, Dimitrios Adamou en Alexandros Alavanos aan de Commissie Betreft: Problemen in de Griekse varkenshouderij	20
88/C 61/37	nr. 760/87 van mevrouw Johanna Maij-Weggen aan de Commissie Betreft: Verschillen in behandeling tussen Nederlandse agrarische loonwerkers die in België werken en Belgische agrarische loonwerkers die in Nederland werken	21
88/C 61/38	nr. 814/87 van de heer Dieter Rogalla aan de Commissie Betreft: Commissie harmonisatie omzetbelasting	21
88/C 61/39	nr. 816/87 van de heer Willy Kuijpers aan de Commissie Betreft: Landschapsbeheer door boeren	22
88/C 61/40	nr. 819/87 van de heer Bernard Sälzer aan de Commissie Betreft: Restitutie van inschrijf- en collegegeld aan EG-studenten in Groot-Brittannië	22
88/C 61/41	nr. 836/87 van de heer Horst Seefeld aan de Commissie Betreft: Heining aan de grens tussen Denemarken en Duitsland	23
88/C 61/42	nr. 841/87 van mevrouw Vera Squarcialupi aan de Commissie Betreft: Klandestien vervoer van giftig afval	23
88/C 61/43	nr. 846/87 van Sir James Scott-Hopkins aan de Commissie Betreft: Hergebruik van afval	23
88/C 61/44	nr. 861/87 van de heer François Roelants du Vivier aan de Commissie Betreft: Projecten gefinancierd in het kader van het Europees Jaar van het Milieu	24
88/C 61/45	nr. 870/87 van de leden Jean-Pierre Abelin, Michel Debatisse, Roger Partrat en Nicole Fontaine aan de Commissie Betreft: Afschaffing van de communautaire heffing op de invoer van rijst uit de ACS in Martinique en Guadeloupe	24
88/C 61/46	nr. 878/87 van de heer Peter Price aan de Commissie Betreft: Personeel voor de evaluatie van ontwikkelingsprojecten achteraf	25
88/C 61/47	nr. 901/87 van de leden José Bueno Vicente, Marijke Van Hemeldonck, Rolf Linkohr, Ben Visser, Heinz Schreiber, Eusebio Cano Pinto, Julian Grimaldos Grimaldos, Juan Ramirez Heredia en Josep Pons Grau aan de Commissie Betreft: Concurrentievermogen en gemeenschappelijk beleid in de sector luchtvaartindustrie . . .	25

(Vervolg z.o.z.)

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
88/C 61/48	nr. 905/87 van de heer José Alvarez de Eulate Peñaranda aan de Commissie Betreft: Geprogrammeerde uitgifte van overheidsleningen	26
88/C 61/49	nr. 907/87 van de heer José Alvarez de Eulate Peñaranda aan de Commissie Betreft: Communautaire steun aan de centra voor onderzoek en behandeling van het alcoholis- me	26
88/C 61/50	nr. 908/87 van de heer Victor Manuel Arbeloa Muru aan de Commissie Betreft: Kredieten uit het Europees Sociaal Fonds voor de zigeuners	27
88/C 61/51	nr. 909/87 van de heer Victor Manuel Arbeloa Muru aan de Commissie Betreft: Kredieten uit het Europees Sociaal Fonds voor de geestelijk en lichamelijk gehandicap- ten	27
88/C 61/52	nr. 914/87 van mevrouw Anne André aan de Commissie Betreft: Samenwerking EEG—Unicef	28
88/C 61/53	nr. 931/87 van de heer John Tomlinson aan de Commissie Betreft: Overschotten en interventievoorraden	28
88/C 61/54	nr. 1261/87 van mevrouw Johanna Maij-Weggen aan de Commissie Betreft: Voedseloverschotten in de EG	28
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen nr. 931/87 en nr. 1261/87	29
88/C 61/55	nr. 934/87 van mevrouw Raymonde Dury aan de Commissie Betreft: Garantie van de oorsprong van wijnen	30
88/C 61/56	nr. 935/87 van mevrouw Raymonde Dury aan de Commissie Betreft: Aanwezigheid van asbest in de gebouwen van de Commissie (Brussel) en van het Hof van Justitie (Luxemburg)	30
88/C 61/57	nr. 937/87 van de heer Thomas Raftery aan de Commissie Betreft: Motorrijtuigverzekering	31
88/C 61/58	nr. 938/87 van Lord O'Hagan aan de Commissie Betreft: Naleving van de Europese wetgeving inzake vogelbescherming	31
88/C 61/59	nr. 947/87 van de heer Florus Wijsenbeek aan de Commissie Betreft: Staking in de binnenvaart	32
88/C 61/60	nr. 990/87 van de heer Karl von Wogau aan de Commissie Betreft: Verblijfsvergunning voor burgers van Lid-Staten van de Europese Gemeenschap	32
88/C 61/61	nr. 1003/87 van de heer Jacques Mallet aan de Commissie Betreft: Anti-dumpingprocedures	33
88/C 61/62	nr. 1009/87 van de heer Louis Eyraud aan de Commissie Betreft: Veterinaire controle	34
88/C 61/63	nr. 1044/87 van de heer François Roelants du Vivier aan de Commissie Betreft: Klassiek plantenkundig onderzoek en nieuwe biotechnologieën	34
88/C 61/64	nr. 1049/87 van de heer François Roelants du Vivier aan de Commissie Betreft: Landbouwbedrijfsboekhouding en voorlichting	35
88/C 61/65	nr. 1055/87 van de heer Stephen Hughes aan de Commissie Betreft: Veiligheid van Magnox reactoren in het Verenigd Koninkrijk	36
88/C 61/66	nr. 1056/87 van de heer Stephen Hughes aan de Commissie Betreft: Misbruik van voorkennis	36

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
88/C 61/67	nr. 1061/87 van de heer Florus Wijsenbeek aan de Commissie Betreft: Toegestane totale gewicht van vrachtauto's in Zwitserland	36
88/C 61/68	nr. 1064/87 van de heer Niall Andrews aan de Commissie Betreft: Uitzonderlijke communautaire maatregelen ten behoeve van stadsvernieuwing	37
88/C 61/69	nr. 1065/87 van de heer Niall Andrews aan de Commissie Betreft: Desinvestering — Zuid-Afrika	37
88/C 61/70	nr. 1066/87 van de heer Patrick Lalor aan de Commissie Betreft: Resultaten vervoerexperiment	37
88/C 61/71	nr. 1069/87 van de heer Mark Killilea aan de Commissie Betreft: Vleeskeuring	38
88/C 61/72	nr. 1076/87 van de heer José Lafuente Lopez aan de Commissie Betreft: Benaming van straten op industrieterreinen	39
88/C 61/73	nr. 1077/87 van de heer José Lafuente Lopez aan de Commissie Betreft: De rechtsvorm van de „touroperator”	39
88/C 61/74	nr. 1085/87 van de heer Joaquim Miranda da Silva aan de Commissie Betreft: Productie en export van Portugese tomaten	40
88/C 61/75	nr. 1091/87 van mevrouw Marijke Van Hemeldonck aan de Commissie Betreft: Voorbehoedsmiddel dalcon-schildje	40
88/C 61/76	nr. 1114/87 van de heer Andrew Pearce aan de Commissie Betreft: Betaling van communautaire gelden aan Zuidafrikanen	40
88/C 61/77	nr. 1131/87 van de heer Fernand Herman aan de Commissie Betreft: Beleid van de Commissie voor aanwervingen in de categorieën A3 en A5/A4 (gespeciali- seerde afdelingshoofden)	41
88/C 61/78	nr. 1153/87 van de heer Madron Seligman aan de Commissie Betreft: Steenkoolindustrie en staalindustrie	41
88/C 61/79	nr. 1165/87 van de heer James Ford aan de Commissie Betreft: Onderlinge erkenning van diploma's van zeelieden	42
88/C 61/80	nr. 1166/87 van de heer James Ford aan de Commissie Betreft: Waterraderen en ontwikkelingshulp	42
88/C 61/81	nr. 1183/87 van de heer Edward Newman aan de Commissie Betreft: Eventuele privatisering van het Britse rij-examen	42
88/C 61/82	nr. 1195/87 van de heer John Bird aan de Commissie Betreft: Europese zeilrace	43
88/C 61/83	nr. 1223/87 van de heer Peter Price aan de Commissie Betreft: Handelsbalans van de Lid-Staten	43
88/C 61/84	nr. 1237/87 van de heer John Marshall aan de Commissie Betreft: Uitbreiding van de richtlijn voor de bescherming van in het wild levende vogels	44
88/C 61/85	nr. 1255/87 van de heer Alfeo Mizzau aan de Commissie Betreft: Ontvoering van Namibische jongeren	44
88/C 61/86	nr. 1323/87 van de heer François Roelants du Vivier aan de Commissie Betreft: Valoren-programma	44
88/C 61/87	nr. 1330/87 van Lady Elles aan de Commissie Betreft: Productie van boerenkaas in het Verenigd Koninkrijk	45

(Vervolg z.o.z.)

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
88/C 61/88	nr. 1341/87 van de heer Andrew Pearce aan de Commissie Betreft: Uitgifte van Ecu-bankbiljetten	45
88/C 61/89	nr. 1423/87 van de heer Gustave Pordea aan de Commissie Betreft: Toetreding tot de EEG van niet-Europese landen	45
88/C 61/90	nr. 1461/87 van de heer Luis Perinat Elio aan de Commissie Betreft: Gemengde ondernemingen waarin bedrijven uit de Sovjetunie en uit de Lid-Staten deelnemen	46
88/C 61/91	nr. 1491/87 van de heer Peter Price aan de Commissie Betreft: EFRO-projecten	46
88/C 61/92	nr. 1720/87 van de heer Roberto Costanzo aan de Commissie Betreft: Goedkeuring door de Commissie van de grp's, ingediend door de regio's: Abruzzi, Basilicata, Calabria, Campania, Molise en Puglie	47
88/C 61/93	nr. 1722/87 van de heer Roberto Costanzo aan de Commissie Betreft: Goedkeuring van het door de regio Campania ingediende geïntegreerde mediterrane programma	47
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen nr. 1720/87 en nr. 1722/87	47
88/C 61/94	nr. 1734/87 van de leden José Alvarez de Paz en Jesús Cabezon Alonso aan de Raad Betreft: Herstel van het landschap in plattelandsgebieden	47
88/C 61/95	nr. 1799/87 van mevrouw Nicole Péry aan de Raad Betreft: Toekomst van de Europese autoveerhavens	48
88/C 61/96	nr. 1801/87 van mevrouw Nicole Péry aan de Raad Betreft: Europees rijbewijs	48

I

(Mededelingen)

EUROPEES PARLEMENT

SCHRIFTELIJKE VRAGEN MET ANTWOORD

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2856/86

van de leden Mario Didó (S—I), Rolf Linkohr (S—D), Felice Ippolito (COM—I), Carlo Tognoli (S—I), Jiri Pelikan (S—I), Renato Massari (S—I), Vincenzo Mattina (S—I) en Giuseppe Amadei (S—I)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(10 maart 1987)

(88/C 61/01)

Betreft: Kernfusieonderzoek en Ignitor-project

1. Is de Commissie van mening dat het kernfusieonderzoek dat een mogelijke bron van alternatieve energie is voor kernenergie uit splijting moet worden geïntensiveerd in verband met twee nieuwe factoren:

- a) de ongerustheid bij de bevolking na de ramp van Tsjernobyl,
- b) de mogelijkheid van internationale samenwerking tussen Europa, de VS, de Sovjetunie en Japan op dit onderzoekgebied, zoals in de Topconferentie van Genève tussen Reagan en Gorbatsjov is voorgesteld?

2. Overweegt zij naar aanleiding hiervan het voorstel te aanvaarden van de Italiaanse regering om in het communautaire kernfusie-onderzoekprogramma het zogenaamde „Ignitor-project” dat een aanvulling is op het JET-project en de mogelijkheid biedt het onderzoek op dit gebied aanzienlijk te verbeteren, in aanmerking genomen dat het Europees Agentschap voor kernenergie (ENEA) het onderzoek naar de uitvoerbaarheid van dit project heeft goedgekeurd?

3. Stemt zij in met het oordeel van Euratom dat in 1983 een onderzoek naar de plaats van installatie heeft goedgekeurd, waarin wordt aangetoond dat Ispra het enige geschik-

te Europese centrum is om het Ignitor-project te huisvesten (rechtstreekse beschikbaarheid van het nodige elektrische vermogen, een geschikt gebouw en goed uitgeruste laboratoria met een Tritium-laboratorium waarin dit element en alles wat daarmee samenhangt kan worden onderzocht?

Antwoord van de heer Narjes
namens de Commissie

(26 november 1987)

1. Op grond van het Euratom-Verdrag werd al het kernfusieonderzoek dat in de Gemeenschap tijdens de laatste 30 jaar werd uitgevoerd samengebracht in één onderzoekssociëteit en één enkel programma met als voornaamste succes het gemeenschappelijke JET-programma. Zweden en Zwitserland zijn volwaardig lid van deze onderzoekssociëteit. De Commissie is vastbesloten het kernfusieonderzoek onverminderd voort te zetten. Daarom heeft zij op 24 juli 1987 een voorstel voor een verordening van de Raad tot vaststelling van een onderzoek- en onderwijsprogramma (1987—1991) op het gebied van de beheerste thermonucleaire kernversmelting⁽¹⁾ ingediend.

Het fusieprogramma is gericht op de exploitatie van een nieuwe energiebron die erg interessant voor Europa kan worden: de brandstofreserves voor een fusiereactor zijn nagenoeg onuitputtelijk en universeel voorhanden. Ten aanzien van de veiligheid en het milieueffect van de kernfusie zijn de deskundigen thans van mening dat het milieueffect van storingen en eventuele ongevallen zeer gering kan worden gehouden door de passieve veiligheidskenmerken van de toekomstige reactor. In de omgeving van de reactor mag slechts een geringe hoeveelheid brandstof worden opgeslagen om te voorkomen dat de reactor gevaarlijk uit de hand loopt. Het reactieproduct van de kernfusie, helium, is niet radioactief. De door de neutronen veroorzaakte radio-

activiteit in de materialen van de reactorstructuur is in het slechtste geval vergelijkbaar met die van een splijtingsreactor.

2. De Commissie heeft de internationale samenwerking op het gebied van kernfusieonderzoek steeds actief gesteund. Tijdens een bijeenkomst van de vertegenwoordigers van de vier grote programma's: EG, Verenigde Staten, Sovjetunie en Japan, die medio maart onder het beschermheerschap van de IAEA in Wenen werd gehouden, werd in het kader van een doeltreffende samenwerking met de vertegenwoordigers van de Europese Gemeenschap de mogelijkheid onderzocht om in een internationaal samenwerkingsverband van de vier grote programma's in de loop van de drie volgende jaren over te gaan tot de uitwerking van het ontwerp van de volgende reactor de zogenaamde internationale thermonucleaire experimentele reactor (ITER). Het model dat voor dit voorstel werd gekozen is het Europees Programma waarvoor met het oog op de „Next European Torus (NET)”, in Garching nabij München een projectgroep met hetzelfde tijdschema werd opgericht. Het perspectief van internationale samenwerking voor de volgende fase mag ons er evenwel niet toe verleiden onze inspanningen op Europees niveau te laten verslappen. Alleen met een sterk Europees fusieprogramma kan de Gemeenschap haar rol op wereldniveau spelen.

In dat verband heeft de Commissie met zeer veel belangstelling kennisgenomen van het voorstel van de Italiaanse partner ENEA inzake het Ignitor-project en heeft zij zich bereid verklaard de uitwerkingsfase van het Ignitor-project in het programma van de Euratom/ENEA-Associatie op te nemen (met een financiering van 25 % door de Commissie) zodra ENEA een concreet voorstel voor de uitvoering heeft ingediend. Aan dit voorstel wordt thans gewerkt. Indien dit experiment slaagt zal het fysisch gedrag van een ontstoken plasma kunnen worden bestudeerd. De in het kader van de exploitatie van NET op zo'n belangrijk fysisch gebied opgedane ervaring zou daarmee worden vergroot; maar de resultaten zouden te laat komen om de uitwerkingsfase nog te kunnen beïnvloeden. Het besluit over de eventuele bouw van Ignitor zal slechts worden genomen indien de technische en fysische haalbaarheid van het project kan worden aangetoond, indien de uitvoering ervan in het kader van de algemene ontwikkeling van het kernfusieonderzoek verantwoord en mogelijk is en indien de financiële middelen en het noodzakelijke personeel kunnen worden vrijgemaakt.

3. De kwestie van de eventuele lokatie voor de Ignitor-installatie moet eveneens tijdens de uitwerkingsfase worden onderzocht. De in de vraag genoemde studie van 1983 werd in de verslagen van juni en september 1983⁽²⁾ aan het Europese Parlement voorgelegd. Daarin kwam Ispra naar voren als de meest aangewezen lokatie indien besloten wordt Ignitor te bouwen.

⁽¹⁾ Doc. COM(87) 302 def.

⁽²⁾ Doc. COM(83) 398 def., juni 1983. Doc. COM(83) 550 def., oktober 1983.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2944/86
van de heer Manuel Cantarero del Castillo (ED—E)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(18 maart 1987)
(88/C 61/02)

Betreft: Verplichte verzekering van reizigers op communautair niveau

In enkele Lid-Staten van de Gemeenschap betekent de aankoop van een reisbiljet dat recht geeft op gebruikmaking van een geregelde lijndienst voor passagiers dat men tegelijkertijd aanspraak kan maken op een verzekering die bij een eventueel ongeluk of schadegeval een dienovereenkomstige schadeloosstelling uitkeert.

Het feit dat de onderdanen van een land om toeristische redenen steeds vaker gebruik maken van lijndiensten voor personenvervoer in andere Lid-Staten doet de vraag rijzen of het niet wenselijk is dat er hiervoor één enkele communautaire norm wordt vastgesteld die verschillen in interpretatie ondervangt die zich voordoen bij eventuele ongevallen in een bepaalde Lid-Staat waarbij onderdanen van andere Lid-Staten zijn betrokken.

Kan de Commissie mededelen of zij bereid is op grond van de dienovereenkomstige communautaire juridische regeling de bedoelde uniforme regeling voor alle Lid-Staten vast te stellen zodanig dat iedere gebruiker van het openbaar vervoer, ongeacht hij of zij buitenlander is, er steeds op kan rekenen dat hij tegen een eventueel ongeluk of ongeval gedekt is?

Antwoord van Lord Cockfield
namens de Commissie
(9 oktober 1987)

Ook de Commissie is van mening dat de ontwikkeling van het internationaal toerisme voor de verbruiker tot onzekerheid over de door het geachte parlementslid genoemde aanvullende verzekeringen kan leiden. Deze verzekeringen waarop de aankoop van een reisbiljet bij een aantal reisbureaus recht geeft, kunnen vrij grote onderlinge verschillen vertonen.

De Commissie is met het oog op het beginsel van de doorzichtigheid van de markt van mening dat de klant moet weten op welke contractuele verrichtingen hij na sluiting van een contract recht heeft.

Alvorens zich uit te spreken over de wenselijkheid van specifieke communautaire maatregelen, acht de Commissie het noodzakelijk om, indien zich concrete problemen zouden voordoen, een overzicht van de situatie op dit gebied te maken.

Zij is zo nodig bereid een onderzoek naar de reisverzekeringen in te stellen en behoudt zich het recht voor de eventueel noodzakelijke maatregelen te treffen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2976/86
van de heer Florus Wijsenbeek (LDR—NL)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
 (18 maart 1987)
 (88/C 61/03)

Betreft: Belastingvrijstelling bij tijdelijk gebruik van voertuigen en laadbakken in Frankrijk en Griekenland

Is de Commissie ervan op de hoogte dat Frankrijk en Griekenland in afwijking van andere Lid-Staten beperkingen opleggen aan de vrije, tijdelijke invoer van voertuigen en wissellaadbakken? Is de Commissie bereid in het licht van de totstandkoming van de vrije interne markt van de Gemeenschap in 1992 een algemene vrijstelling van registratie bij tijdelijke invoer van voertuigen en wissellaadbakken te realiseren en daarmee het tijdverspillende en extra kosten opleverende gebruik van carnet de passage en douane of triptiek volgens artikel 7 van de Conventie van New York voor het toerisme op te heffen?

Wil de Commissie op korte termijn bij beide voornoemde Lid-Staten aandringen op afschaffing van beperkingen van tijdelijke invoer van voertuigen en wissellaadbakken?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3052/86
van de heer Ben Visser (S—NL)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
 (30 maart 1987)
 (88/C 61/04)

Betreft: Tijdelijke invoer van voertuigen of deelelementen van voertuigen

Tijdelijke invoer van voertuigen of deelelementen van voertuigen, zoals wissellaadbakken, met vrijstelling van belasting is mogelijk op basis van de Conventie van Wenen van 2 november 1968, tegen overlegging van een geldig kentekenbewijs. Bij gebruik van niet-gekentekende opleggers, aanhangwagens of wissellaadbakken wordt — in het bijzonder door Frankrijk en Griekenland — verlangd dat tijdelijke invoer plaatsvindt onder dekking van een douanedocument. Dit brengt extra kosten met zich mee voor de vervoerder. In afwijking van andere Lid-Staten leggen alleen Frankrijk en Griekenland deze beperkingen op.

Kan de Commissie — in het licht van de doelstelling van een vrije interne markt in 1992 — bevorderen dat bij tijdelijke invoer van voertuigen of deelelementen van voertuigen een algemene vrijstelling van registratie tot stand wordt gebracht?

Gecombineerd antwoord van Lord Cockfield op de schriftelijke vragen nr. 2976/86 en nr. 3052/86

(7 oktober 1987)

De Commissie is door vervoerbedrijven in de Gemeenschap in kennis gesteld van de problemen die door de geachte

Parlementsleden naar voren zijn gebracht met betrekking tot de invoer van wissellaadbakken en aanhangwagens en soortgelijke niet-geregistreerde vervoermiddelen in Frankrijk en Griekenland.

De Gemeenschap tracht thans maatregelen te treffen om de regelingen voor de tijdelijke invoer van vervoermiddelen te harmoniseren. In dit verband heeft de Commissie op 21 december 1983 bij de Raad een voorstel voor een verordening ingediend⁽¹⁾, dat nog steeds in behandeling is, waarmee wordt beoogd dit probleem op het niveau van de douanevoorschriften te regelen, d.w.z. met betrekking tot de vervoermiddelen die uit derde landen worden ingevoerd. Het is duidelijk dat de toepassing van deze verordening eveneens gevolgen zal hebben voor de interne belastingregelingen en het dus mogelijk zal maken oplossingen te vinden voor de tijdelijke invoer van vervoermiddelen binnen de Gemeenschap.

Ten aanzien van containers laat de verordening van de Raad van 13 juli 1987 betreffende de regeling tijdelijke invoer van containers⁽²⁾, onder bepaalde omstandigheden, toe dat de douaneautoriteit voor tijdelijke invoer het stellen van een zekerheid en de voorafgaande afgifte van een vergunning eist wanneer de container niet is gemerkt of niet voor vervoer onder douaneverzegeling is goedgekeurd. Deze omstandigheden zullen in een uitvoeringsverordening van de Commissie worden gepreciseerd.

In afwachting van een communautaire regeling van de bovengenoemde problemen zal de Commissie de nodige contacten met de twee betrokken Lid-Staten leggen ten einde de mogelijkheden voor een versoepeling van de huidige situatie te onderzoeken.

⁽¹⁾ PB nr. C 4 van 7. 1. 1984, blz. 3.

⁽²⁾ PB nr. L 196 van 17. 7. 1987, blz. 4.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3077/86
van de heer Jochen van Aerssen (PPE—D)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
 (30 maart 1987)
 (88/C 61/05)

Betreft: Betrekkingen Europese Economische Gemeenschap/EVA

Welke onderlinge regelingen zijn nog nodig om, na de totstandbrenging van een vrijhandelszone tussen de Europese Gemeenschap en de EVA in 1984 en na het besluit van de Europese Gemeenschap uiterlijk in 1992 de interne markt te hebben verwezenlijkt, ervoor te zorgen dat de vrijhandelszone blijft bestaan en te verhinderen dat nieuwe handelsbelemmeringen worden opgeworpen, met name met betrekking tot

— technische handelsbelemmeringen,

— de noodzaak van één enkel document voor grensformaliteiten,

- regels van oorsprong,
- anti-dumping,
- openbare aanbestedingen,
- milieuvraagstukken,
- termijnplanning,
- subsidies,
- liberalisatie en vrij kapitaalverkeer,
- harmonisatie van de arbeidsvoorwaarden,
- samenwerking op andere terreinen?

Wat heeft de Commissie gedaan om van de Raad nieuwe onderhandelingsrichtsnoeren te krijgen om tot dergelijke nieuwe regelingen met de EVA-landen te komen?

**Antwoord van de heer De Clercq
namens de Commissie**

(16 oktober 1987)

De Raad heeft in zijn conclusies van 15 september 1986 wederom verklaard zich vastbesloten te blijven inspannen voor de bestendiging en versterking van de wederzijdse samenwerking met de EVA-landen, in gelijke tred met het voortschrijden van de Gemeenschap op de weg naar de voltooiing van haar interne markt. De Raad heeft de Lid-Staten van de EVA verzocht maatregelen in diezelfde zin te nemen ten einde in overeenstemming met de Verklaring van Luxemburg van 9 april 1984 een dynamische Europese economische zone in te stellen.

Ten einde te voorkomen dat belemmeringen voor het handelsverkeer oprijzen is de Commissie, nadat de Raad zijn conclusies had aangenomen, overleg met de EVA-landen en verkennende besprekingen over de vraagstukken met betrekking tot de interne markt aangegaan. Het betreft hier zeer uiteenlopende vraagstukken.

Wat de technische handelsbelemmeringen betreft is men door nauwe samenwerking kunnen komen tot procedures op Europees niveau waardoor binnen het EEG/EVA-gebied het aannemen van geharmoniseerde Europese normen mogelijk wordt. Bovendien is de wederzijdse erkenning van keuringen en certificaten in onderzoek.

Op het gebied van de douaneformaliteiten is voor het totale grondgebied van de Gemeenschap en van de EVA-landen een multilaterale overeenkomst met betrekking tot het gebruik van het enig document aangenomen, en op 20 mei 1987 ondertekend. Bovendien is op 20 maart 1987 een multilaterale overeenkomst inzake een regeling van een gezamenlijk douanevervoer geparafeerd waardoor de regeling van communautair douanevervoer wordt uitgebreid tot het verkeer met en binnen de EVA-landen. Deze overeenkomst is op dezelfde datum als het enig document ondertekend.

De regels van oorsprong hebben in 1986 onderwerp uitgemaakt van twee besluiten die gericht waren enerzijds op het bestendigen van de alternatieve percentageregels voor de vaststelling van de oorsprong van technische producten en anderzijds op de vereenvoudiging van de documentatie met betrekking tot het bewijs van oorsprong door de invoering van:

- a) een certificaat met lange looptijd voor de erkende exporteurs en
- b) een verklaring op de factuur, door de exporteurs aangebracht voor de producten met een waarde van minder dan 4400 Ecu.

Andere vereenvoudigingen betreffende met name het bewijs van oorsprong zijn in onderzoek.

Ten aanzien van de anti-dumpingmaatregelen is de Commissie niet van mening dat door de toepassing van op internationaal niveau erkende antidumpingregels nieuwe handelsbelemmeringen worden gecreëerd. De toepassing van anti-dumpingmaatregelen is alleen gericht op herstel van schade veroorzaakt door invoer die onder oneerlijke omstandigheden plaatsvindt.

In april en oktober 1986 hebben er vergaderingen plaatsgevonden van deskundigen van de EVA en van de Commissie waarin diepgaande discussies werden gevoerd over dumpingvraagstukken. De Gemeenschap heeft haar gespreksgenoten van de EVA duidelijke aanwijzingen gegeven over de voorwaarden die vervuld moeten zijn — met name wat het mededingingsbeleid, de regels op dat gebied en de toepassing ervan betreft — voordat de anti-dumpingwetgeving van de Gemeenschap ten opzichte van de EVA-landen zal kunnen worden versoepeld. De Commissie wacht de reactie van de EVA-landen ter zake af.

Wat de openbare aanbestedingen betreft zijn de besprekingen afgelopen juni hervat, op nieuwe grondslag en die allereerst gericht zijn op het bereiken van meer doorzichtigheid ter zake, met name door de bekendmaking van de belangrijke openbare aanbestedingen in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

De vraagstukken van het milieu zijn belangrijker geworden en vormen met name na de ongelukken te Tsjernobyl en Bazel onderwerp van een nauwere samenwerking binnen de internationale fora, alsook met de afzonderlijke landen van de EVA. In het bestek van het Europese Jaar van het Milieu (EYE) wordt eveneens gewerkt aan een onderlinge afstemming van de nationale maatregelen.

Op het gebied van subsidies is de Commissie van mening dat de toepassing van de op internationaal vlak aangenomen GATT-code inzake subsidies en compenserende rechten, op het handelsverkeer tussen de Gemeenschap en de EVA-landen thans geen belemmering voor de handel vormt en niet gezien kan worden als een mogelijke oorzaak van nieuwe belemmeringen. De toepassing van de compenserende rechten wordt door de code toegestaan ten einde compensatie te bieden voor de schade die de nationale industrie is toegebracht door subsidies die ten behoeve van bepaalde producten zijn verleend en waardoor deze producten in het handelsverkeer profijt kunnen trekken van oneerlijke omstandigheden. Er zij evenwel aan herinnerd dat de code tot op heden in het handelsverkeer tussen de Gemeenschap en de EVA-landen nooit is toegepast.

Meer omvattende bijzondere bepalingen zijn reeds opgenomen in de akkoorden die tussen de Lid-Staten van de EVA en van de Gemeenschap zijn gesloten met betrekking tot de overheidssteun waardoor de vrije concurrentie wordt of dreigt te worden vervalst ten behoeve van bepaalde ondernemingen of de produktie van bepaalde goederen. Deze akkoorden hebben de handhaving van een vrijhandelszone

vergemakkelijkt. Bij de huidige stand van zaken dient te worden afgewacht of andere akkoorden nodig zullen zijn om een dergelijke zone te handhaven en de opkomst van nieuwe belemmeringen voor de handel te voorkomen.

Ten aanzien van de liberalisatie van het kapitaalverkeer geldt dat verscheidene EVA-landen regelingen van meer beperkte aard kennen dan de Gemeenschap. De Commissie en het Monetair Comité van de EG houden vast aan het beginsel van een vrijmaking die zonder enigerlei discriminatie tot derde landen wordt uitgebreid.

De Commissie acht een betere samenwerking en wederzijdse informatie op dit gebied tussen de EEG en de EVA, in het kader en met eerbiediging van de bepalingen van de code inzake liberalisatie van kapitaalbewegingen van de OESO, mogelijk. Voor deze samenwerking zijn bijzondere akkoorden tussen de twee partijen op het specifieke gebied van het kapitaalverkeer niet a priori vereist.

Met betrekking tot de financiële en andere diensten is een regelmatige uitwisseling van gegevens overeengekomen.

Inzake de harmonisatie van de arbeidsnormen tenslotte staan de werkzaamheden eerst aan het begin.

In de context van de interne markt zijn verkennende besprekingen aangevangen aangaande de bescherming van halfgeleiders en tegen de handel in namaakgoederen, de doorzichtigheid van overheidssteun, de voor bepaalde indirecte belastingen verleende, vrijdommen en vrijstellingen en tenslotte de deelneming aan het Comett-programma. Te zijner tijd kan eveneens de sector diensten worden aangevat.

De andere gebieden waarop de samenwerking gezien vanuit de Verklaring van Luxemburg betrekking heeft, zijn de volgende:

- onderzoek en ontwikkeling: kaderakkoorden van O & O zijn met alle EVA-landen gesloten en deelneming van ondernemingen en organisaties van de EVA aan de communautaire programma's wordt nagestreefd;
- vervoer, met name gecombineerd vervoer en transitovervoer;
- kwantitatieve beperkingen voor de uitvoer;
- de handel in verwerkte landbouwprodukten: verbetering van de werking van Protocol nr. 2 van de Vrijhandels-overeenkomst.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 34/87

van de heer Gijs de Vries (LDR—NL)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(2 april 1987)

(88/C 61/06)

Betreft: Vereenvoudiging communautaire wetgeving

De Commissie zei in mei 1986 bezig te zijn met „een hernieuwd onderzoek van de belangrijkste bestaande teksten

ten einde te bepalen in welke mate hun vereenvoudiging een gunstig effect zou kunnen uitoefenen op de ondernemingen...”(1).

Vereenvoudiging van de communautaire wetgeving is vooral van belang voor het midden- en kleinbedrijf.

1. Is het juist dat de Commissie in 1986 geen concrete voorstellen ter vereenvoudiging van de Europese wetgeving heeft voorgelegd aan Raad en Parlement?
2. Welke concrete voorstellen heeft de Commissie besloten in 1987 uit te brengen?

(1) Antwoord op schriftelijke vraag nr. 2770/85 (PB nr. C 249 van 6. 10. 1986, blz. 13).

Antwoord van de heer Matutes namens de Commissie

(17 september 1987)

In het kader van haar beleid tot verbetering van het ondernemingsklimaat, heeft de Commissie een adviesbureau opdracht gegeven een onderzoek te verrichten naar de verplichtingen van kleine en middelgrote bedrijven die voortvloeien uit de communautaire wetgeving op een aantal beleidsterreinen. Zij heeft de resultaten van dit onderzoek onlangs ontvangen.

De Commissie bereidt thans voorstellen voor met het oog op de vaststelling van overleg- en adviesprocedures voor de beoordeling van het globale effect van communautaire beleidsmaatregelen op het ondernemingsklimaat. Op basis van de beoordelingen, die voor afzonderlijke grote beleidsterreinen zullen worden gemaakt, zullen aanbevelingen worden gedaan waarmee de vereenvoudiging van de wetgeving wordt beoogd.

Afgezien van deze algemene herziening van de bestaande wetgeving ten aanzien van grote beleidsterreinen, zal de Commissie de beoordeling van het effect van alle nieuwe wetsvoorstellen op de bedrijven voortzetten. Bovendien zal zij, wanneer zij een wijziging van afzonderlijke onderdelen van de bestaande wetgeving gerechtvaardigd acht, passende voorstellen doen. In 1986 werd het voorstel om de Zesde BTW-richtlijn te wijzigen in oktober bij de Raad ingediend(1). Krachtens dit voorstel worden de kleinste ondernemingen van BTW vrijgesteld en kunnen ondernemingen met een jaaromzet van minder dan 150 000 Ecu van een vereenvoudigde BTW-regeling gebruik maken. De Commissie heeft tevens overleg met de vertegenwoordigers van de Lid-Statens gevoerd over een mogelijke wijziging van de Vierde richtlijn betreffende de jaarrekening van bepaalde vennootschapsvormen(2), die in sommige landen tot een verdere vereenvoudiging van de opstelling van de balans door kleinere ondernemingen leidt.

(1) Doc. COM(86) 444 def.

(2) PB nr. L 222 van 14. 8. 1978, blz. 11.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 61/87
van de heer Petrus Cornelissen (PPE—NL) en mevrouw
Ursula Braun-Moser (PPE—D)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(6 april 1987)

(88/C 61/07)

Betreft: Het internationaal toeristisch busvervoer vanuit Nederland naar Midden- en Zuidoost-Europa

Diverse Nederlandse toeroperators hebben Didam/Arnhem als centrale opstapplaats voor busreizen naar Midden- en Zuidoost-Europa. Reizigers uit de provincie Limburg moeten thans eerst naar het veel noordelijker gelegen Arnhem reizen. Zij zouden vele uren winnen, indien de toeroperators werd toegestaan deze reizigers per bus naar een passende overstapplaats in de Bondsrepubliek te vervoeren.

1. Kan de Europese Commissie bevestigen dat in het toerisme de meerdaagse internationale busreizen een belangrijke rol spelen?
2. Is het de Commissie bekend, dat het internationaal toeristisch busvervoer vanuit Nederland naar Midden- en Zuidoost-Europa belemmerd wordt door de weigering van de Duitse autoriteiten in de Bondsrepubliek een overstapplaats toe te staan?
3. Deelt de Commissie de opvatting, dat het Europa van de burgers niet gebaat is met regelingen die vakantiegangers verplichten onnodig ongewenste uren durende omwegen te maken?
4. Is de Commissie bereid met de betrokken autoriteiten en de organisaties van toeroperators te overleggen op welke wijze deze dissonanten in een modern Europees vervoersbeleid kunnen worden weggenomen?

Antwoord van de heer Clinton Davis
namens de Commissie

(20 augustus 1987)

1. Het is de Commissie bekend dat het vervoer van reizigers per autobus een steeds belangrijker rol speelt in het toerisme.

2. en 3. De regels die van toepassing zijn op de verschillende vormen van intracommunautaire internationale autobusdiensten zijn neergelegd in de Verordeningen (EEG) nr. 117/66⁽¹⁾, nr. 516/72⁽²⁾ en nr. 517/72⁽³⁾ van de Raad. Behalve voor regelmatige diensten, waarbij reizigers op vooraf vastgestelde stopplaatsen kunnen in- en uitstappen, sluiten de regels inzake pendelverkeer en ongeregeld vervoer de mogelijkheid uit, dat reizigers op een traject tussen Nederland en een Zuideuropese Lid-Staat in de Bondsrepubliek Duitsland opstappen.

4. De onlangs door de Commissie ingediende voorstellen voor het vervoer van reizigers per autobus brengen geen verandering in het voorschrift dat de reizigers uitsluitend in de Lid-Staat van vertrek mogen opstappen, maar toch zullen zij de regeling flexibeler maken, want zij houden in dat het

opstappen op verschillende plaatsen in die Lid-Staat toegestaan wordt. Indien de voorstellen worden aangenomen, zal een Nederlands touroperator echter wel reizen mogen organiseren, waarvan het vertrekpunt op het grondgebied van een andere Lid-Staat ligt.

⁽¹⁾ PB nr. 147 van 9. 8. 1966, blz. 2688.

⁽²⁾ PB nr. L 67 van 20. 3. 1972, blz. 13.

⁽³⁾ PB nr. L 67 van 20. 3. 1972, blz. 19.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 106/87

van mevrouw Raymonde Dury (S—B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(9 april 1987)

(88/C 61/08)

Betreft: Geknoei met boter in België

De onderneming Nicolas Falise, gevestigd bij Namen (België) en gespecialiseerd in de verwerking van zuivelprodukten, wordt ervan beschuldigd sinds februari 1986 tenminste 360 ton Luxemburgse boter te hebben verduisterd die tot boter met bestemming Soedan moest worden verwerkt en door het EOGFL met 115 BFR per kg was gesubsidieerd, en deze voorts onder de benaming „verse fabrieksboter” in de handel te hebben gebracht. De onderneming wordt er voorts van beschuldigd uit Italië tenminste 22 ton Italiaanse boter met 45% varkensvet te hebben geïmporteerd, deze tot keukenboter te hebben verwerkt en als zodanig in België, Nederland en Italië te hebben afgezet. Kan de Commissie mededelen:

1. of zij vanaf het begin van het onderzoek door de Belgische overheid, van de beschuldigingen tegen de onderneming Falise op de hoogte is gesteld;
2. of zij maatregelen denkt te nemen tegen deze frauduleuze verwerking van subsidies, en zo ja, op welke wijze;
3. of haar soortgelijke fraudegevallen in de Gemeenschap bekend zijn?

Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie

(1 juli 1987)

De Commissie is er zeer onlangs van op de hoogte gesteld dat deze zaak momenteel door de Belgische overheid wordt onderzocht.

De Commissie heeft een grondig onderzoek naar deze zaak ingesteld. In dat verband dient niet alleen aandacht te worden besteed aan frauduleuze praktijken die eventueel kunnen worden ontdekt maar ook aan de consequenties voor de communautaire middelen en de doeltreffendheid van de ingestelde controlemaatregelen.

In het kader van dat onderzoek zullen ook de regelingen worden bekeken die in de gehele Gemeenschap worden

toegepast; de bedoeling daarvan is te voorkomen dat zich soortgelijke gevallen voordoen in andere Lid-Staten die tot nu toe geen soortgelijke fraudegevallen hebben gemeld.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 159/87
van de heer Hugh McMahon (S—GB)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
 (13 april 1987)
 (88/C 61/09)

Betreft: Scheepsbouw

Kan de Commissie mededelen hoeveel schepen in elk van de afgelopen vijf jaar zijn gebouwd op de scheepswerven van iedere Lid-Staat met steun van het Europees Fonds voor steun aan de scheepsbouw, met toelevering van machines uit niet-lid-staten; voorts hoe hoog de totale communautaire steun in dergelijke gevallen was?

Antwoord van Lord Cockfield
namens de Commissie
 (14 oktober 1987)

De Commissie is niet op de hoogte van het bestaan van een Europees Fonds voor steun aan de scheepsbouw en kan derhalve de door het geachte Parlementslid gevraagde informatie niet verstrekken. Ten aanzien van met communautaire steun in ontwikkelingslanden gefinancierde of gefinancierde projecten dient te worden opgemerkt dat het daarbij in de afgelopen 20 jaar slechts in vier of vijf gevallen steun voor de scheepsbouw betrof. De Commissie beschikt niet over gedetailleerde gegevens betreffende de toelevering van de machines voor deze projecten; de meeste schepen zijn namelijk ter plaatse gebouwd; slechts één schip werd gebouwd op een werf binnen de Gemeenschap.

In de afgelopen vijf jaar werden in het kader van de door de Gemeenschap via het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL) gefinancierde projecten 1 412 vissersschepen gefinancierd waarvan thans meer dan 60 % gereed is.

De totale communautaire steun belooft 548,7 miljoen Ecu.

De afmetingen van deze schepen variëren van 6 tot 33 m; alle schepen werden met, een uitzondering, op werven van de Gemeenschap gebouwd.

De Commissie heeft geconstateerd dat een minderheid van deze projecten de aankoop betrof van motoren waarvan het merk toebehoorde aan een fabrikant uit een derde land. De Commissie kan het geachte Parlementslid evenwel niet mededelen hoe groot het aantal feitelijk uit derde landen ingevoerde machines ten opzichte van de in licentie in de Gemeenschap gefabriceerde machines was.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 205/87
van de heer François Roelants du Vivier (ARC—B)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
 (15 april 1987)
 (88/C 61/10)

Betreft: Boterfraude

In België is aan het licht gekomen dat er 360 ton oude boter die bestemd was tot butteroil te worden verwerkt, naar de Soedan is gezonden met subsidie van het EOGFL, en als verse boter is verkocht na te zijn vermengd met een produkt van nog twijfelachtiger kwaliteit.

Verder zouden minstens 22 ton Italiaanse boter, voor 45 % bestaande uit varkensvet in België zijn geïmporteerd, aldaar tot keukenboter zijn verwerkt en vervolgens als verse boter zijn verkocht.

1. Welke zijn de gevolgen van een en ander voor de volksgezondheid en vanuit financieel standpunt gezien?
2. Is het juist dat bepaalde aanwijzingen doen vermoeden dat de werkelijke situatie veel ernstiger is?

Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie
 (1 juli 1987)

De Commissie is van deze aangelegenheid op de hoogte.

Voor zover het de aspecten van de volksgezondheid betreft werden de desbetreffende gegevens reeds aan de bevoegde diensten medegedeeld.

Zoals werd vermeld in het antwoord op schriftelijke vraag nr. 106/87 van mevrouw Dury⁽¹⁾ doet de Commissie het nodige om een grondig onderzoek in te stellen. Dat onderzoek zal zowel betrekking hebben op de onmiddellijke financiële gevolgen van deze kwestie als op de verdere implicaties voor de werking van de markt en voor de beveiliging van de financiële belangen van de Gemeenschap.

⁽¹⁾ Zie blz. 6 van dit Publikatieblad.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 223/87
van de heer Josep Duran i Lleida (PPE—E)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
 (15 april 1987)
 (88/C 61/11)

Betreft: Posttarieven

De Belgische posttarieven zijn verschillend naargelang het zendingen naar Spanje en Portugal betreft of zendingen naar de overige Lid-Staten. Terwijl de prijs voor het verzenden van een eenvoudige brief tot 10 gram in het geval van eerstgenoemde landen 23 BFR bedraagt, heeft voor dezelfde dienst met betrekking tot laatstgenoemde slechts 13 BFR te worden betaald.

Deze situatie kan niet beschouwd worden als verenigbaar met de in het EEG-Verdrag vastgelegde integratiedoelstellingen noch worden gerechtvaardigd door het feit dat Spanje en Portugal zich in een overgangperiode bevinden voorafgaand aan de onvoorwaardelijke toepassing van de communautaire normen. Immers, tijdens deze periode zijn de enige aanvaardbare afwijkingen van die toepassing die welke uitdrukkelijk in de Toetredingsakte worden genoemd; deze afwijkingen dienen anderzijds restrictief te worden geïnterpreteerd als uitzonderingen op de communautaire regels.

- a) Meent de Commissie in het licht van bovenstaande overwegingen dat deze feitelijke situatie verenigbaar is met de Verdragen?
- b) Denkt de Commissie de nodige maatregelen te nemen om een einde te maken aan een situatie die de opbouw van een werkelijk Europa van de burgers duidelijk verhindert?

**Antwoord van Lord Cockfield
namens de Commissie**

(9 oktober 1987)

De Commissie is van mening dat de gedragslijn van de nationale posterijen om discriminerende posttarieven vast te stellen voor brieven of briefkaarten die naar verschillende delen van de Gemeenschap worden verzonden onder bepaalde omstandigheden een inbreuk kan vormen op het EEG-Verdrag, met name op de artikelen 86 of 90⁽¹⁾.

Op basis van het bewijsmateriaal waarover de Commissie beschikt, kan zij niet zeggen dat een inbreuk op het Verdrag voldoende is aangetoond. Niettemin zal zij deze aangelegenheid blijven volgen ten einde de nodige stappen te kunnen ondernemen indien hiertoe in de toekomst aanleiding zou bestaan.

Inmiddels heeft de Commissie contact met alle besturen van de nationale posterijen in de Gemeenschap ten einde te komen tot een situatie waarbij op alle brieven en briefkaarten die naar bestemmingen binnen de Gemeenschap worden verzonden dezelfde tarieven worden toegepast.

Wat de harmonisatie van posttarieven meer in het algemeen betreft, zij het geachte Parlementslid verwezen naar het antwoord van de Commissie op schriftelijke vraag nr. 3134/85 van de heer Raftery⁽¹⁾.

⁽¹⁾ PB nr. C 290 van 17. 11. 1986, blz. 17.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 230/87

van mevrouw Mary Banotti (PPE—IRL)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(15 april 1987)

(88/C 61/12)

Betreft: Normen voor stralingsbescherming

Artikel 35 van het Euratom-Verdrag bepaalt dat de Commissie de controle-installaties van de Lid-Staten die controle moeten uitoefenen op de inachtneming van de basisnormen, kan inspecteren.

Sinds de ondertekening van het Euratom-Verdrag bijna dertig jaar geleden hebben weinig of geen inspecties plaatsgevonden.

Kan de Commissie mededelen wat daarvan de oorzaak is en of zij over gekwalificeerde krachten beschikt om aan deze Verdragsbepaling te voldoen?

**Antwoord van de heer Clinton Davis
namens de Commissie**

(26 november 1987)

De Commissie heeft in haar mededeling aan de Raad over de ontwikkeling van communautaire maatregelen voor de tenuitvoerlegging van hoofdstuk III van het Euratom-Verdrag, „Bescherming van de gezondheid”⁽¹⁾, toegegeven dat zij gedurende enige tijd geen gebruik heeft gemaakt van het recht tot toegang dat zij krachtens artikel 35 van het Verdrag heeft tot de controle-installaties die door de Lid-Staten zijn opgericht om na te gaan of wordt voldaan aan de basisnormen voor de veiligheid. In de mededeling wordt verder uiteengezet dat de oorspronkelijk opgezette installaties waren bedoeld om de besmetting ten gevolge van proeven met kernwapens te meten; na de piekwaarden in het begin van de jaren zestig is de betekenis hiervan snel afgenomen. De voor inspectie gebruikte middelen werden overgeheveld naar andere werkzaamheden voor stralingsbescherming met een hogere prioriteit.

Later zijn de installaties voor milieucontrole in verband met de verschillende nucleaire installaties aanzienlijk in aantal en betekenis toegenomen, maar er waren geen middelen beschikbaar voor een inspectie door de Commissie van deze installaties; deze situatie wordt in de mededeling als onbevredigend omschreven.

De Commissie heeft de Lid-Staten nu schriftelijk meegedeeld dat zij van plan is de inspectie krachtens artikel 35 weer in te voeren en tracht hiervoor regelingen te treffen, met name voor radioactieve lozingen vanuit nucleaire installaties en de daaruit voortvloeiende besmetting van het milieu.

⁽¹⁾ Doc. COM(86) 434.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 255/87

van de heer Victor Manuel Arbeloa Muru (S—E)

aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschap in het kader van de politieke samenwerking bijeen

(27 april 1987)

(88/C 61/13)

Betreft: Gevangenhouding en martelingen in Syrië

Hebben de ministers van Buitenlandse Zaken, in het kader van de politieke samenwerking bijeen, stappen ondernomen bij de regering van Syrië om de reden te weten te komen voor de gevangenneming van studenten, professoren, acteurs en arbeiders, in de periode februari—juni 1986?

Hebben zij de Syrische autoriteiten uiting gegeven van hun bezorgdheid over de berichten over martelingen en slechte behandeling waaraan verscheidene gedetineerden zijn onderworpen, zoals de Syrische soldaat uit Hama, Sulaiman Mustafa Ghaibur, 26 jaar oud, die vermoedelijk is overleden ten gevolge van martelingen, en de Palestijnse studenten Amina Omar, Mazzin Rabi, Ali al Rifa'i en Karim Akari, die vermoedelijk ernstig zijn gefolterd?

Antwoord
(6 oktober 1987)

De geachte Afgevaardigde zij verwezen naar het antwoord op schriftelijke vraag nr. 2961/86⁽¹⁾ van mevrouw Crawley.

⁽¹⁾ PB nr. C 6 van 11. 1. 1988, blz. 4.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 276/87

van de heer Christopher Jackson
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(27 april 1987)
(88/C 61/14)

Betreft: Door de Commissie aangeworven Britse onderdanen

Kan de Commissie mededelen hoeveel Britse onderdanen zij in de jaren 1985 en 1986 aangeworven heeft en daarbij voor de A en B rangen een onderverdeling naar administratie, talendienst, techniek en onderzoek geven?

Antwoord van de heer Christophersen
namens de Commissie
(16 juni 1987)

Het aantal Britse onderdanen dat de Commissie in 1985 heeft aangeworven, is als volgt:

	FO	RA/RT	Totaal
A	17	8	25
L	7	0	7
B	4	0	4
Totaal	28	8	36

En in 1986:

	FO	RA/RT	Totaal
A	14	6	20
L	7	0	7
B	13	0	13
Totaal	34	6	40

FO = Administratie.

RA/RT = techniek en onderzoek.

L = talendienst.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 354/87

van de heer Jan Klinkenborg (S—D)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(7 mei 1987)
(88/C 61/15)

Betreft: Subsidies de leningen voor projecten in het district Weser-Ems tot en met 1986

Kan de Commissie mededelen hoeveel geld ten behoeve van welke projecten en uit welke fondsen in de jaren tot en met 1986 door de Gemeenschap zijn toegekend voor het district Weser-Ems/Niedersachsen?

Antwoord van de heer Varfis
namens de Commissie
(13 november 1987)

Daar het antwoord erg omvangrijk is en vele tabellen omvat, doet de Commissie het rechtstreeks aan het geachte Parlementslid en aan het Secretariaat-generaal van het Parlement toekomen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 412/87

van de heer Vincenzo Mattina (S—I)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(20 mei 1987)
(88/C 61/16)

Betreft: Afschaffing van de fiscale vrijstellingen voor tijdschriften en dagbladen

Aangezien ik de afschaffing van de fiscale vrijstelling voor dagbladen en tijdschriften een ware aanval op de cultuur acht die in een democratische staat ontoelaatbaar is, verzoek ik de Commissie mede te delen welke economische en sociale redenen zij aanvoert ter rechtvaardiging van een beslissing die, ook al wil de Commissie hiermee de harmonisatie van de BTW-tarieven tot stand brengen, ernstige gevolgen heeft.

Antwoord van Lord Cockfield
namens de Commissie
(9 oktober 1987)

Het geachte Parlementslid is ongetwijfeld op de hoogte van de huidige situatie inzake de tijdelijke vrijstelling voor dagbladen en tijdschriften in bepaalde landen. Hierna wordt een overzicht gegeven van de tarieven die in de verschillende Lid-Staten voor deze goederen gelden.

Deze situatie kon worden gehandhaafd op grond van de Zesde Richtlijn (artikel 28, lid 2)⁽¹⁾. De afwijkingen zullen evenwel uiterlijk bij de afschaffing van het belastingen bij invoer en het ontlasten bij uitvoer in het handelsverkeer tussen de Lid-Staten moeten worden ingetrokken. Deze bepaling is bij de vaststelling van de zesde richtlijn unaniem door de Lid-Staten aanvaard.

In haar mededeling over de voltooiing van de interne markt — Coördinatie van de tarieven en harmonisatie van de structuren van de indirecte belastingen⁽²⁾ — stelt de Commissie voor in het kader van de geharmoniseerde BTW-structuur van de Gemeenschap op boeken, dagbladen en tijdschriften, die immers tot de eerste levensbehoeften behoren, het verlaagde tarief toe te passen. De Commissie heeft geconcludeerd dat het verlaagde tarief moet liggen tussen 4% en 9%; zij beveelt echter, gezien de aanwezigheid van een aantal gevoelige sectoren in deze tariefcategorie — bij voorbeeld de culturele sector — aan dat de Lid-staten hun tarief in de onderste helft van de marge vaststellen.

⁽¹⁾ PB nr. L 145 van 13. 6. 1977, blz. 1.

⁽²⁾ Doc. COM(87) 320 def.

BTW-tarieven op 15 juni 1987

(in %)

	Dagbladen	Tijdschriften	Boeken
Bondsrepubliek Duitsland	7	7	7
België	0 ⁽¹⁾	0 ⁽¹⁾	6
Denemarken	0 ⁽²⁾	0 ⁽²⁾	22
Frankrijk	4 ⁽³⁾	4	7
Ierland	10	25	0
Italië	0 ⁽⁴⁾	18 ⁽⁵⁾	2
Luxemburg	6	6	6
Nederland	6	4	6
Verenigd Koninkrijk	0	0	0
Griekenland	3	3	6
Spanje	6	6	6
Portugal	0	0 ⁽⁶⁾	0

⁽¹⁾ Het nultarief is van toepassing op dagbladen en tijdschriften die aan bepaalde voorwaarden voldoen. De tijdschriften moeten bovendien tenminste vijfmaal per jaar verschijnen.

⁽²⁾ Het nultarief is van toepassing op leveringen en invoer van bladen die tenminste eenmaal per maand worden uitgegeven alsmede op abonnementen op een door een buitenlandse uitgever uitgegeven buitenlands tijdschrift.

⁽³⁾ Speciale tarieven voor Corsica (3,15%), Guadeloupe, Martinique et Reunion (2%).

⁽⁴⁾ Het nultarief wordt bereikt door het niet met BTW belastingen van de levering van dagbladen, het in aftrek brengen van de belastingen op de aankopen van vaste activa door drukkerijen en het toepassen van een nultarief op de levering van papier aan uitgever.

⁽⁵⁾ Toepassing van het verminderde tarief van 2% op politieke, religieuze, sport-, vakbonds- en culturele tijdschriften.

⁽⁶⁾ Op voorwaarde dat het tijdschrift tenminste eenmaal per maand wordt uitgegeven, zo niet geldt een tarief van 8%.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 416/87

van de heer Jaak Vandemeulebroucke (ARC—B)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(20 mei 1987)
(88/C 61/17)

Betreft: Visquota voor het vissen op schol en de overtredingen daarvan

Uit officiële gegevens blijkt dat Nederland tijdens de eerste maand van het jaar maar liefst in vijf gebieden de vangstlimieten heeft overschreden. In zone VIIh, j, k (Zuid-Ierland, uitgezonderd Zuidoost-Ierland) visten onze noorderburen 186 ton tong, alhoewel zij er niet op tong mogen vissen. In zone VIIe (Kanaal) hebben zij niet het recht op schol te vissen maar toch wisten zij in één maand tijds maar liefst 579 ton eruit te halen; dat is 42% van het Belgisch jaarquotum. In zone VIIh, j, k (Zuid-Ierland, Zuidoost-Ierland uitgezonderd), mogen zij evenmin op schol vissen, maar er werd 1 511 ton aangegeven in één maand tijds. De volledige TAC (dus voor alle landen tezamen) bedraagt er 800 ton, zodat Nederland op eigen houtje dit totaalquotum met 90% heeft overschreden, alhoewel het daartoe geen enkel recht had. Het gevolg zal wellicht zijn dat die zone voor iedereen zal worden gesloten, ondanks het feit dat andere landen die wel het recht hebben er te vissen, hun quotum niet zullen hebben opgebruikt.

Graag zou ik van de Commissie willen vernemen of deze toestand haar bekend is en of zij wat dit aangaat maatregelen overweegt. Hebben Nederlanders in dit gebied inderdaad toch gevestigd? Was er dan geen controle? Of zijn zij er niet geweest en hebben zij die zone in het EG-vangboek ingevuld?

Antwoord van de heer Cardoso e Cunha
namens de Commissie
(7 juli 1987)

De Commissie moge het geachte Parlementslid verwijzen naar haar antwoord op schriftelijke vraag nr. 298/87 van de heer Woltjer⁽¹⁾.

⁽¹⁾ PB nr. C 315 van 26. 11. 1987.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 461/87

van mevrouw Johanna Maij-Weggen (PPE—NL)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(27 mei 1987)
(88/C 61/18)

Betreft: De lozingen van radioactief afval in de Ierse Zee door de Engelse opwerkingsfabriek te Sellafeld

Is de Commissie op de hoogte van het feit dat Ierland op de komende jaarvergadering van de landen die partij zijn bij de

Conventie van Parijs (1—3 juni te Cardiff) een resolutie in zal dienen om Groot-Brittannië te dwingen de best beschikbare technieken te gebruiken om op korte termijn een eind te maken aan de lozingen van radioactief afval in de Ierse Zee of anders de opwerkingsfabriek te sluiten?

Klopt het dat de EG in 1978 is toegetreden tot het Verdrag van Parijs?

Zo ja, kan de Commissie meedelen of zij bereid is de resolutie van Ierland te steunen?

Kan de Commissie ook meedelen welke EG-landen partij zijn bij deze Conventie en of er enig overleg is om te komen tot een positieve coördinatie van standpunten?

Kan de Commissie in dit verband meedelen welke houding de andere EG-landen bij een stemming over het Ierse voorstel in zullen nemen?

**Antwoord van de heer Clinton Davis
namens de Commissie
(16 november 1987)**

De Commissie, die de Europese Gemeenschap vertegenwoordigde op de vergadering van de bij het Verdrag van Parijs aangesloten partijen (Cardiff, 1—3 juni 1987), heeft van het secretariaat van dit Verdrag een verzameling documenten ontvangen met daarbij onder meer twee door de Ierse delegatie ingediende ontwerp-aanbevelingen.

De eerste aanbeveling heeft betrekking op de lozing van radioactieve afvalstoffen van kerninstallaties in het mariene milieu, waarop het Verdrag van Parijs van toepassing is. Hierin wordt voorgesteld de beste beschikbare technieken te gebruiken om de lozing van radioactieve stoffen zoveel mogelijk te beperken en te voorkomen, waarbij tegelijkertijd de door de Internationale Commissie voor Bescherming tegen Stralen (ICRP) aanbevolen beperking van de doses in acht wordt genomen.

De tweede aanbeveling heeft betrekking op de sluiting van de opwerkingsfabriek voor splijtstoffen te Sellafield. In dit verband is aan de Commissie medegedeeld:

- dat de Britse regering erop toeziet dat de communautaire voorschriften inzake stralingsbescherming, die worden gegeven in Richtlijn 80/836/Euratom van de Raad tot vaststelling van de basisnormen voor de bescherming van de gezondheid der bevolking en der werkers tegen de aan ioniserende straling verbonden gevaren⁽¹⁾, worden nageleefd;
- welke maatregelen er op dit ogenblik worden getroffen om de veiligheid van de installatie te verbeteren en de lozingen te verminderen.

In de huidige fase van haar beraadslagingen, is de Commissie dan ook van mening dat er geen bewijs is dat de communautaire voorschriften niet worden nageleefd, waardoor een dergelijk voorstel op zijn plaats zou zijn.

Voorts herinnert de Commissie eraan dat in de ICRP-aanbevelingen die worden genoemd in het voorstel voor een aanbeveling inzake de lozing van radioactieve afvalstoffen in zee en waarop de communautaire voorschriften ter zake zijn gebaseerd, wordt erkend dat er voor elke situatie een dosisniveau bestaat waaronder maatregelen om tot verdere verlaging te komen niet gerechtvaardigd zijn.

De Gemeenschap is toegetreden tot het Verdrag ter voorkoming van verontreiniging van de zee vanaf het land op grond van Besluit 75/437/EEG van de Raad van 3 maart 1975⁽²⁾. Het Verdrag is op 6 mei 1978 in werking getreden, d.w.z. 30 dagen na de nederlegging van de zevende akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding. De bij dit Verdrag aangesloten partijen zijn Denemarken, Frankrijk, Nederland, het Verenigd Koninkrijk, Portugal, Spanje, de Bondsrepubliek Duitsland, België, Ierland, IJsland, Noorwegen en Zweden.

Het beraad over deze onderwerpen heeft de volgende resultaten opgeleverd:

- het Ierse voorstel betreffende de aanbeveling om gebruik te maken van de beste beschikbare technologie is door de Commissie van Parijs aangenomen met voorbehoud van twee delegaties;
- de ontwerp-aanbeveling inzake sluiting van de opwerkingsfabriek voor splijtstoffen te Sellafield viel naar het oordeel van diverse delegaties niet onder de bevoegdheden van de Commissie van Parijs en hierover werd niet van gedachten gewisseld.

⁽¹⁾ PB nr. L 246 van 17. 9. 1980, blz. 1 (gewijzigd bij Richtlijn 84/467/Euratom van de Raad, PB nr. L 265 van 5. 10. 1984).

⁽²⁾ PB nr. L 194 van 25. 7. 1975.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 485/87
van mevrouw Bodil Boserup (COM—DK)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(11 juni 1987)
(88/C 61/19)**

Betreft: Controle op steun voor de landbouw

Naar verluidt is er in Italië tegen 800 mensen een aanklacht ingediend wegens het ten onrechte incasseren van steun voor graanverbouw. Het is zeer verontrustend dat de controle van de Commissie zo gering is dat steun voor niet bestaande akkers kan worden verleend. In het onderhavige geval werd steun uitgekeerd voor akkerland dat driemaal zo groot was als de totale oppervlakte van de desbetreffende gemeente.

Kan de Commissie mededelen welke maatregelen werden genomen ter verbetering van de controle — waarbij ik er aan moge herinneren dat ik ook met mijn vraag in oktober 1986

(H-620/86)⁽¹⁾ heb gewezen op de behoefte aan een strengere controle en dat ik de beloofde mededeling over de nieuwe maatregelen van de Commissie nog niet heb ontvangen?

⁽¹⁾ Handelingen EP nr. 346 (december 1986).

**Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie**
(1 oktober 1987)

De Commissie heeft altijd passende maatregelen genomen om fraude ten koste van de communautaire fondsen te voorkomen, te vervolgen en te doen ophouden.

In dit verband heeft zij het initiatief genomen tot een onderzoek, dat momenteel gaande is, betreffende de voor de produktie van durumtarwe in Italië verleende communautaire steun. Dit onderzoek, dat onder andere controles ter plaatse omvat, is begonnen voordat de media hun informatie over de in Sicilië ontdekte fraude, waarnaar het geachte Parlementslid verwijst, hadden bekendgemaakt.

Volgens de inlichtingen waarover de Commissie beschikt, houden de Italiaanse autoriteiten zich reeds met deze zaak bezig. Zij moeten volgens de communautaire bepalingen alle nuttige gegevens betreffende de fraude in kwestie aan de Commissie mededelen en de nodige maatregelen nemen om de ten onrechte als communautaire steun uitbetaalde bedragen terug te vorderen.

De Commissie volgt de ontwikkeling van deze sector op de voet ten einde eventueel passende maatregelen te nemen. De resultaten van haar onderzoek zullen hiertoe een belangrijke bijdrage leveren.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 506/87
van de heer Claude Wolff (LDR—F)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(11 juni 1987)
(88/C 61/20)

Betreft: Verzwaring van de procedure voor export naar Spanje

Enkele Franse ondernemingen klagen over de toenemende moeilijkheden die zij bij export van goederen naar Spanje ondervinden als gevolg van extra administratieve formaliteiten, waaronder de noodzaak van een verklaring van Europese oorsprong (de procedure voor het verkrijgen hiervan is lang en ingewikkeld).

Kan de Commissie mededelen of het aantal administratieve formaliteiten bij export sinds de Spaanse toetreding tot de EEG is toegenomen en of de Europese formaliteiten naast de zuiver nationale formaliteiten worden vereist. En zo ja, acht

zij deze situatie verenigbaar met de wil om de grenzen geheel open te stellen en welke stappen overweegt zij om aan dergelijke misstanden een eind te maken?

**Antwoord van Lord Cockfield
namens de Commissie**
(17 september 1987)

De Commissie dankt het geachte Parlementslid dat hij haar aandacht heeft gevestigd op de moeilijkheden die bepaalde Franse firma's ondervinden bij hun uitvoer naar Spanje.

Ten einde deze problemen te kunnen onderzoeken in het licht van de artikelen 30 en volgende van het EEG-Verdrag en de artikelen 42 en volgende van de Akte inzake de toetreding van Spanje en Portugal verzoekt de Commissie het geachte Parlementslid haar alle inlichtingen mede te delen waarover hij beschikt en met name nadere gegevens omtrent de concrete moeilijkheden die de bedrijven ondervinden en de vorm waarin deze zich voordoen (vergunningen, voorafgaande homologatie, certificaten...).

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 515/87
van de heer Anthony Simpson (ED—GB)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(11 juni 1987)
(88/C 61/21)

Betreft: Gebruik van tijdelijk ingevoerde motorvoertuigen door niet-ingezetene echtgenoten

De Richtlijn 83/182/EEG van de Raad⁽¹⁾ bevat bepalingen over belastingvrijstellingen binnen de Gemeenschap voor bepaalde soorten motorvoertuigen die tijdelijk in een Lid-Staat vanuit een andere zijn ingevoerd. Artikel 3 bij voorbeeld kent dergelijke belastingvrijstellingen toe op voorwaarde echter dat a) de particulier die invoert „zijn gewone verblijfplaats heeft in een andere Lid-Staat dan die van de tijdelijke invoer” en het vervoermiddel bezigt voor persoonlijk gebruik en b) dat het vervoermiddel niet wordt uitgeleend aan een ingezetene van de Lid-Staat van tijdelijke invoer.

Het komt echter steeds meer voor dat echtparen als gevolg van de hedendaagse werkomstandigheden hun normale verblijfplaats in verschillende Lid-Statens hebben.

1. Kan de Commissie mededelen:
 - a) of een echtgenoot/echtgenote die tijdelijk een motorvoertuig heeft ingevoerd in een andere Lid-Staat dan waarin zijn of haar normale verblijfplaats is gelegen, dit voertuig kan uitlenen aan de andere echtgenoot/echtgenote, wanneer laatstgenoemden zijn of haar

normale domicilie heeft in de Lid-Staat waarin het voertuig tijdelijk is ingevoerd? Verzet de richtlijn zich hiertegen?

- b) Of zij verschil maakt tussen het begrip „uitlenen” en het begrip „de echtgenoot/echtgenote toestaan gebruik te maken van zijn c.q. haar voertuig”?
2. Kan de Commissie, in het geval bovengenoemde parktijk indruist tegen de richtlijn de nodige wijzigingen voorstellen om een einde te maken aan een duidelijk onzinnige bepaling in de wetgeving die het vrije verkeer van ingezetenen van de Gemeenschap beperkt en indruist tegen het normaal gedrag van echtelieden?

(¹) PB nr. L 105 van 23. 4. 1983, blz. 59.

**Antwoord van Lord Cockfield
namens de Commissie
(20 augustus 1987)**

1. Overeenkomstig het bepaalde in artikel 3, lid b) van Richtlijn 83/182/EEG kan een tijdelijk met vrijstelling van belasting in een Lid-Staat ingevoerd voertuig niet worden uitgeleend aan een ingezetene van die Lid-Staat. De richtlijn vermeldt geen enkele uitzondering op deze regel. Derhalve is deze ook van toepassing op de echtgenoten.

2. De Commissie is zich er van bewust dat deze regel problemen oplevert voor de burgers van de Gemeenschap en vooral voor echtparen. Daarom heeft zij in haar voorstel voor een richtlijn van 4 februari 1987 tot wijziging van de Richtlijn 83/182/EEG(¹) bepalingen opgenomen die de situatie van de burgers aanzienlijk zouden moeten verbeteren. Volgens deze bepalingen (zie artikel 1, sub 2b) en sub 3c) zouden gezinsleden van de particulier die ingezetenen zijn van de Lid-Staat van tijdelijke invoer, dit voertuig eveneens kunnen gebruiken zolang de particulier die het voertuig heeft ingevoerd, zich in de Lid-Staat van tijdelijke invoer bevindt.

(¹) PB nr. C 40 van 18. 2. 1987, blz. 7.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 519/87
van mevrouw Mechtild Rothe (S—D)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(12 juni 1987)
(88/C 61/22)**

Betreft: Uitvoer van verwerkt varkensvlees naar Groot-Brittannië

In het begin van dit jaar ontving de stad Paderborn van de ambassade van de Duitse Bondsrepubliek in Groot-Brittannië het verzoek om 170 kg Westfaalse specialiteiten te leveren

voor een jaarlijks te organiseren ontvangst. Eerst verbood het Britse Ministerie van Handel de invoer met als motief dat de stad Paderborn niet in het bezit was van een EEG-licentie voor de uitvoer van verwerkt varkensvlees.

Nadat op het laatste moment een invoervergunning was afgegeven verlangde het Ministerie van Handel van de stad Paderborn een EEG-verklaring voor de verwerking van vlees, die een stad natuurlijk niet kan hebben. Als tegemoetkomend gebaar werd ten slotte de invoer van 30 kg vlees en worst toegestaan, welke hoeveelheid voor 150 gasten totaal onvoldoende was. Aldus leed een poging om 170 kg verwerkt varkensvlees uit de Bondsrepubliek Duitsland naar Groot-Brittannië te exporteren schipbreuk.

Kan de Commissie deze gang van zaken bevestigen?

Wat is haar mening over de toedracht van deze zaak?

Welke EEG-vergunningen zijn hier met name bedoeld?

Op grond van welke wettelijk bepalingen heeft het Britse Ministerie van Handel zich laten leiden?

**Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie
(17 november 1987)**

De Commissie is niet op de hoogte van de door het geachte Parlements lid naar voren gebrachte feiten.

Zij stelt een onderzoek in bij de betrokken Lid-Stat en zal niet nalaten het geachte Parlements lid op de hoogte te brengen van het resultaat van dit onderzoek.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 529/87
van de heer Victor Manuel Arbeloa Muru (S—E)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(12 juni 1987)
(88/C 61/23)**

Betreft: Door werkloosheid getroffen landbouwgebieden

Is de Commissie van mening dat het overnemen door de Lid-Stat en van de landbouwbedrijven die worden opgegeven, een oplossing zou kunnen zijn voor het vraagstuk van de achteruitgang van bepaalde door werkloosheid getroffen landbouwgebieden?

**Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie
(30 oktober 1987)**

De Commissie is op de hoogte van het bestaan van bijzondere regelingen in Spanje die voorzien in de overname van niet

geëxploiteerde grond door de overheid met het oog op overdracht aan met name agrarische werknemers die hierdoor werk zouden vinden. In geen enkele andere Lid-Staat schijnt een dergelijke regeling te bestaan.

Daar het EEG-Verdrag niet van toepassing is op de nationale grondstelsels mag de Commissie bovengenoemde maatregelen niet propageren. Overigens is het zo dat, hoewel deze maatregelen in specifieke situaties een middel zouden kunnen zijn om het verval van bepaalde door werkloosheid getroffen landbouwzones tegen te gaan, de toestand van de markt in vele sectoren van de landbouw in de Gemeenschap een produktievermindering vereist en bijgevolg een regeling die de landbouwers ertoe aanzet om niet te produceren.

Op het stuk van de prijzen is de ervaring die met internationale overeenkomsten tot stabilisering van de prijzen van een aantal produkten werd opgedaan niet erg bemoedigend; bovendien heeft de Commissie niet de indruk dat in de betrokken kringen op ruime schaal de bereidheid bestaat een dergelijke weg op te gaan.

Ten aanzien van de maatregelen die op korte termijn worden overwogen om de openstelling van de Japanse markt te verbeteren moge de Commissie het geachte Parlementslid verwijzen naar haar antwoord op schriftelijke vraag nr. 490/87 van de heer Jackson⁽¹⁾.

⁽¹⁾ PB nr. C 42 van 15. 2. 1988.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 554/87

van de heer Anthony Simpson (ED—GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(12 juni 1987)

(88/C 61/24)

Betreft: Crisis in de Europese leerlooierij-sector

Kan de Commissie mededelen welke maatregelen door de Europese Gemeenschap zijn getroffen naar aanleiding van de resolutie van het Europese Parlement van 20 januari 1984 en welke maatregelen in de nabije toekomst zullen worden overwogen met name gezien paragraaf 5 van de resolutie over de Japanse tarieven?

**Antwoord van Lord Cockfield
namens de Commissie**

(20 augustus 1987)

Op alle in de resolutie van het Europese Parlement van 20 januari 1984 genoemde gebieden heeft de Commissie haar activiteiten voortgezet en geïntensiveerd. Met name heeft zij er bij de landen die huiden leveren, vooral India en Brazilië, herhaaldelijk op aangedrongen dat zij de uitvoer van dit produkt liberaliseren; in het kader van het GATT heeft zij naar de opening van bepaalde markten gestreefd; zij heeft er zorg voor gedragen, gezien het bijzonder gevoelige karakter van de sector, dat nationale steunmaatregelen de concurrentie op geen enkele wijze verstoren; bepaalde inspanningen van de industrie in verband met onderzoek en ontwikkeling heeft zij ondersteund.

Wat dumping betreft is de Commissie sinds de voornoemde resolutie in de onderhavige sector niet opgetreden, daar geen enkele klacht bij haar werd ingediend en zij zelf dergelijke praktijken niet heeft kunnen vaststellen. Kwesties van nomenclatuur worden op internationaal niveau behandeld; het lijkt niet gewenst dat de Gemeenschap als zodanig een systeem invoert dat door haar partners in het internationale handelsverkeer niet noodzakelijk zou worden erkend.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 560/87

van de leden Jochen van Aerssen, Elmar Brok, Otto Habsburg en Hans Poetschki (PPE—D)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(12 juni 1987)

(88/C 61/25)

Betreft: Transitovervoer van de EEG met Oostenrijk

Op het gebied van het vervoersbeleid nemen Oostenrijk en de Europese Gemeenschap verschillende standpunten in. Het gevaar bestaat dat Oostenrijk de verdere uitbreiding van het transitovervoer met vrachtwagens over de Brenner-autoweg niet langer tolereert en wil overgaan op het vervoer per spoor.

De EEG heeft daarentegen besloten het intracommunautaire goederenverkeer met inbegrip van het vervoer van Italië met alle noordelijk van de Alpen gelegen Lid-Staten van de Gemeenschap, uiterlijk 1992 te liberaliseren.

Gezien het feit dat de Oostenrijkse bondskanselier Franz Vranitzky verklaart heeft dat zijn land streeft naar het volledig lidmaatschap van de EEG, kan het vraagstuk slechts via het beginsel van een gelijke behandeling worden opgelost. In plaats van een afbakening van de grenzen zou men het eens moeten worden over een integratieconcept. Kan de Commissie mededelen:

1. of zij ook van mening is dat een dergelijk concept noodzakelijk is;
2. zo ja, of zij de volgende instrumenten nodig acht:
 - afschaffing van kwantitatieve beperkingen in het goederenverkeer tussen de Lid-Staten met inbegrip van het transitovervoer,
 - toelating van de cabotage volgens regels die ook in de EEG nog moeten worden ontwikkeld,

- opname in het toekomstige stelsel van een ordening van de markten voor het intercommunautaire goederenvervoer in de Gemeenschap,
- opname in de harmonisatie van de belangrijkste mededingingsvoorwaarden (belastingen en heffingen, maten en gewichten van voertuigen)?

**Antwoord van de heer Clinton Davis
namens de Commissie**

(21 oktober 1987)

1. De door de geachte Parlementsleden vermelde verklaring van de Oostenrijkse Bondskanselier is de Commissie niet bekend.

2. Het is onmogelijk nu reeds te omschrijven op welke gebieden Oostenrijk en de Gemeenschap ten aanzien van het vervoer zouden kunnen samenwerken; dat moet in onderling overleg met dat land worden vastgesteld.

De Commissie heeft de verschillende door de geachte Parlementsleden vermelde punten reeds overwogen en de resultaten van haar overwegingen verwerkt in haar voorstel voor een besluit van de Raad betreffende het openen van onderhandelingsgebieden op vervoergebied tussen de Europese Economische Gemeenschap, de Republiek Oostenrijk, de Zwitserse Bondstaat en de Socialistische Federatieve Republiek Joegoslavië.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 585/87

van de heer James Ford (S—GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(22 juni 1987)

(88/C 61/26)

Betreft: Beschermende kleding voor de behandeling van hondsdolle honden

Kan de Commissie gegevens verstrekken over de meest geschikte beschermende kleding die in de Gemeenschap beschikbaar is in geval hondsdolle honden moeten worden behandeld. Het Ministerie van Landbouw in het Verenigd Koninkrijk keurt het gebruik van de Barker Rabies Suit van de firma Captorlite goed, maar deze zijn zwaar en log en als er een beter hanteerbaar alternatief op de markt komt, wil men daarop overgaan.

**Antwoord van de heer Marin
namens de Commissie**

(13 november 1987)

De Commissie beschikt niet over de door het geachte Parlementslid verlangde informatie.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 593/87

van de heer James Ford (S—GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(22 juni 1987)

(88/C 61/27)

Betreft: BTW op „Witte” kranten

Kan de Commissie mededelen hoe „witte” kranten worden behandeld in de verschillende Lid-Staten die momenteel in het kader van de BTW-plicht BTW heffen op boeken en tijdschriften?

**Antwoord van Lord Cockfield
namens de Commissie**

(23 oktober 1987)

Een van in artikel 2, lid 1 van de Zesde BTW-richtlijn⁽¹⁾ aangegeven voorwaarden voor de vaststelling van BTW-plichtigheid is dat de leveringen van goederen of diensten binnen een Lid-Staat onder bezwarende titel moeten worden verricht (d.w.z. dat op enigerlei wijze betaling moet geschieden). Daaruit vloeit voort dat, afgezien van bepaalde uitzonderingen, indien geen betaling plaatsvindt, zoals bij gratis levering van kranten het geval is, er geen BTW-plicht kan bestaan.

Indien echter een onderneming advertentie-inkomsten ontvangt van dergelijke „vrije” kranten of een subsidie ontvangt van een derde partij, zou over die inkomsten BTW verplicht zijn. In dergelijke gevallen zou een belastingkrediet worden verleend op grond van de normale voorschriften voor personen met een BTW-registratie.

De Commissie is zich niet bewust van bestaande afwijkingen van het bovengenoemde standpunt in de Lid-Staten. Wat de thans in de Lid-Staten voor kranten, boeken en advertentiediensten geldende BTW-tarieven betreft moge de Commissie het geachte Parlements lid verwijzen naar schriftelijke vraag nr. 412/87 van de heer Mattina⁽²⁾.

⁽¹⁾ Richtlijn 77/388/EEG van de Raad van 17. 5. 1977, PB nr. L 145 van 13. 6. 1977.

⁽²⁾ Zie blz. 9 van dit Publikatieblad.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 596/87

van de heer Stephen Hughes (S—GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(22 juni 1987)

(88/C 61/28)

Betreft: Ontzwaveling kolencentrales

Kan de Commissie een overzicht geven van al haar voorstellen voor maatregelen betreft de behandeling van de emissies van kolencentrales, met name ontzwaveling, en aangeven

hoe zij de aanpak van deze zaak in de diverse Lid-Staten beoordeelt?

**Antwoord van de heer Clinton Davis
namens de Commissie**

(29 oktober 1987)

De Commissie heeft op 15 december 1983 bij de Raad een voorstel ingediend voor een richtlijn inzake beperking van de emissie van verontreinigende stoffen door grote stookinstallaties⁽¹⁾, gewijzigd ingevolge het advies van het Parlement, op 18 februari 1985⁽²⁾.

Dit voorstel heeft betrekking op alle stookinstallaties met een nominaal thermisch vermogen van meer dan 50 MW, inclusief kolengestookte elektriciteitscentrales.

Voor deze laatste categorie installaties voorziet het voorstel met name in het volgende:

- voor nieuwe centrales, een grenswaarde voor de emissie van SO₂ die, voor grote installaties van meer dan 300 MW, ontzwaveling van de verbrandingsgassen tot 90 % vereist (400 mg SO₂/m³);
- voor bestaande centrales, emissiebeperkingen voor SO₂ die het mogelijk maken om in het kader van nationale programma's vóór 1995 de SO₂-uitstoot van de grote stookinstallaties als geheel met 60 % terug te dringen vergeleken met de uitstoot van diezelfde bronnen in 1980.

Voorts is bij de reeds op 28 juni 1984 door de Raad goedgekeurde Richtlijn 84/360/EEG⁽³⁾ betreffende de bestrijding van door industriële inrichtingen veroorzaakte luchtverontreiniging een voorafgaande vergunning verplicht gesteld, met name voor de betrokken centrales, die slechts kan worden afgegeven indien de beste beschikbare techniek voor de beperking van luchtverontreiniging (met name door SO₂ wordt toegepast. De uiterste datum voor de tenuitvoerlegging van deze richtlijn is 30 juni 1987. De Commissie evalueert thans de in dit verband door de Lid-Staten genomen maatregelen.

⁽¹⁾ PB nr. C 49 van 21. 2. 1984.

⁽²⁾ Doc. COM(85) 47 def.

⁽³⁾ PB nr. L 188 van 16. 7. 1984.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 633/87
van de heer Leen van der Waal (NI—NL)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen**

(26 juni 1987)

(88/C 61/29)

Betreft: Bedevaart van ambtenaren naar Santiago de Compostella

Blijkens berichten in de pers heeft een groep van ongeveer honderd ambtenaren van de Europese Gemeenschap een

bedevaart naar Santiago de Compostella gehouden om te herdenken dat dertig jaar geleden de Europese Gemeenschap werd opgericht.

1. Kan de Commissie medelen of deze berichtgeving juist is?
2. Kan de Commissie in het bevestigende geval aangeven in welke hoedanigheid, als Europees ambtenaar of als particulier persoon, deze groep de bedevaart naar Santiago de Compostella heeft ondernomen?
3. Kan de Commissie aangeven waarom een bedevaart naar een Rooms-Katholiek pelgrimsoord is opgenomen in de lijst van officiële feestelijkheden ter gelegenheid van de dertigste verjaardag van het Verdrag van Rome? (Zie Revised Paper 3/87.1987 — Celebrations for the 30th anniversary of the Treaty of Rome.)
4. Kan de Commissie medelen of het haar standpunt is dat zij in zaken die de verhouding van kerk en overheid raken een onafhankelijke positie dient in te nemen en het beginsel van scheiding van kerk en staat dient te eerbiedigen?
5. Zo ja, bevestigt de Commissie dan de conclusie dat haar handelwijze onder bovengenoemde punten 2 en 3 hiermee in strijd is en een inbreuk vormt op dat beginsel?

**Antwoord van de heer Ripa di Meana
namens de Commissie**

(19 augustus 1987)

1. Een groep van honderd Europeanen ondernam een bedevaart naar Santiago de Compostella om te herdenken dat 30 jaar geleden de Europese Gemeenschap werd opgericht.
2. Het ging om particuliere burgers. De meeste van hen waren toevallig ook ambtenaren van de belangrijkste communautaire Instellingen, onder andere het Europese Parlement.
3. „Revised paper 3/87: Celebrations for the 30th anniversary of the Treaty of Rome” was opgesteld als indicatieve lijst van de verschillende evenementen die werden georganiseerd naar aanleiding van die 30e verjaardag. De bedoeling daarbij was een volledig beeld te geven van wat er in de Gemeenschap gebeurde. Toen de organisatie van de bedevaart aan de Commissie werd medegedeeld, werd dit aan de lijst toegevoegd.
4. en 5. De verhouding tussen kerk en overheid behoort niet tot de bevoegdheden en de taken van de Commissie; het gaat hier derhalve niet alleen om onafhankelijkheid maar om neutraliteit.

In elk geval heeft de Commissie alle eerbied en aandacht voor de verschillende initiatieven die door in de Gemeenschap bestaande officiële religieuze groeperingen worden genomen, vooral wanneer zij een steun voor de Europese integratie betekenen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 645/87
van de heer Carlos Robles Piquer (ED—E)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
 (26 juni 1987)
 (88/C 61/30)

Betreft: Aanpassing aan de offshore-markt

De nieuwe offshore-markt heeft enkele werven in de Europese Gemeenschappen ertoe gebracht aanzienlijke aanpassingen uit te voeren, ten einde hun productieapparaat in te richten voor de bouw van platformen voor de onderzeese olie-exploratie.

Aangezien het een ingrijpende aanpassing betreft, dient deze te worden uitgevoerd in samenwerking met internationale bedrijven die gespecialiseerd zijn op dit gebied, omdat de bouw van deze platformen goed moet worden uitgevoerd en een deugdelijke constructie moet worden gewaarborgd, hetgeen een speciale arbeidsindeling en speciale werkmethoden vereist, alsmede de nodige technische voorbereiding voor het uitvoeren van periodieke revisies en modernisering.

Het betreft hier een in verschillende opzichten omvangrijke omschakeling, zoals het overwinnen van de crisis in de scheepsbouw en de bevordering van de onderzeese olieprospectie. Kan de Commissie derhalve mededelen hoe de Gemeenschap de scheepswerven in de Lid-Staten die overschakelen op de off shore-markt, steunt en welke middelen zij verstrekt voor de omscholing van het personeel van scheepswerven, zodat zij in staat zijn ieder ontwerp voor een boorplatform uit te voeren?

Antwoord van de heer Narjes
namens de Commissie
 (9 oktober 1987)

De Commissie wil er in de eerste plaats op wijzen dat zij de omschakeling van de scheepsbouw op de offshore-markt, gezien de huidige situatie op de markt, niet als een wenselijk alternatief voor de scheepsbouw beschouwt. In het verleden is namelijk gebleken dat het bouwen van boorplatforms en installaties een zo radicale omschakeling van de werf vereist dat deze daardoor nauwelijks meer gebruikt kan worden voor gewone scheepsbouw. Vele werven die in het verleden hebben getracht hun voortbestaan te verzekeren door een slechts gedeeltelijke omschakeling van hun activiteiten zijn daaraan ten onder gegaan.

De vooruitzichten voor de nieuwe offshore-markt zijn bovendien, als gevolg van het enorme aanbod van beschikbare installaties op wereldniveau zo vaag, dat de capaciteit van de bestaande (volledig omgeschakelde of nieuw gebouwde) werven voor boorplatforms ver boven de toekomstige vraag ligt.

Het bovenstaande geldt voor de bouw van zware offshore-installaties; de bouw van speciale schepen voor de verschillende met de offshore-markt verband houdende activiteiten (anchor handling tugs, aanvoerboden en geleischepen) vereist daarentegen geen speciale aanpassing van een werf die normaal reeds soortgelijke schepen bouwt (bij voorbeeld zeegaande sleepboten, hoppers, werkschepen).

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 664/87
van de heer Gordon Adam (S—GB)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
 (26 juni 1987)
 (88/C 61/31)

Betreft: Wervelbedverbrandingsinstallatie Grimethorpe

In Groot-Brittannië is kritiek te horen op het Grimethorpe-project, waarvoor de Gemeenschap financiële steun verleent.

Heeft de Commissie in de afgelopen tijd een evaluatie van dit project uitgevoerd en zo ja, wat waren daarvan de conclusies?

Antwoord van de heer Mosar
namens de Commissie
 (20 augustus 1987)

Op grond van Verordening (EEG) nr. 1890/84 van de Raad tot vaststelling van bijzondere maatregelen van communautair belang met betrekking tot de strategie op energiegebied⁽¹⁾ heeft de Commissie voor dit project financiële bijstand ten bedrage van 3,82 miljoen Ecu verleend.

De Commissie heeft een financiële controle uitgevoerd, maar de verordening voorziet niet in een technische evaluatie van het project door haar.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 688/87
van mevrouw Barbara Schmidbauer (S—D)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
 (29 juni 1987)
 (88/C 61/32)

Betreft: Stralingsniveau en Trisomie 21

1. Volgens persberichten hebben wetenschappelijke onderzoekers aan het Instituut voor menselijke genen van de Vrije Universiteit van Berlijn vastgesteld dat 9 maanden na het reactorongeval in Tsjernobyl veelvuldige misvormingen

optreden bij pasgeboren baby's. Het aantal gevallen van trisomie 21 (ook het syndroom van Down of mongolisme genoemd) is aanzienlijk gestegen. Tevens is uit de enquête die in opdracht van het Berlijnse Instituut bij 40 laboratoria in de Bondsrepubliek wordt uitgevoerd gebleken dat bij het onderzoek van het vruchtwater 4 maanden na de conceptie eveneens opmerkelijke statistische resultaten werden verkregen. Zowel qua tijd als plaats kunnen de vastgestelde chromosale afwijkingen duidelijk met Tsjernobyl in verband worden gebracht.

- a) Zijn de Commissie soortgelijke onderzoeksresultaten en opvallende statistieken in andere Lid-Staten bekend?
- b) Zo neen, is de Commissie bereid in samenwerking met de Lid-Staten dergelijke onderzoeken te bevorderen en te steunen?

2. In de periode van midden 1962 tot 1965 was de stralingsdosis ingevolge de fall-out van atoomproeven in de ruimte te vergelijken met het stralingsniveau van Tsjernobyl.

- a) Beschikt de Commissie over statistisch materiaal over de vraag of in deze periode in de Lid-Staten van de Gemeenschap een verveelvuldiging optrad van het aantal pasgeboren baby's met de chromosale afwijking trisomie 21?
- b) Zo neen, is de Commissie bereid in samenwerking met de Lid-Staten een dergelijke statistiek op te maken?

Antwoord van de heer Narjes
namens de Commissie
(21 oktober 1987)

De stelling dat er een verband bestaat tussen een verhoogd aantal gevallen van het syndroom van Down en blootstelling aan straling zoals door het Humangenetisches Institut in Berlijn werd gerapporteerd, werd niet hard gemaakt. De aandacht van het geachte Parlementslid wordt gevestigd op het antwoord van de Commissie op schriftelijke vraag nr. 377/87 van de heer Kuijpers⁽¹⁾. De Duitse studie van het vruchtwater vier maanden na de conceptie gaf evenmin een stijging van het aantal gevallen van het syndroom van Down tijdens de betrokken periode te zien.

1. In het kader van het Onderzoekprogramma Geneeskunde en Volksgezondheid werd door de Commissie een systeem voor de registratie van aangeboren afwijkingen (Eurocat) opgezet. Het Eurocat-project is onder meer gericht op het evalueren van de risico's voor de menselijke reproductie in het licht van milieuongevallen en het onderzoek naar de oorzaken van gerapporteerde concentraties van aangeboren afwijkingen.

Naar aanleiding van de Verklaring van Berlijn werd een studie gemaakt van de chromosoomafwijkingssyndromen die van januari 1986 tot maart 1987 in 18 nationale Eurocat-registers werden opgetekend. Geen van de registers gaf een significante concentratie te zien tijdens de periode januari—maart 1987.

In het kader van Eurocat zullen ruimere en nauwkeuriger studies worden ondernomen met inbegrip van het dominante monogeen mutatiesyndroom met het oog op een juiste beoordeling van de genetische gevolgen van het ongeval te Tsjernobyl.

2. Voor de periode 1962—1965 waarin eveneens een verhoogde stralingsbelasting in het milieu werd opgetekend ingevolge proeven met kernwapens beschikt de Commissie niet over statistisch materiaal waaruit een verhoging van de gevallen van trisomie 21 in de Lid-Staten zou blijken.

Er zijn echter wel uitgebreide epidemiologische studies gemaakt in gebieden met een hoge natuurlijke radioactiviteit en bij kinderen die in Hiroshima en Nagasaki in de baarmoeder bestraald werden, waaruit echter niet is gebleken dat er zich door straling veroorzaakte gevallen van trisomie hebben voorgedaan na een aanmerkelijk hogere blootstelling. Resultaten van dierproeven wijzen er eveneens op dat er na dergelijke bestralingen geen gevallen van trisomie moeten worden verwacht.

Een retrospectief onderzoek van misvormingen in de desbetreffende periode is momenteel niet gepland. Vooreerst dienen de definitieve resultaten van de in punt 1 genoemde studie te worden afgewacht vooraleer verder statistisch materiaal wordt verzameld.

⁽¹⁾ PB nr. C 351 van 29. 12. 1987, blz. 25.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 734/87
van de heer François Roelants du Vivier (ARC—B)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(9 juli 1987)
(88/C 61/33)

Betreft: Bosbouwbedrijven en belastingheffing

1. Is de Commissie niet ook van mening dat de rentabiliteit van bosbouwbedrijven met langzaam groeiende boomsoorten in meerdere of mindere mate onder druk staat naar gelang van de wetgeving der Lid-Staten op het gebied van successierechten en/of ander belastingen?
2. Beschikt de Commissie over een vergelijkend overzicht van de belastingstelsels van de Lid-Staten op het gebied van de bosbouw: voorheffing onroerend goed, successierechten, belastingen op gekapt hout en/of transacties?

Antwoord van Lord Cockfield
namens de Commissie
(15 oktober 1987)

1. De Commissie is zich ervan bewust dat de rentabiliteit van bossen met langzaam groeiende boomsoorten lager ligt dan bij sneller groeiende soorten.

Op de particuliere bosbouw zijn, evenals op alle andere productie- of exploitatiesectoren belastingregelingen van toepassing. De betrokken belastingen worden jaarlijks of bij verandering van eigenaar of bij successie tegen al naar Lid-Staat verschillende tarieven geheven. Ten behoeve van de betaling van bedrijfs- of vermogensbelasting moet evenals in de andere economische sectoren soms een deel van het belastingplichtige goed worden verkocht. De Commissie verwijst het geachte Parlementslid voorts naar het antwoord op schriftelijke vraag nr. 2392/84 van de heer Glinne⁽¹⁾.

2. De Commissie beschikt niet over recente gegevens inzake de belastingstelsels op het gebied van de bosbouw; wel beschikt zij over een in 1981 gepubliceerde studie over de jaren zeventig waarvan zij het geachte Parlementslid en het Secretariaat-generaal van het Parlement een afschrift zal toezenden.

⁽¹⁾ PB nr. C 228 van 9. 9. 1985.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 736/87

van de heer François Roelants du Vivier (ARC—B)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(9 juli 1987)
(88/C 61/34)

Betreft: Milieu en werkgelegenheid

In haar „Mededeling betreffende het werkgelegenheidschepend vermogen van milieumaatregelen” (Doc. COM(86) 721 def.) verklaart de Commissie (in paragraaf 13) dat recente studies spreken over de mogelijkheid dat de „milieuindustrie” in de Gemeenschap tegen het einde van deze eeuw goed zal zijn voor 3 miljoen arbeidsplaatsen.

Kan de Commissie zeggen om welke studies het hier gaat en waar men deze kan verkrijgen?

Antwoord van de heer Clinton Davis
namens de Commissie
(11 september 1987)

3 miljoen arbeidsplaatsen in de milieusector aan het einde van de eeuw is een geraamd totaal. Het is gebaseerd op een (voorzichtige) schatting voor 1978 van 1,25 miljoen arbeidsplaatsen in deze sector in de twaalf Lid-Staaten, die is geëxtrapoleerd overeenkomstig een (voorzichtige) groei-prognose voor het BBP van de Gemeenschap tot het einde van de eeuw.

Hierbij wordt impliciet uitgegaan van een onveranderd werkgelegenheidspatroon in de betrokken sector. De verdeling van de werkgelegenheid is als volgt:

Werkgelegenheid binnen elke sector als percentage van de totale werkgelegenheid in de milieu-industrie — 1978

Aanbodsectoren		Vraagsectoren	
Bouw	25 % +	Industrie	20 % -
Werktuigbouwkunde en electrotechniek	17 % -	Openbare nuts-bedrijven	30 % +
Instrumentenbouw	1 %		
Overige	7 %		
Totaal	50 %		50 %

Het teken + of - geeft de richting aan waarin de raming waarschijnlijk zou veranderen als gegevens beschikbaar waren (zo is het bijvoorbeeld mogelijk dat de bouw meer dan 25 % van de totale werkgelegenheid voor zijn rekening neemt, terwijl dit voor de technische sector minder dan 17 % kan zijn).

Bron: The Environmental Industry in the EEC: Employment and R&D in the Next Decade, FAST Report EUR 8941, 1984.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 748/87

van de heer Luc Beyer de Ryke (LDR—B)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(10 juli 1987)
(88/C 61/35)

Betreft: Kerncentrale van Chooz — klacht van Belgische burgers — grensoverschrijdende milieuproblematiek

Vijftig Belgische burgers die in de directe omgeving van de kerncentrale van Chooz (Frankrijk — departement de la Meuse) wonen, hebben de regering en de Belgische staat gerechtelijk om schadevergoeding gevraagd, omdat deze akkoord zijn gegaan met de ingebruikneming door de Franse EDF van een nieuwe reactor „met veronachtzaming van de veiligheid en de gezondheid om in hoofdzaak economische belangen”.

De Europese vereniging „Droit contre raison d'État” heeft deze actie voor het gerecht gebracht.

Deze gebeurtenis stelt opnieuw het probleem aan de orde van de toepassing van Europese normen voor de milieubescherming, in verband met de risico's van eventuele grensoverschrijdende nucleaire vervuiling door installaties dichtbij de grenzen van een Lid-Staat (Chooz, Doel, ...).

Ook de Maas, waarvan het water gebruikt wordt bij de voeding van de centrales van Chooz, zal de gevolgen ondervinden van een thermische en moleculaire vervuiling en wel over zijn gehele benedenloop, waaruit ook Nederland drinkwater betreft.

Wat is het standpunt van de Commissie in deze kwestie?

**Antwoord van de heer Clinton Davis
namens de Commissie**

(11 november 1987)

De Commissie verwijst naar haar antwoord op mondelinge vraag H-228/87 van de heer Boesmans⁽¹⁾, die eveneens over dit onderwerp ging.

Wat meer specifiek de gevolgen van radioactieve lozingen in de Maas betreft heeft de Commissie een werkgroep van deskundigen samengeroepen die is samengesteld uit vertegenwoordigers van de Lid-Staten die belang hebben bij het Maasdal. De opdracht van de werkgroep omvat:

- het opstellen van een inventaris van de radioactieve lozingen in het Maasdal die alle bronnen omvat;
- onderzoek inzake de gemeten radioactiviteit in het water, de produkten en de sedimenten van de Maas en zijn zijrivieren;
- onderzoek naar het gebruik van het water, de produkten en sedimenten en
- beoordeling van de resulterende individuele en collectieve doses.

Een eerste verslag van deze werkgroep van deskundigen werd in 1986⁽²⁾ gepubliceerd en daaruit kan worden geconcludeerd dat het stralingseffect van de lozingen van alle civiele activiteiten in het Maasdal nog geen fractie bedraagt van de grenswaarde als vastgesteld in de richtlijn van de Raad houdende vaststelling van de basisnormen voor de bescherming van de gezondheid der bevolking en der werkers tegen de aan ioniserende straling gebonden gevaren⁽³⁾.

(1) Handelingen van het Europese Parlement nr. 2-352 (zitting van 17. 6. 1987).

(2) EUR 10670. The Radiological Exposure of the Population in the Meuse Basin.

(3) PB nr. L 246 van 17. 9. 1980 en PB nr. L 265 van 5. 10. 1984.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 758/87

van de leden Vassilis Ephremidis, Dimitrios Adamou en Alexandros Alavanos (COM—GR)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(9 juli 1987)

(88/C 61/36)

Betreeft: Problemen in de Griekse varkenshouderij

De Griekse varkenshouderij wordt rechtstreeks in haar voortbestaan bedreigd door de negatieve monetaire compenserende bedragen (MCB's) die de Gemeenschap voor Griekenland heeft vastgesteld.

Door het stelsel van de MCB's wordt het in Griekenland uit andere Lid-Staten (Bondrepubliek, Nederland) ingevoerde varkensvlees met 37 drachmen per kilo gesubsidieerd, met als gevolg dat:

- a) de Griekse producenten in een ongelijke concurrentiepositie komen te verkeren,
- b) er thans 100 000 varkens — van zeer goede kwaliteit — onverkocht blijven,
- c) Griekenland wegens genoemde invoer voor zeer hoge deviezenkosten komt te staan,
- d) duizenden Griekse varkenshouders met kleine en middelgrote bedrijven met faillissement en bedrijfsbeëindiging worden bedreigd.

Kan de Commissie mededelen of zij met het oog op deze situatie voornemens is de negatieve MCB's voor varkensvlees af te schaffen en welke maatregelen zij tot redding van de Griekse varkenshouderij zal nemen?

**Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie**

(21 oktober 1987)

De Commissie is nog altijd van mening dat de toepassing van MCB's een belemmering voor het handelsverkeer van landbouwprodukten vormt, die moet worden opgeheven. Voorts zou de aanpassing van de landbouwomrekeningskoers aan de reële waarde van de Griekse drachme een aanzienlijke verhoging van de landbouwprijzen (met meer dan 40 %) in Griekenland tot gevolg hebben. Dit zou zowel het Griekse soberheidsbeleid als de huidige doelstelling van het gemeenschappelijk landbouwbeleid, namelijk de beheersing van de produktie, sterk bemoeilijken. In een poging om deze twee tegengestelde doeleinden te verzoenen heeft de Raad op voorstel van de Commissie⁽¹⁾ in het kader van het verkoopseizoen 1987/1988 beslist om voor varkensvlees de negatieve MCB's voor Griekenland met 13,5 punten te vermindere-

ren. Voorts zijn met ingang van 1 juli 1987 geldende maatregelen ingesteld⁽²⁾ die binnen zekere grenzen in een grotere stabiliteit van de MCB's voor deze sector voorzien. Ingeval namelijk dat door de ontwikkeling van de koers van de drachme bijkomende MCB's zouden moeten worden gecreëerd, zal de landbouwomrekeningskoers moeten worden aangepast, zodat de MCB's voor de sector varkensvlees onveranderd blijven.

Een derde element waardoor de vooruitzichten op agromonetair gebied zijn verbeterd is de onlangs van kracht geworden regeling voor de automatische afbraak van de nieuwe MCB's (Verordening (EEG) nr. 1889/87)⁽³⁾.

Op dit ogenblik overweegt de Commissie geen andere maatregelen voor de sector varkensvlees.

(1) Verordening (EEG) nr. 1890/87, PB nr. L 182 van 3. 7. 1987, blz. 4.

(2) Artikel 6 bis van Verordening (EEG) nr. 1677/85, vastgesteld bij Verordening (EEG) nr. 1889/87, PB nr. L 182 van 3. 7. 1987, blz. 1.

(3) PB nr. L 182 van 3. 7. 1987, blz. 1.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 760/87

van mevrouw Johanna Maij-Weggen (PPE—NL)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(9 juli 1987)
(88/C 61/37)

Betreft: Verschillen in behandeling tussen Nederlandse agrarische loonwerkers die in België werken en Belgische agrarische loonwerkers die in Nederland werken

In het grensgebied van Zeeland/Noord-Brabant (NL) en Vlaanderen (B) is sprake van veel grensoverschrijdend agrarisch loonwerk door zelfstandigen, waarbij Vlaamse loonwerkers die in Nederland werken aan veel minder voorwaarden moeten voldoen dan Nederlandse loonwerkers die in Vlaanderen werken.

De Nederlandse loonwerker die in Vlaanderen wil werken moet een BTW-nummer aanvragen in Brussel en hij moet een Belgische aansprakelijke vertegenwoordiger hebben. Deze vertegenwoordiger moet de facturering bijhouden van de door de loonwerken in België verrichte werkzaamheden en hij moet borg staan voor de af te dragen BTW. Regel is dat de betrokken aansprakelijk vertegenwoordiger een borgsom (minimaal 300 000 BFR) vraagt van de loonwerker.

Verder moet de loonwerker bij zijn werk op het Vlaamse land te allen tijde documenten bij zich hebben waaruit blijkt wie hij is, voor wie hij werkt, welke werkzaamheden hij verricht en op welke tijd.

De Vlaamse loonwerker die in Nederland wil werken hoeft geen aansprakelijk vertegenwoordiger voor de BTW aan te stellen en hoeft zelfs in de meeste gevallen geen BTW in rekening te brengen, omdat die door de Nederlandse opdrachtgever wordt afgedragen. Ook hoeft de Vlaamse loonwerker zich niet te legitimeren bij zijn werk.

Deze verschillen in behandeling werken concurrentievervalsend waardoor de stroom van Belgische agrarische loonwerkers naar Nederland veel groter is dan omgekeerd.

Kan de Commissie meedelen of zij over instrumenten beschikt om een eind te maken aan deze concurrentievervalsing?

Zou de Commissie met name bij de Belgische regering willen aandringen op een versoepeling van de BTW-regeling voor buitenlanders die als zelfstandige agrarisch loonwerk in België komen verrichten en op een versoepeling van de legitimatieplicht?

Antwoord van Lord Cockfield
namens de Commissie
(21 oktober 1987)

Met de vraag van het geachte Parlementslid lijken de betaalde arbeidskrachten in de landbouw te worden bedoeld. Welnu, krachtens de Richtlijn van de Raad 77/388/EEG⁽¹⁾ tot

vaststelling van een gemeenschappelijk BTW-stelsel wordt slechts degene die zelfstandig economische activiteiten verricht als belastingplichtige beschouwd. Deze vraag kan dus slechts betrekking hebben op ondernemingen die landbouw-werkzaamheden verrichten.

In de betrokken richtlijn worden de verplichtingen van degenen die tot voldoening van belasting gehouden zijn in meer algemene zin vastgesteld, zonder dat daarbij onderscheid wordt gemaakt tussen in een bepaalde Lid-Staat of in het buitenland gevestigde belastingplichtigen. Indien echter in de ene Lid-Staat diensten worden verricht door een in een andere Lid-Staat gevestigde belastingplichtige, dan kan deze Lid-Staat bepalen dat een ander tot het betalen van BTW gehouden is, met name een fiscaal vertegenwoordiger of degene voor wie de diensten worden verricht.

Andere verplichtingen die eventueel aan de buitenlandse belastingplichtige worden opgelegd maar die geen fiscaal karakter hebben, zoals de verplichting een identiteitsbewijs bij zich te dragen, lijken in eerste instantie niet tot de bevoegdheden van de Commissie te behoren.

De Commissie stelt vast dat de maatregelen betreffende de BTW, waarop het geachte Parlementslid doelt, in overeenstemming zijn met de communautaire bepalingen. Anderzijds wijst zij erop dat de bepalingen die de in het buitenland gevestigde belastingplichtigen betreffen ten doel hebben het risico van belastingontduiking te bestrijden; de beoordeling van dergelijke risico's kan slechts tot de bevoegdheid van iedere Lid-Staat afzonderlijk behoren.

De Commissie heeft derhalve noch de mogelijkheid, noch het voornemen om, in de door het geachte Parlementslid gewenste zin, bij de Belgische regering stappen te ondernemen in de door het geachte Parlementslid gewenste zin.

⁽¹⁾ PB nr. L 145 van 13. 6. 1977, blz. 1.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 814/87

van de heer Dieter Rogalla (S—D)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(10 juli 1987)
(88/C 61/38)

Betreft: Commissie harmonisatie omzetbelasting

1. Is de Commissie voornemens burgers en belangengroeperingen inspraak te verlenen bij het komende overleg over de harmonisatie van de omzetbelasting?
2. Overweegt zij een commissie in te stellen, via welke wetenschappers en geïnteresseerde burgers uit alle Lid-Staten aan de beraadslagingen van de Commissie kunnen bijdragen en deze kunnen beïnvloeden?

Antwoord van Lord Cockfield
namens de Commissie
(30 oktober 1987)

Bij de vaststelling van bepalingen inzake de harmonisatie van de omzetbelastingen, accijnsrechten en andere indirecte belastingen besluit de Raad met eenparigheid van stemmen

op voorstel van de Commissie, na raadpleging van het Europese Parlement (nieuwe redactie van artikel 99 van het EEG-Verdrag ingevolge de Europese Akte) en het Economisch en Sociaal Comité.

In dit kader stelt de Commissie niet de instelling van een speciaal comité voor.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 816/87

van de heer **Willy Kuijpers (ARC—B)**

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(10 juli 1987)

(88/C 61/39)

Betreft: Landschapsbeheer door boeren

In Nederland wordt door boeren — in ruil voor een geringe vergoeding — aan landschapsbeheer gedaan, dat wil zeggen dat zij op deze manier verplicht worden om op milieuvriendelijke wijze te produceren: ze gaan zuinig om met grondstoffen, energie en chemische bestrijdingsmiddelen. Natuur- en landschapswaarden worden op deze manier behouden. Op dit ogenblik is in Nederland op deze manier reeds voor 6 300 ha een beheersvergoeding afgesproken, en de verwachtingen van de minister van Landbouw en Visserij is dat tegen het jaar 2000 voor 1 % van het Nederlands grondgebied zulke beheersovereenkomsten zullen gesloten zijn. Kan de Commissie in dit verband mededelen:

1. of er in de Europese Gemeenschap nog gelijkaardige initiatieven worden of werden genomen;
2. of zulke initiatieven in aanmerking komen voor Europese steun in het kader van de reductie van landbouwoverschotten;
3. of er geen beleid dient gevoerd te worden in de Europese Gemeenschap als geheel om het Nederlandse beleid na te volgen, en dit om diverse milieuredenen?

**Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie**

(14 september 1987)

Ter bescherming van de ecologisch kwetsbare gebieden zijn de Lid-Staten sedert 1985 op grond van artikel 19 van Verordening (EEG) nr. 797/85⁽¹⁾ gemachtigd bijzondere nationale steunregelingen in die gebieden toe te passen om de landbouwers ertoe aan te zetten landbouwproduktiemethoden in te voeren of te handhaven die verenigbaar zijn met de eisen inzake bescherming van het natuurlijk milieu en om de landbouwers een passend inkomen te verzekeren.

Daar de Commissie van mening is dat de bescherming van het milieu en de duurzame instandhouding van het natuurlijke potentieel van de landbouw een van de doelstellingen van het sociaal-structurele beleid is, heeft de Commissie nieuwe maatregelen voorgesteld die op 3 maart 1987 door de Raad goedgekeurd werden. Met deze maatregelen worden de

bestaande bepalingen uitgebreid door in de ecologisch kwetsbare gebieden een communautaire steunregeling in te voeren die de landbouwers ertoe aanzet produktiemethoden te gaan toepassen of te handhaven die verenigbaar zijn met de eisen inzake bescherming van het milieu en de natuurlijke rijkdommen of met de eisen inzake behoud van natuur en landschap en die er tegelijkertijd toe bijdragen de landbouwproductie aan de eisen van de markt aan te passen.

De nieuwe maatregelen zijn van kracht geworden op grond van artikel 1, lid 7, van Verordening (EEG) nr. 1760/87⁽²⁾.

⁽¹⁾ PB nr. L 93 van 30. 3. 1985.

⁽²⁾ PB nr. L 167 van 26. 6. 1987.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 819/87

van de heer **Bernard Sälzer (PPE—D)**

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(10 juli 1987)

(88/C 61/40)

Betreft: Restitutie van inschrijf- en collegegeld aan EG-studenten in Groot-Brittannië

Kan de Commissie mededelen of de vorig jaar door het Britse Ministerie van Onderwijs en Wetenschap getroffen beschikking inzake het collegegeld voor niet-Britse EG-studenten — en met name punt 5 van bijlage A — in overeenstemming is met het communautair recht volgens de daaraan door het Europese Hof van Justitie in zaak 293/83 (Gravier) gegeven uitleg?

**Antwoord van de heer Marin
namens de Commissie**

(4 november 1987)

De Commissie veronderstelt dat het geachte Parlementslid doelt op punt 5 van bijlage A van het rondschrift dat het Departement van Onderwijs en Wetenschappen dat bevoegd is voor Engeland en Wales, tot de universiteiten heeft gericht die belast zijn met de toekenning van de „Mandatory Awards” of met de terugbetaling van het collegegeld voor universitaire cursussen.

In dat geval dient erop te worden gewezen dat punt 5 met betrekking tot voorafgaande studies klaarblijkelijk uitsluitend Britse studenten betreft; de inhoud van dat punt schijnt geen aanleiding te zijn tot discriminerende maatregelen ten aanzien van uit andere Lid-Staten afkomstige studenten.

De Commissie is in elk geval bereid om eventuele verdere informatie of gedetailleerde documentatie ter zake waarover het geachte Parlementslid beschikt, aan een onderzoek te onderwerpen ten einde de verenigbaarheid met het communautaire recht na te gaan.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 836/87van de heer **Horst Seefeld (S—D)**

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(20 juli 1987)

(88/C 61/41)

Betreft: Heining aan de grens tussen Denemarken en Duitsland

Is de Commissie op de hoogte van berichten in de pers over voornemens van de Deense regering om aan de Deens-Duitse grens een heining van 20 km lengte aan te leggen om te voorkomen dat dieren over de grens komen?

Zo ja, hoe beoordeelt de Commissie dit voornemen? Zijn er ook aan andere binnengrenzen van de Gemeenschap dergelijke heiningen?

Zal de Commissie in voorkomend geval het aanleggen van afscheidingen aan de binnengrenzen van de Europese Gemeenschap verhinderen?

Antwoord van Lord Cockfield

namens de Commissie

(17 november 1987)

De Commissie stelt bij de betrokken Lid-Staat een onderzoek in naar de door het geachte Parlementslid medegedeelde feiten. Zij zal niet nalaten hem in kennis te stellen van de resultaten van dat onderzoek.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 841/87van mevrouw **Vera Squarcialupi (COM—I)**

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(20 juli 1987)

(88/C 61/42)

Betreft: Klandestien vervoer van giftig afval

Is het de Commissie bekend dat in de haven van Antwerpen 3 000 ton hoog giftig afval, dat PCB bevatte, is ontdekt op een schip dat afkomstig was uit Italië?

Acht zij de houding van de Italiaanse regering correct, die geen enkele verklaring heeft kunnen of willen geven over de herkomst van dit afval?

Wat denkt de Commissie te doen om het vervoer van giftige stoffen over zee te reglementeren?

Welke maatregelen zal zij voorts nemen om een grotere veiligheid te garanderen voor het vervoer over zee van radioactief afval van de kerncentrale van Latina naar de opwerkingsinstallaties van Sellafield?

Antwoord van de heer Clinton Davis
namens de Commissie

(13 november 1987)

De Commissie dankt het geachte Parlementslid voor deze inlichting, waarover zij niet beschikte.

Op 1 juli 1987 had de Italiaanse regering nog niet de wettelijke maatregelen getroffen als voorzien in Richtlijn 84/631/EEG van de Raad⁽¹⁾, welke een regeling bevat voor de grensoverschrijdende overbrenging van gevaarlijke afvalstoffen in de Gemeenschap. De Commissie heeft tegen de Lid-Staten die de richtlijn nog niet hebben omgezet in nationale wetgeving een procedure ingeleid wegens inbreuk op artikel 169.

Met betrekking tot dit transport van gevaarlijke goederen en afvalstoffen heeft de Commissie op 16 juni 1987 een mededeling goedgekeurd van een gecombineerde ad hoc-werkgroep, waarin een overzicht wordt gegeven van de specifieke maatregelen die op communautair niveau op dit gebied moeten worden genomen. Deze moeten gericht zijn op een betere harmonisatie en een grotere doeltreffendheid van de regelgeving op het gebied van transport van gevaarlijke stoffen⁽²⁾.

Ook het transport van radioactieve stoffen wordt in bovengenoemde mededeling behandeld. Uit de analyse ter zake blijkt dat hiervoor een regeling bestaat van de internationale organisatie voor Atoomenergie (AIEA) en dat het aldus bereikte veiligheidsniveau voldoende is. De Commissie draagt regelmatig bij tot de verdere uitwerking van de AIEA-voorschriften en bevordert de uniforme toepassing daarvan in de Gemeenschap.

⁽¹⁾ PB nr. L 326 van 13. 12. 1984.⁽²⁾ Doc. COM(87) 182 def.**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 846/87**van Sir **James Scott-Hopkins (ED—GB)**

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(20 juli 1987)

(88/C 61/43)

Betreft: Hergebruik van afval

Wat doet de Commissie om de regeringen van de Lid-Staten ertoe te brengen zich meer in te zetten voor het hergebruik van afval?

Antwoord van de heer Clinton Davis
namens de Commissie

(13 november 1987)

In het Vierde Milieuactieprogramma van de Europese Gemeenschappen⁽¹⁾, waarin het communautaire beleid voor de periode tot en met 1992 wordt uiteengezet, wordt prioriteit gegeven aan de intensivering van recycling en hergebruik van afval.

Meer bepaald zijn in punt 5.3.5 van het programma⁽¹⁾ een aantal acties vermeld die de Commissie voornemens is in de loop van de komende jaren uit te voeren.

Voorts zal in oktober, in het kader van het Jaar van het Milieu onder auspiciën van de Commissie een Europese recycling-week worden georganiseerd om de publieke opinie bewust te maken van deze problematiek.

⁽¹⁾ PB nr. C 70 van 18. 3. 1987, blz. 33.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 861/87
van de heer François Roelants du Vivier (ARC—B)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(20 juli 1987)

(88/C 61/44)

Betreft: Projecten gefinancierd in het kader van het Europees Jaar van het Milieu

Kan de Commissie een lijst verstrekken van alle projecten waarvoor besloten is communautaire steun te verlenen in het kader van het Europees Jaar van het Milieu?

Antwoord van de heer Clinton Davis
namens de Commissie

(29 oktober 1987)

In de resolutie van de Raad van 6 maart 1986 betreffende een programma voor het Europees Jaar van het Milieu⁽¹⁾ is bepaald dat de Gemeenschap steun zal verlenen voor algemene bewustmakingsacties, te financieren uit de in artikel 666 van de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen opgenomen kredieten, alsmede voor de uitvoering in de Lid-Staten van concrete projecten die tot voorbeeld strekken en model kunnen staan op het gebied van milieubescherming, rationeel beheer van de natuurlijke hulpbronnen, ontwikkeling van nieuwe technologieën, alsmede bewaking van de milieukwaliteit, te financieren uit de verschillende Fondsen waarover de Gemeenschap beschikt.

Ten aanzien van deze projecten, waarop de vraag van het geachte Parlementslid betrekking heeft, heeft de Commissie vanaf het begin van het Europees Jaar van het Milieu de aandacht gevestigd op het belang dat zij hecht aan een aantal bij de Structuurfondsen van de Gemeenschap in te dienen investeringsprojecten. Daartoe heeft zij op 26 februari 1987 de Stuurgroep van het Europees Jaar van het Milieu ingelicht, en vervolgens de nationale comités; voorts heeft zij een speciale brochure opgesteld over het gebruik van de Fondsen voor milieudoelinden en heeft zij diverse stappen ondernomen bij de betrokken nationale ministeries.

Bij deze stimuleringsactie is rekening gehouden met de criteria voor het gebruik van deze Fondsen en met de administratieve procedures waardoor deze worden gereguleerd.

De Commissie kan thans geen lijst geven van alle projecten waarvoor reeds besloten is communautaire steun te verlenen, daar de besluitvormingsprocedures veel tijd in beslag nemen en afhankelijk zijn van de beschikbaarheid van nationale kredieten, de uiteenlopende nationale voorschriften inzake de indiening van de projecten in Brussel en van de vergaderingen van de Comités van Beheer van de verschillende Fondsen (drie vergaderingen per jaar voor het EFRO, één voor het Sociaal Fonds).

De Commissie zendt het geachte Parlementslid en het Secretariaat-generaal van het Europese Parlement echter rechtstreeks een voorlopige lijst van de projecten toe, die haar door de Lid-Staten is medegedeeld.

Dank zij het Europees Jaar van het Milieu zijn reeds bemoedigende resultaten geboekt wat het gebruik van de communautaire Fondsen betreft. Zo konden bij voorbeeld twee zeer oude projecten inzake grensoverschrijdende verontreiniging uiteindelijk bij de Commissie worden ingediend. Deze projecten hebben respectievelijk betrekking op een zuiveringsstation in Martelange en de sanering van de Rosselle, een bijrivier van de Sarre.

Een ander modelproject op het gebied van landbouw en milieu is thans in het laatste stadium van behandeling door de Franse autoriteiten; het heeft betrekking op het herstel van de waterkwaliteit in de Baie de St. Brieuc met hulp van het EFRO en het EOGFL-Oriëntatie.

⁽¹⁾ PB nr. C 63 van 18. 3. 1986.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 870/87

van de leden Jean-Pierre Abelin, Michel Debatisse, Roger Partrat en Nicole Fontaine (PPE—F)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(20 juli 1987)

(88/C 61/45)

Betreft: Afschaffing van de communautaire heffing op de invoer van rijst uit de ACS in Martinique en Guadeloupe

Bij de inwerkingtreding van de verordening op het stuk van de granen is de invoer in de EEG van rijst uit derde landen getroffen door hoge heffingen. Door specifieke EEG-verordeningen werden de vier overzeese departementen echter in staat gesteld rijst uit de ACS-landen zonder communautaire heffing in te voeren.

Daardoor heeft de verbouw van rijst in Frans-Guyana zich verder kunnen ontwikkelen. Gezien de zeer grote economische verschillen met Suriname was eerstgenoemd gebied echt niet opgewassen tegen de Surinaamse concurrentie die zonder communautaire heffing witte rijst tegen wereldmarktprijzen kan aanbieden.

De Franse minister van landbouw heeft gezien de moeilijke positie van Frans-Guyana van de EEG een nieuwe verorde-

ning kunnen verkrijgen die van toepassing is op de invoer van rijst uit de ACS in de Antillen en Guyana (juli 1985).

Als gevolg echter van de hoge variabele heffingen op de rijst uit Suriname (60 tot 80% van de waarde) heeft een uitgebreide omleiding van de handel tussen Suriname en Frans-Guyana plaatsgevonden.

Kan de Commissie mededelen of zij van bovengenoemde problemen op de hoogte is en of zij niet van mening is dat gezien de ernst van deze problemen, een onmiddellijk optreden gewenst is?

**Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie
(5 november 1987)**

De Commissie is zich bewust van het probleem dat voor de rijstproductie in Frans Guyana ontstaat als gevolg van de invoer van rijst uit Suriname in de Franse Overzeese Departementen. In deze context heeft de Commissie hierover onlangs contacten gehad met de Surinaamse overheid.

Wat de specifieke vragen van de geachte Parlementsleden betreft, kan de Commissie het volgende mededelen:

1. De diensten van de Commissie hebben geruchten opgevangen van een klaarblijkelijke onwettige handel in rijst van Suriname naar Guyana.

Volgens inlichtingen van de diensten van ONIC zou het gaan om smokkel van bescheiden omvang. Het is dus een probleem van gewone grenscontrole dat strikt tot de bevoegdheid van de Franse autoriteiten behoort.

2. Of het probleem zo ernstig is, dat bijzondere maatregelen moeten worden getroffen, kan alleen door de bevoegde autoriteiten van de Franse Republiek worden beoordeeld en zij kunnen eventueel de Commissie verzoeken om maatregelen te nemen in het kader van de gemeenschappelijke marktordening voor rijst.

Overigens lijkt, gezien de situatie, geen ingrijpen in dat kader nodig te zijn.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 878/87

van de heer Peter Price (ED—GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(23 juli 1987)

(88/C 61/46)

Betreft: Personeel voor de evaluatie van ontwikkelingsprojecten achteraf

De gezamenlijke begrotingsautoriteit heeft in het organigram op de begroting 1986 voorzieningen getroffen voor extra personeel ter uitbreiding van de werkzaamheden i.v.m. de evaluatie van ontwikkelingsprojecten achteraf, hiermee

erkennende dat verbetering van de kwaliteit van de projecten extra nut oplevert. Met het desbetreffende amendement dat juist met het oog hierop werd goedgekeurd, werd het personeel van de evaluatiedienst van de Commissie (naast de nieuwe posten via andere amendementen) uitgebreid met 1 A-3, 1 A-5, 2 A-7, 1 B-5 en 2 C-3 posten en werden de kredieten voor externe adviseurs met 150 000 Ecu verminderd ten einde de extra kosten gedeeltelijk op te vangen. Welke vooruitgang is er geboekt bij het aanwerven van personeel op deze posten? Wanneer denkt de Commissie dat al deze posten zullen zijn bezet?

Tot welke uitbreiding van de totale jaarlijkse salariskosten hebben de posten waarvoor reeds personeel is aangeworven geleid?

**Antwoord van de heer Natali
namens de Commissie
(11 november 1987)**

De zeven in het kader van de begroting voor 1986 toegewezen posten zijn ondergebracht in de afdeling „Programma's en evaluatiemethoden”, die met betrekking tot de uitwerking van de methodiek en de evaluatieprogramma's een algemeen coördinerende functie vervult.

De andere posten zijn ingedeeld bij de sectoriële en technische diensten die vooral met het toezicht op de evaluatiewerkzaamheden en de toepassing van de resultaten ervan zijn belast.

Al die posten zijn momenteel bezet.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 901/87

van de leden José Bueno Vicente (S—E), Marijke Van Hemeldonck (S—B), Rolf Linkohr (S—D), Ben Visser (S—NL), Heinz Schreiber (S—D), Eusebio Cano Pinto, Julian Grimaldos Grimaldos, Juan Ramirez Heredia en Josep Pons Grau (S—E)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(23 juli 1987)

(88/C 61/47)

Betreft: Concurrentievermogen en gemeenschappelijk beleid in de sector luchtvaartindustrie

Recentelijk is een polemiek ontstaan over vermeende protectionistische praktijken met betrekking tot het vliegtuigproject Airbus A 340 dat in de commerciële fase zeer concurrerend belooft te worden. De vertegenwoordigers van de Noordamerikaanse luchtvaartindustrie hebben ten slotte om tussenkomst van de GATT verzocht ten einde de vermeende onregelmatige situatie op te helderen.

Wat is het standpunt van de Commissie ten aanzien van dit onderwerp, en dan met name met het oog op de toekomst van de Europese luchtvaartindustrie?

Welke plannen koestert de Commissie om een gemeenschappelijk beleid voor de luchtvaartindustrie in de Europese Gemeenschap van de grond te krijgen?

**Antwoord van de heer Narjes
namens de Commissie**
(11 november 1987)

De Commissie en de Lid-Staten, die alle de GATT-Overeenkomst inzake de handel in burgerluchtvaartuigen hebben ondertekend, nemen actief deel aan de werkzaamheden van het GATT-comité dat deze code beheert, en meer met name aan de besprekingen die sinds maart 1987 plaatsvinden in het kader van dit comité met betrekking tot de interpretatie van de artikelen 4 en 6 van deze code, die betrekking hebben op nationale maatregelen met betrekking tot de handel in en de ontwikkeling van burgerluchtvaartuigen. Deze besprekingen houden niet specifiek verband met een vliegtuigproject. Zij beogen rechten en verplichtingen van de ondertekenaars nader aan te geven en aldus het gevaar van unilaterale protectionistische maatregelen te ondervangen.

De Commissie is van oordeel dat het gewenst is de hoofd-doelstellingen van deze code te vrijwaren en te verwezenlijken, met inbegrip van de deelneming van alle ondertekenaars aan de uitbreiding van de wereldmarkt van het burgerluchtverkeer, en dat zulks alleen mogelijk zal zijn door, zoals de code zelf stelt, het prioritaire belang dat de ondertekenende regeringen hebben bij de ontwikkeling van hun burgerluchtvaartindustrie te erkennen.

Wat het voeren van een gemeenschappelijk beleid voor de luchtvaartindustrie in de Europese Gemeenschap betreft, heeft de Commissie dienaangaande haar mening gegeven tijdens de discussie van het Europese Parlement over het rapport Van Hemeldonck en de ontwerp-resolutie inzake de luchtvaartindustrie tijdens de zittingperiode van 12 tot 16 oktober 1987⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Handelingen van het Europese Parlement nr. 2-355 (oktober 1987).

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 905/87

van de heer José Alvarez de Eulate Peñaranda (ED—E)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(23 juli 1987)
(88/C 61/48)

Betreft: Geprogrammeerde uitgifte van overheidsleningen

Bij de financiering van de overheidsschuld door enkele Lid-Staten van de Gemeenschap nemen de betrokken autoriteiten hun toevlucht tot verschillende methoden om uit het dilemma te geraken waar dit probleem hen voor stelt.

De gekozen methoden veroorzaken wegens de snelle gang van zaken en het onvoorziene karakter sterke schokken in de betrokken financiële kringen die zich niet zo snel aan de

genoemde besluiten kunnen aanpassen, wat een „handicap” voor de economische bedrijvigheid betekent.

Acht de Commissie het niet wenselijk dat de ministeries van Financiën van de Lid-Staten met een groot overheidstekort instemmen met een duidelijke communautaire regeling op dit gebied uit hoofde waarvan zij zich verplichten vroegtijdig aan te kondigen wat hun financiële behoeften op een gegeven moment zijn opdat de uitgifte van de diverse vormen van overheidsleningen wordt afgestemd op de marktontwikkelingen van het moment en de gevreesde schokken op de geld- en kapitaalmarkt wegens het onvoorziene karakter van de uitgifte uitblijven?

**Antwoord van de heer Delors
namens de Commissie**
(16 oktober 1987)

Het geachte Parlementslid wijst terecht op de problemen die kunnen rijzen in verband met de financiering van belangrijke begrotingstekorten. De keuze van de methode en middelen voor financiering van deze tekorten is een van de belangrijkste taken van de voor de openbare financiën verantwoordelijke instanties en vereist een zeer precieze specifieke kennis van de ontwikkeling op de kapitaalmarkten; de eisen waaraan het monetair beleid moet voldoen beïnvloeden de keuze van het soort lening op een bepaald tijdstip. Alle Lid-Staten stellen uiteraard bij de opstelling van hun begroting voor het komende jaar hun globale financieringsbehoeften vast; sommige volgen zelfs een approximatief tijdschema voor de uitgifte van de belangrijkste leningen. Deze behoeften kunnen evenwel wijzigingen ondergaan. De overheidsinstanties streven uiteraard naar een zo goed mogelijke financiering doch de marktverhoudingen kunnen zeer snel veranderen. Soepelheid is van essentieel belang voor een gezond beheer van de overheidsschuld. Strikte tijdschema's kunnen reacties op de markten teweegbrengen die ingaan tegen de eisen van een gezond beleid. Gezien de diversiteit van de situaties op nationaal niveau, lijkt het derhalve nauwelijks mogelijk en ook niet wenselijk om hier communautaire bepalingen die verplichte uniforme regels voor alle Lid-Staten inhouden voor te stellen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 907/87

van de heer José Alvarez de Eulate Peñaranda (ED—E)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(23 juli 1987)
(88/C 61/49)

Betreft: Communautaire steun aan de centra voor onderzoek en behandeling van het alcoholisme

Het toenemend alcoholgebruik door de werkende bevolking in de landen van de Gemeenschap gaat gepaard met een

groeïend aantal dodelijke arbeidsongevallen als gevolg van alcoholgebruik, dat in enkele landen waaronder Spanje 15 % van het totale aantal arbeidsongevallen bedraagt.

In enkele regio's in de Gemeenschap is daarom besloten tot oprichting van centra voor onderzoek en behandeling van het alcoholisme waar getracht wordt alcoholici van hun alcoholverslaving af te helpen.

Meent de Commissie niet dat de genoemde centra voor onderzoek en behandeling van alcoholisme grotere steun uit het Europees Sociaal Fonds moeten krijgen om de genoemde ernstige gevolgen van een overmatig alcoholgebruik onder de werkende bevolking tegen te gaan?

**Antwoord van de heer Marin
namens de Commissie**

(30 oktober 1987)

Het Europees Sociaal Fonds kan steun verlenen voor beroepsopleiding en werkgelegenheid. Centra voor onderzoek en behandeling van alcoholisme kunnen derhalve niet voor steun van het Sociaal Fonds in aanmerking komen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 908/87

van de heer Victor Manuel Arbeloa Muru (S—E)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(23 juli 1987)

(88/C 61/50)

Betreft: Kredieten uit het Europees Sociaal Fonds voor de zigeuners

Wat werd er tijdens het begrotingsjaar 1985—1986 aan kredieten uit het Europees Sociaal Fonds uitgegeven voor de zigeuners in alle landen van de Europese Economische Gemeenschap? Welk percentage vormt dit van de totale uitgaven van het Fonds?

**Antwoord van de heer Marin
namens de Commissie**

(30 oktober 1987)

De doelgroepen van het Europees Sociaal Fonds zijn enerzijds de jongeren van minder dan 25 jaar oud en anderzijds de personen ouder dan 25 jaar die tot een van de volgende categorieën behoren:

- personen die werkloos zijn, met werkloosheid worden bedreigd of onder-tewerkgesteld zijn, en met name langdurig werklozen;
- vrouwen die weer in het beroepsleven willen terugkeren;
- gehandicapten die in aanmerking komen voor een plaats op de arbeidsmarkt;
- migranten die binnen de Gemeenschap van woonplaats veranderen of zijn veranderd of hun woonplaats naar de Gemeenschap hebben overgebracht om een beroepsactiviteit uit te oefenen, alsmede hun gezinsleden;
- personen die met name tewerkgesteld zijn in het midden- en kleinbedrijf, die herscholing behoeven voor de invoering van nieuwe technologieën of voor verbetering van de beheerstechnieken voor deze bedrijven.

Voor zover zigeuners aan bovengenoemde omschrijvingen beantwoorden, komen zij in aanmerking voor bijstand uit het Fonds. Zij vormen evenwel geen doelgroep; het is derhalve niet mogelijk de voor hen bestemde steun te onderscheiden van die voor de beroepsbevolking in het algemeen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 909/87

van de heer Victor Manuel Arbeloa Muru (S—E)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(23 juli 1987)

(88/C 61/51)

Betreft: Kredieten uit het Europees Sociaal Fonds voor de geestelijk en lichamelijk gehandicapten

Wat werd er in het begrotingsjaar 1985—1986 aan kredieten uit het Europees Sociaal Fonds uitgegeven voor de lichamelijk en geestelijk gehandicapten? Welk percentage vormt dit van de totale uitgaven van het Fonds?

**Antwoord van de heer Marin
namens de Commissie**

(30 oktober 1987)

In 1985 heeft de Commissie 140,6 miljoen Ecu besteed ten behoeve van lichamelijk en geestelijk gehandicapten in de vorm van bijstand uit het Europees Sociaal Fonds voor de Beroepsopleiding en het scheppen van werkgelegenheid. In 1986 beliep dit bedrag 139,5 miljoen Ecu.

De percentages in vergelijking met het totale aan het Fonds toegewezen bedrag beliepen respectievelijk 7,3 % en 6,4 %.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 914/87

van mevrouw Anne André (LDR—B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(23 juli 1987)

(88/C 61/52)

Betreft: Samenwerking EEG—Unicef

Verreweg het grootste gevaar dat heden ten dage alle kinderen ter wereld bedreigt is de „stille dreiging” van de veelvuldige infecties en de ondervoeding op grote schaal.

Geen enkele acute dreiging, geen hongersnood, droogte of watersnood heeft ooit 280 000 kinderen in één week gedood. Dit is evenwel wat deze stille dreiging iedere week doet.

Het wordt tijd dat regeringen en volkeren verklaren dat de dood van zoveel miljoenen kinderen per jaar even ontoelaatbaar is wanneer zij het gevolg van ondervoeding en infectie is, als wanneer zij te wijten is aan acute droogte of hongersnood.

Het wordt inderdaad de hoogste tijd, omdat wij thans voor het eerst over de kennis en de middelen beschikken om infectie en ondervoeding bij kinderen op grote schaal en tegen een redelijke prijs doeltreffend te bestrijden. Door toepassing van de goedkope oplossingen die thans ter beschikking staan, zou reeds ongeveer de helft van de meer dan 14 miljoen per jaar geregistreerde sterfgevallen onder kinderen en jongeren kunnen worden voorkomen.

Zou het in deze omstandigheden niet zinvol zijn de samenwerking tussen Europese Gemeenschap en Unicef te vergroten om een einde te maken aan deze „stille slachting”?

**Antwoord van de heer Natali
namens de Commissie**

(9 oktober 1987)

De Commissie is het met het geachte Parlementslid eens dat er veel kan worden gedaan aan de verbetering van de zuigelingen — en kinderzorg. Er zijn evenwel geen wondermiddelen waarmee de gezondheidstoestand van kinderen of enige andere bevolkingsgroep van de ene op de andere dag kan worden verbeterd, aangezien een groot aantal complexe economische en politieke factoren van invloed is op de gezondheid. Een betere gezondheid kan afhangen van een betere toegang tot elementaire gezondheidsdiensten, aangezien deze uiteindelijk verantwoordelijk zijn voor het op routinebasis ter beschikking stellen van de door het geachte Parlementslid genoemde „eenvoudige, goedkope” technologie, maar dit kan slechts worden bereikt via lange termijnontwikkelingsinspanningen. Er zijn nog steeds vele ontwikkelingslanden waar slechts 20% van de bevolking op

loopafstand (5 km of minder) van een consultatiebureau woont, een moeilijkheid die niet zomaar te verhelpen is. Wanneer de patiënten een consultatiebureau binnen hun bereik hebben, moeten zij daar behoorlijk geschoold en geleid personeel en de meest noodzakelijke geneesmiddelen aantreffen. Indien de geboden voorzieningen aan de behoeften van de gemeenschap beantwoorden, kan een vertrouwensrelatie worden opgebouwd die van doorslaggevend belang is voor het naar behoren functioneren van een gezondheidsstelsel en betrokkenheid van de gemeenschap.

De Unicef organiseerde, te zamen met de Wereldgezondheidsorganisatie, de in 1978 gehouden Alma Ata-Conferentie inzake Elementaire Gezondheidszorg, wier doelstellingen zij blijft nastreven. Voeding en immunisering zijn twee van de negen componenten van het beleid dat streeft naar het toegankelijk, betaalbaar en aanvaardbaar maken van gezondheidszorg voor de gemeenschap. Sedert de Alma Ata-Conferentie is de Unicef zich steeds meer gaan toeleggen op de gezondheid en immunisering van het kind. Recentelijk is deze organisatie zich evenwel ook meer gaan wijden aan verbetering van de gezondheid van de moeder.

De Commissie moge het geachte Parlementslid verwijzen naar haar antwoord op schriftelijke vraag nr. 2963/86 van mevrouw Dury⁽¹⁾ voor aanvullende informatie over de Unicef en de samenwerking van de Commissie met deze organisatie.

⁽¹⁾ PB nr. C 46 van 18. 2. 1988.**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 931/87**

van de heer John Tomlinson (S—GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(27 juli 1987)

(88/C 61/53)

Betreft: Overschotten en interventievoorraden

Kan de Commissie de laatste gegevens verstrekken over de omvang en waarde van de overschotten en interventievoorraden aan levensmiddelen en wijn die in elke Lid-Staat in openbare en particuliere opslag zijn, met inbegrip van boter, magere-melkpoeder, kaas, tarwe, gerst, rogge, durumtarwe, raapzaadolie, olijfolie, rundvlees, varkensvlees, wijnalcohol, tafelwijn en gedroogde vruchten?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1261/87

van mevrouw Johanna Maij-Weggen (PPE—NL)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(23 september 1987)

(88/C 61/54)

Betreft: Voedseloverschotten in de EG

Kan de Commissie meedelen hoeveel voedseloverschotten er momenteel opgeslagen liggen in de EG, met name op het

gebied van melkpoeder, boter, rundvlees, graan en olijfolie?

Kan de Commissie medelen hoeveel van deze overschotten er in elk van de Lid-Staten liggen opgeslagen?

Kan de Commissie tevens medelen hoeveel de financiële waarde van elk van deze soorten van voedseloverschotten bedraagt?

Kan de Commissie eveneens medelen wat de totale opslagkosten van al deze voedseloverschotten zijn?

Gecombineerd antwoord van de heer Andriessen namens de Commissie op de schriftelijke vragen nr. 931/87 en nr. 1261/87

(23 oktober 1987)

De door het geachte Parlementslid gevraagde informatie over de bestaande voorraden wordt in onderstaande tabel gegeven. Voor ieder produkt wordt het laatst beschikbare cijfer medegedeeld.

Op de laatste regel van deze tabel is de waarde van de voorraden aangegeven.

Deze waarde van de communautaire voorraden is bepaald op basis van artikel 8 van Verordening (EEG) nr. 1883/78⁽¹⁾. De waarde van de produkten in particuliere opslag is op een vergelijkbare wijze berekend.

De resultaten van de twee verschillende manieren om de waarde van de voorraad te berekenen, op basis van de boekwaarde enerzijds en op basis van de mogelijke verkoopwaarde die doorgaans veel lager is dan de interventieprijzen, anderzijds, zijn te vinden in de jaarbalans van de Gemeenschap⁽²⁾.

De kosten van de opslag van landbouwprodukten zijn vermeld in het jaarlijks financieel verslag betreffende het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds, afdeling Garantie⁽³⁾.

⁽¹⁾ PB nr. L 216 van 5. 8. 1978, blz. 1.

⁽²⁾ Doc. COM(87) 191 def.

⁽³⁾ Doc. COM(86) 631 def.

Lid-Staten	Boter (openbaar) per 1 juni 1987	Boter (particulier) per 1 juni 1987	Magere melkpoeder (openbaar) per 1 juni 1987	Kaas (particulier) per 16 juli 1987	Zachte tarwe per 12 juli 1987	Gerst per 12 juli 1987	Rogge per 12 juli 1987	Durumtarwe per 12 juli 1987	Olijfolie per 17 juli 1987	Rundvlees ⁽¹⁾ per 30 juni 1987	Varkensvlees (particulier)	Alcohol (hl) per 31 mei 1987	Wijn (hl) (particulier) per 31 mei 1987	Gedroogde vruchten per 15 juli 1987
België	26	8	—	—	67	32	—	—	—	8	15 ⁽²⁾	—	—	—
Denemarken	16	—	11	—	247	68	363	—	—	27	21 ⁽³⁾	—	—	—
Bondsrepubliek Duitsland	320	4	733	—	3 751	1 713	764	—	—	129	23 ⁽²⁾	—	91	—
Griekenland	—	—	—	2	—	—	1	—	—	0	—	p.m.	1 100	35 ⁽⁵⁾
Spanje	16	—	13	—	90	712	5	40	179	14	5 ⁽³⁾	175 ⁽⁶⁾	3 585	—
Frankrijk	183	17	—	11	1 058	904	—	39	—	164	9 ⁽²⁾	2 250	7 041	—
Ierland	162	3	4	—	—	15	—	—	—	106	0 ⁽²⁾	—	—	—
Italië	2	—	—	100	41	—	—	1 415	105	75	0 ⁽⁴⁾	2 500 ⁽⁶⁾	6 906	—
Luxemburg	—	—	—	—	2	—	—	—	—	0	—	—	—	—
Nederland	157	2	—	—	62	—	—	—	—	38	16 ⁽²⁾	—	—	—
Portugal	—	—	—	—	—	—	—	—	11	0	—	—	—	—
Verenigd Koninkrijk	211	6	14	—	1 427	787	—	—	—	72	2 ⁽²⁾	—	—	—
Totaal (EEG 12)	1 094	40	775	113	6 745	4 231	1 133	1 494	295	633	91	4 925 ⁽⁶⁾	18 723	35
Waarde in miljoen Ecu	3 360	125	1 275	480	1 268	795	218	395	415	1 605	160	451	1 000	35

⁽¹⁾ Equivalent geslacht gewicht.

⁽²⁾ Voorraad per eind juni 1987.

⁽³⁾ Voorraad per eind mei 1987.

⁽⁴⁾ Het werkelijke cijfer is aanzienlijk hoger (wellicht 15 000 ton) maar Italië heeft echter de vereiste gegevens over de voorraad niet recentelijk medegedeeld.

⁽⁵⁾ 35 000 ton waarvan 15 000 ton sultanarozijnen en 20 000 ton krenten.

⁽⁶⁾ Ruwe raming.

N.B.: Momenteel zijn er geen voorraden koolzaad.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 934/87van mevrouw **Raymonde Dury (S—B)**

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(27 juli 1987)

(88/C 61/55)

Betreft: Garantie van de oorsprong van wijnen

In Frankrijk heeft een parlamentslid de minister van Landbouw verzocht op de etiketten van Franse wijnen de vermelding van het wijnstokras verplicht te stellen.

1. Is de Commissie van oordeel dat de communautaire regeling betreffende de oorsprong van wijnen bevredigend is?
2. Acht zij het niet wenselijk op Europees niveau de verplichting in te voeren om op de etiketten van in de Lid-Staten geproduceerde wijnen ook het wijnstokras van oorsprong te vermelden?

**Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie**

(19 oktober 1987)

1. De van kracht zijnde communautaire regelingen maken het mogelijk de consument correct te informeren over de oorsprong van de wijn. Voor een kwaliteitswijn die is geproduceerd in een welbepaalde streek of voor tafelwijn die wordt aangeduid met een geografische benaming, kunnen op grond van deze regelingen de plaats van de oogst en het wijnstokras precies worden aangeduid. Toch is de Commissie van mening dat deze regelingen aangepast moeten worden, zodat een betere bescherming wordt verkregen tegen misbruik van de namen van de geografische gebieden en van wijnstokrassen. Voorstellen in die zin worden door de Commissie voorbereid.

2. Een zeer groot gedeelte van de wijn in de Gemeenschap, wordt geproduceerd uit druiven van verschillende wijnstokrassen. Geen enkel van deze wijnstokrassen is bepalend voor het karakter van de wijn; dat karakter wordt door die rassen samen bepaald. De Commissie is van mening dat het slechts zin heeft het wijnstokras aan te duiden wanneer een enkel wijnstokras bepalend is voor het karakter van de wijn. Toch is vastgesteld dat de Lid-Staten mogen afwijken van dit principe en de vermelding mogen toestaan van twee wijnstokrassen, als de wijn is vervaardigd uit die twee vermelde rassen, of van slechts een ras als de wijn voor 85 % afkomstig is van druiven van het vermelde wijnstokras.

Voorts wil de Commissie er nadrukkelijk op wijzen dat regels voor de aanduiding van wijn alleen geen garantie kunnen zijn voor de oorsprong van de wijn. Op de naleving van deze regels moet toezien worden door gespecialiseerde diensten. De intracommunautaire samenwerking van de diensten wordt behandeld in de voorstellen die nu in voorbereiding zijn.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 935/87van mevrouw **Raymonde Dury (S—B)**

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(27 juli 1987)

(88/C 61/56)

Betreft: Aanwezigheid van asbest in de gebouwen van de Commissie (Brussel) en van het Hof van Justitie (Luxemburg)

De Belgische pers heeft meer dan een jaar geleden melding gemaakt van de aanwezigheid van grote hoeveelheden asbest in het gebouw van de Commissie in de Wetstraat te Brussel (Berlaymontgebouw). In het begin van dit jaar heeft mijn collega, mevrouw Maij-Weggen, hierover een schriftelijke vraag gesteld waarop geen antwoord is ontvangen.

Een jaar geleden was er sprake van de noodzakelijke ontmetting van het Berlaymontgebouw in verband met de welbekende risico's die asbest voor de gezondheid opleveren. Er werd een aanbestedingsprocedure geopend. Is het waar dat de aanbesteding nog steeds niet is gegund en, zo ja, wat zijn daarvan de redenen?

Voorts heb ik vernomen dat het gebouw van het Hof van Justitie te Luxemburg (Kirchbergplateau) eveneens belangrijke hoeveelheden asbest zou bevatten. Kan de Commissie dit bericht bevestigen en, zo ja, mededelen welke maatregelen worden overwogen om deze situatie te verhelpen?

**Antwoord van de heer Christophersen
namens de Commissie**

(20 november 1987)

Het is juist dat bepaalde elementen van de structuur van het Berlaymontgebouw, zoals ten tijde van de bouw hiervan gebruikelijk was, tegen brandgevaar zijn beveiligd met een bekleding op basis van asbest, zoals is vermeld in het antwoord van de Commissie op schriftelijke vraag nr. 1913/86 van mevrouw Maij-Weggen⁽¹⁾.

De mensen die zich in het gebouw bevinden komen niet in contact met deze elementen die geen enkel gevaar opleveren, behalve wanneer werkzaamheden worden uitgevoerd die de betrokken delen betreffen. In dergelijke situaties worden speciale beschermende maatregelen getroffen.

Niettemin wordt er regelmatig controle uitgevoerd door een door de Belgische Regering erkende op dit gebied gespecialiseerde instantie. Uit de tot op heden geregistreerde resultaten blijkt dat het vezelgehalte van de lucht ver onder de door de Belgische en communautaire autoriteiten voorgeschreven grenswaarden op het gebied van de veiligheid en de hygiëne ligt. Op dit moment (oktober 1987) wordt een nieuwe periodieke controle uitgevoerd.

De eigenaar, het Belgisch Ministerie van Openbare Werken, is desalniettemin van plan werkzaamheden uit te voeren.

De Commissie beschikt niet over de nodige gegevens om op de laatste vraag van het geachte Parlementslid te kunnen antwoorden.

(¹) PB nr. C 124 van 11. 5. 1987.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 937/87

van de heer **Thomas Raftery (PPE—IRL)**

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(27 juli 1987)

(88/C 61/57)

Betreft: Motorrijtuigenverzekering

Kan de Commissie mededelen waarom een niet-Iers verzekeringsbewijs niet wordt aanvaard, wanneer in Ierland een aanvraag betreffende wegenbelasting wordt ingediend?

Is zij met deze situatie bekend en acht zij deze niet strijdig met haar standpunt in haar Witboek over de interne markt (paragraaf 105) ten aanzien van het vrije verkeer van diensten in de Gemeenschap?

Kan zij mededelen of deze toestand zal blijven voortduren of dat in het kader van de Europese Akte zal worden gepoogd een en ander recht te zetten?

**Antwoord van Lord Cockfield
namens de Commissie**

(7 oktober 1987)

De Commissie verwijst het geachte Parlementslid naar haar antwoord op schriftelijke vraag nr. 397/86(¹).

In de vier zaken betreffende het verrichten van diensten op verzekeringsgebied waaraan in het bovengenoemde antwoord van de Commissie wordt gerefereerd is op 4 december 1986 door het Hof van Justitie arrest geweest. Hoewel het Hof bepaalde dat zijn arrest in zaak 205/84 niet van toepassing is op verplichte verzekeringen, moet op basis van zijn algemene opmerkingen in die zaak worden aangenomen dat een grotere mate van coördinatie van de wetgevingen nodig is voordat het vrij verlenen van diensten inzake WA-verzekeringen voor motorrijtuigen daadwerkelijk in de gehele Gemeenschap kan worden verwezenlijkt.

De Commissie is voornemens om, zoals in het Witboek wordt aangekondigd een voorstel voor een richtlijn betreffende de liberalisatie van de dienstverlening op dit gebied in te dienen. In het tweede verslag van de Commissie over de tenuitvoerlegging van het Witboek(²) wordt de indiening van dit voorstel voor 1988 voorzien en niet voor 1987 zoals oorspronkelijk de bedoeling was. De reden hiervan is dat, alvorens een specifiek voorstel op dit beperkte doch netelige terrein wordt ingediend, onderzocht moet worden welke oplossingen zijn gevonden voor bepaalde algemene problemen die aan de orde komen in de voorgestelde Tweede Richtlijn ter vergemakkelijking van het vrij verrichten van

diensten op het gebied van andere verzekeringen dan levensverzekeringen. Dit voorstel voor een richtlijn is thans bij de Raad in behandeling.

(¹) PB nr. C 177 van 6. 7. 1987.

(²) Doc. COM(87) 203 def. van 11. 5. 1987.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 938/87

van Lord **O'Hagan (ED—GB)**

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(27 juli 1987)

(88/C 61/58)

Betreft: Naleving van de Europese wetgeving inzake vogelbescherming

Het is de Commissie stellig bekend dat de publieke opinie in het Verenigd Koninkrijk zeer verontrust is over de gebrekkige naleving van de wetgeving inzake vogelbescherming, met name wat de bescherming van de trekvogels betreft.

1. Is de Commissie van mening dat deze voorschriften wel worden nageleefd?
2. Welke vervolgingen heeft zij uit hoofde hiervan ingesteld?
3. Beantwoorden deze voorschriften aan hun eigenlijke doel?

**Antwoord van de heer Clinton Davis
namens de Commissie**

(12 november 1987)

1. Wat de tenuitvoerlegging van Richtlijn 79/409/EEG(¹) inzake het behoud van de vogelstand betreft, is het inmiddels duidelijk dat de verwerking van deze richtlijn in het nationale recht in verschillende Lid-Statens met een aanzienlijke vertraging wordt uitgevoerd.

2. De Commissie heeft thans bij het Hof van Justitie procedures tegen Nederland(²) en Frankrijk(³) lopen wegens het gebrek aan overeenstemming tussen de nationale wetgeving van deze Lid-Statens en vorengenoemde richtlijn.

Op 8 juli 1987 heeft het Hof van Justitie twee arresten(⁴) gewezen waarin Italië en België worden berispt voor het feit dat zij niet binnen de voorgeschreven termijn alle wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen hebben aangenomen die vereist zijn om aan de richtlijn de voldoen, en op 17 september 1987 een arrest waarbij de Bondsrepubliek Duitsland is veroordeeld(⁵).

Daarnaast heeft de Commissie tegen verschillende Lid-Statens inbreukprocedures ingeleid wegens een onjuiste tenuitvoerlegging van de richtlijn.

3. Wat Richtlijn 79/409/EEG zelf betreft, worden de bepalingen daarvan adequaat geacht voor het bereiken van haar doel, namelijk de bescherming van vogelsoorten in de Europese gebieden van de Lid-Staten.

(¹) PB nr. L 103 van 25. 4. 1979.

(²) Zaak 85/236.

(³) Zaak 85/252.

(⁴) Zaak 85/247 België en zaak 85/262 Italië, PB nr. C 204 van 31. 7. 1987, blz. 3.

(⁵) Zaak 85/412, PB nr. C 204 van 31. 7. 1987, blz. 3.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 947/87

van de heer Florus Wijsenbeek (LDR—NL)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(27 juli 1987)

(88/C 61/59)

Betreft: Staking in de binnenvaart

Heeft de Commissie kennis genomen van een staking die is uitgebroken in de binnenvaart omdat een graanoverslagbedrijf „Granaria” te Rotterdam voortaan het eigen vervoer over de binnenwateren gaat verzorgen in plaats van zich te richten tot de schippersbeurs in dezelfde plaats?

Acht de Commissie zulks niet een gevolg van mede door het toerbeurtsysteem te hoge prijzen op de beurs?

Wanneer zal de Commissie nu de hoogst en dringend noodzakelijke voorstellen voor sanering in de binnenvaart doen?

**Antwoord van de heer Clinton Davis
namens de Commissie**

(20 oktober 1987)

De Commissie heeft via de media kennis genomen van de staking waarnaar het geachte Parlementslid verwijst.

Hieruit blijkt evenwel dat de ontevredenheid van de schippers met het toerbeurtsysteem niet de enige reden voor het huidige conflict is. De vraag of het specifieke soort vervoer zoals dit door Granaria wordt voorgesteld, waarbij de eigen duwbakken van het bedrijf geduwd worden door duwboden van professionele vervoerders, aanvaard kan worden als zijnde compatibel met de Nederlandse definitie van „vervoer voor eigen rekening”, speelt eveneens een rol in dit conflict.

Voor haar algemene standpunt inzake het toerbeurtsysteem verwijst de Commissie naar haar antwoord op schriftelijke vraag nr. 1036/86 van de heer Remacle(¹).

De Commissie is van plan om nog vóór het eind van dit jaar een aantal voorstellen in te dienen welke erop gericht zijn om de structurele problemen in de binnenvaart op te lossen.

(¹) PB nr. C 198 van 27. 7. 1987.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 990/87
van de heer Karl von Wogau (PPE—D)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen**

(30 juli 1987)

(88/C 61/60)

Betreft: Verblijfsvergunning voor burgers van Lid-Staten van de Europese Gemeenschap

1. Acht de Commissie het in overeenstemming met de in het EEG Verdrag verankerde regels betreffende de vrijheid van vestiging dat van burgers in een andere dan hun eigen Lid-Staat een verblijfsvergunning wordt geëist?

2. Hoe staat zij tegenover het alternatief voortaan de eventuele buitenlandse woonplaats te laten vermelden in het nieuwe Europese paspoort?

**Antwoord van Lord Cockfield
namens de Commissie**

(15 oktober 1987)

Het recht van verblijf van onderdanen van de Gemeenschap in de andere Lid-Staten krachtens het Gemeenschapsrecht hangt niet af van een „vergunning”; volgens de jurisprudentie van het Hof van Justitie(¹) is de afgifte van een verblijfsvergunning niet te beschouwen als een rechtscheppende handeling, maar als een handeling waarbij een Lid-Staat de individuele positie van een onderdaan van een andere Lid-Staat ten opzichte van de bepalingen van het Gemeenschapsrecht vaststelt. In het Gemeenschapsrecht zelf(²) is bepaald dat de Lid-Staten aan de onderdanen van de andere Lid-Staten, die krachtens het Gemeenschapsrecht aanspraak kunnen maken op een recht van verblijf, een „verblijfskaart van een onderdaan van een Lid-Staat der Europese Gemeenschappen” moeten afgeven.

Thans is vermelding van de woonplaats in het Europese paspoort facultatief en in de door een aantal Lid-Staten afgegeven paspoorten vindt deze vermelding in feite niet plaats. Ook al zou deze vermelding verplicht zijn, dan nog is het „Europese paspoort” geen alternatief voor de bij het Gemeenschapsrecht voorgeschreven verblijfskaart, daar dit paspoort juridisch gezien niets anders dan een nationaal paspoort is, ook al is het naar een uniform model opgesteld. Dit paspoort wordt — als regel — afgegeven door de staat van herkomst van de houder. Het recht van verblijf dient evenwel te worden vastgesteld door de autoriteiten van het

land van ontvangst. Het is moeilijk denkbaar dat deze vaststelling van dit recht overlaten aan de autoriteiten van de staat van herkomst, want niet alle onderdanen van de Gemeenschap hebben krachtens het Gemeenschapsrecht een recht van verblijf en ter zake dient te worden onderscheiden tussen hen die al dan niet in loondienst werkzaam zijn en hun familieleden enerzijds en de overige onderdanen van de Gemeenschap anderzijds; voorts kan het recht van verblijf worden beëindigd om redenen van openbare orde en openbare veiligheid, wat niet door de autoriteiten van het land van herkomst kan worden vastgesteld.

Tenslotte is de Commissie van mening dat het in de Lid-Staten waar het steeds bij zich dragen van een identiteitsbewijs verplicht is eenvoudiger is om een document als een identiteitskaart of verblijfskaart bij zich te dragen dan een paspoort.

(1) Arrest van 8. 4. 1976, zaak 48-75, Royer, Jurispr. 1976, blz. 497.

(2) Artikel 4 van Richtlijn 68/360/EEG van de Raad van 15 oktober 1968 inzake de opheffing van de beperkingen van de verplaatsing en het verblijf van de werknemers der Lid-Staten en van hun familie binnen de Gemeenschap (PB nr. L 257 van 19. 10. 1968, blz. 13). Artikel 4 van Richtlijn 73/148/EEG van de Raad van 21 mei 1973 inzake de opheffing van de beperkingen van de verplaatsing en het verblijf van onderdanen van de Lid-Staten binnen de Gemeenschap ter zake van vestiging en verrichten van diensten (PB nr. L 172 van 28. 6. 1973, blz. 14). Artikel 6 van Verordening nr. 1251/70/EEG van de Commissie van 29 juni 1970 met betrekking tot het recht van werknemers om verblijf te houden op het grondgebied van een Lid-Staat na er een betrekking te hebben vervuld (PB nr. L 142 van 30. 6. 1970, blz. 24). Artikel 6 van Richtlijn 75/34/EEG van de Raad van 17 december 1974 betreffende het recht van onderdanen van een Lid-Staat op het grondgebied van een andere Lid-Staat verblijf te houden na er een werkzaamheid anders dan in loondienst te hebben uitgeoefend (PB nr. L 14 van 20. 1. 1975, blz. 10).

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1003/87

van de heer Jacques Mallet (PPE—F)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(30 juli 1987)

(88/C 61/61)

Betreft: Anti-dumpingprocedures

Het EP heeft reeds zijn verontrusting te kennen gegeven over de traagheid van de anti-dumpingprocedures (doc. A2-73/86). Deze traagheid die valt toe te schrijven aan het beperkte aantal personeelsleden waarover de Commissie terzake beschikt, wordt nog verergerd door de toenemende ingewikkeldheid van de ingeleide procedures. Zo zijn er bijna 18 maanden verstreken tussen de opening van de procedure tegen uit Japan afkomstige fotocopieerapparaten en de instelling van een definitief anti-dumpingrecht⁽¹⁾. Verder werd op 18 december 1986 een anti-dumpingprocedure geopend tegen uit Japan, Singapoer en Zuid-Korea afkomstige microgolfovens, op grond van een klacht van alle producenten uit de Gemeenschap tesamen. Er konden slechts twee ambtenaren van de Commissie met de behandeling van

deze klacht worden belast. Dit aantal is onvoldoende en zal zeker belangrijke vertragingen ten gevolge hebben tijdens het verloop van de procedure. Alle vertragingen voor de instelling van voorlopige anti-dumpingrechten berokkenen grote schade aan de Europese producenten van microgolfovens. De anti-dumping- en anti-subsidiedienst van de Commissie zou over 25 ambtenaren beschikken, terwijl de Verenigde Staten enkele honderden ambtenaren in dienst hebben voor dergelijke opdrachten. Het Parlement heeft reeds de wens tot uitdrukking gebracht dat het personeel dat zich met anti-dumping en anti-subsidiemaatregelen bezighoudt, wordt uitgebreid⁽²⁾. Welke voorzieningen heeft de Commissie getroffen om meer ambtenaren met de anti-dumpingmaatregelen te belasten en op die wijze de uit de traagheid van de procedure voortvloeiende nadelen voor de producenten uit de Gemeenschap te verminderen?

(1) Verordening (EEG) nr. 535/87 van de Raad van 23. 2. 1987, PB nr. L 54 van 24. 2. 1987, blz. 12.

(2) Paragraaf 19 van de resolutie van het Parlement van 16. 10. 1986, doc. A2-73/86.

Antwoord van de heer De Clercq namens de Commissie

(12 november 1987)

De Commissie hecht er het grootste belang aan te waarborgen dat de industrieën in de Gemeenschap op passende wijze worden beschermd tegen de nadelige gevolgen van invoer met dumping of gesubsidieerde invoer en deelt de bezorgdheid van het geachte Parlementslid ten aanzien van de tijd die nodig is om het onderzoek te voltooien. Met het oog op de toeneming van de werklast in deze sector wordt derhalve een aantal maatregelen genomen om het personeel dat werkzaam is in de anti-dumping- en anti-subsidiediensten van de Commissie uit te breiden.

Zo werd in 1987 het aantal ambtenaren met 5% verhoogd; deze uitbreiding kwam tot stand door overplaatsing van personeel binnen de Commissie en aanwerving van Portugese en Spaanse ambtenaren. Bovendien heeft de Commissie 15 nationale ambtenaren in haar diensten gedetacheerd gekregen. De meeste van deze ambtenaren zijn reeds in functie.

Voorts heeft de Commissie in de voorlopige ontwerp-begroting voor 1988 de begrotingsautoriteiten verzocht middelen ter beschikking te stellen voor de aanwerving van nog eens 20 ambtenaren in vaste dienst en de detachering van 30 nationale ambtenaren.

Men dient zich echter bewust te zijn van het feit dat procedures zoals die betreffende fotocopieerapparaten en microgolfovens een bijzonder ingewikkeld onderzoek vergen waarvoor in de anti-dumpingcode van het GATT en in de communautaire wetgeving een periode van meer dan één jaar wordt uitgetrokken. Bovendien dient niet uit het oog te worden verloren dat de communautaire industrie ook wanneer dit gerechtvaardigd is beschermd kan worden door het instellen van voorlopige rechten, voordat het onderzoek is voltooid.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1009/87

van de heer Louis Eyraud (S—F)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(30 juli 1987)

(88/C 61/62)

Betreft: Veterinaire controle

Kan de Commissie de verzekering geven dat de regeringen en centrale overheden van elk der Lid-Staten de noodzakelijke maatregelen nemen met het oog op de toepassing van de communautaire richtlijnen betreffende de bestrijding van fraude, met name ten aanzien van de controle op vlees en dierlijke voedingsmiddelen die voor algemene consumptie zijn bestemd?

**Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie**

(11 november 1987)

Op het vlak van de veterinaire controles van vlees en produkten van dierlijke oorsprong heeft de Gemeenschap verschillende richtlijnen aangenomen. Richtlijn 64/433/EEG van de Raad⁽¹⁾ houdt in dat de controles op vlees dat bestemd is voor intracommunautair handelsverkeer en die worden uitgevoerd in het land van oorsprong en tijdens de daaropvolgende stadia van afzet identiek moeten zijn; Richtlijn 71/118/EEG⁽²⁾ voorziet in veterinaire controles met betrekking tot produktie van het vlees van pluimvee; Richtlijn 72/462/EEG⁽³⁾ handelt over de invoer van vlees uit derde landen; Richtlijn 77/99/EEG⁽⁴⁾ heeft betrekking op vleesprodukten en Richtlijn 85/397/EEG⁽⁵⁾ regelt de handel in melk.

Controles op fraude kunnen worden uitgevoerd tussen de produktie en de uitvoer of na de invoer of na de produktie voor de markt van de Gemeenschap. Deze controles worden uitgevoerd op verschillende manieren, afhankelijk van de infrastructuur en de wetgeving van de Lid-Staat. Naast de financiële controles bestaan in de Lid-Staten officiële systemen voor controles op fraude na de produktie. Deze systemen omvatten meestal onderzoek ter plaatse bij de opslag, de distributie of de detailhandel.

In het licht van het streven naar een onbelemmerd handelsverkeer in de Gemeenschap, vindt de Commissie de ontwikkeling van samenwerking tussen de Lid-Staten bij het bestrijden van fraude op dit gebied van essentieel belang en daarom zal zij, overeenkomstig het Witboek voor de voltooiing van de interne markt, passende maatregelen voorstellen.

⁽¹⁾ PB nr. C 189 van 20. 8. 1975, blz. 31 (gecodificeerde versie).

⁽²⁾ PB nr. L 55 van 8. 3. 1971, blz. 23.

⁽³⁾ PB nr. L 302 van 31. 12. 1972, blz. 28.

⁽⁴⁾ PB nr. L 26 van 31. 1. 1977, blz. 85.

⁽⁵⁾ PB nr. L 226 van 24. 8. 1985, blz. 13.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1044/87

van de heer François Roelants du Vivier (ARC—B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(31 juli 1987)

(88/C 61/63)

Betreft: Klassiek plantenkundig onderzoek en nieuwe biotechnologieën

1. Is de Commissie zich ervan bewust dat bij het agronomisch onderzoek een evenwicht moet worden bewaard tussen de nieuwe biotechnieken en het onderzoek naar de fysiologische mechanismen bij planten die nog onvoldoende bekend zijn? Volgens sommige wetenschappers is dit evenwicht reeds verstoord als gevolg van het gebrek aan belangstelling voor plantenfysiologisch onderzoek.

2. Is de Commissie van plan om parallel aan de Europese samenwerking op biotechnologisch gebied een Europees programma te stimuleren voor samenwerking op het gebied van basisonderzoek naar geteelde gewassen?

**Antwoord van de heer Narjes
namens de Commissie**

(21 oktober 1987)

1. Dank zij de bij de uitvoering van de Programma's Biomoleculaire Engineering (BEP: 1982—1986) en Biotechnologie (BAP: 1985—1989) opgedane ervaring is de Commissie in staat een analyse te maken van de toepassingsmogelijkheden van biotechnologie in de landbouw en deze stemt overeen met die van de meeste deskundigen in de wereld. Deze programma's die zijn afgestemd op de nationale wetenschappelijke prioriteiten, zijn uitgegroeid tot significante instrumenten waarmee in een Europees kader nieuwe technieken konden worden ontwikkeld ter verbetering van het rendement van gewassen en hun weerstand tegen ziekten, alsmede technieken voor een hogere toegevoegde waarde van plantaardige produkten.

De moderne biotechnologie heeft dus het arsenaal waarover genetici en agronomen beschikken zodanig uitgebreid dat de vooruitgang thans niet meer beperkt wordt door het aantal beschikbare „sleutels” maar wel door de kennis van de te gebruiken „sloten”. Deze „sloten” zijn soms zeer complexe, vaak te weinig bekende genetische en stofwisselingsystemen die de eigenschappen van gewassen beheersen.

De Commissie is niet van mening dat de activiteiten ten behoeve van de biotechnologie ten koste zijn gegaan van het plantenfysiologisch onderzoek. Gezien het belang hiervan bepleit de Commissie in de lopende en toekomstige initiatieven een meer pluridisciplinaire aanpak van de eigenschappen van gewassen waarbij de unieke kennis van de moleculaire

biologie met name in de plantenfysiologie wordt geïntegreerd.

2. De Commissie wil dit voornemen op twee verschillende manieren concrete vorm geven:

- door het voorbereiden van een ontwerp-programma dat het lopende BAP-programma na 1989 moet opvolgen en waarin bij de vegetale biotechnologie niet langer het accent wordt gelegd op de te ontwikkelen technieken maar eerder op een evenwichtige keuze van essentiële kenmerken van de plant die van belang zijn voor de zaadproductie of uit oogpunt van produktiviteit in de landbouw. De diverse basisdisciplines met inbegrip van de plantenfysiologie in haar cellulaire en moleculaire dimensie moeten bijdragen tot een beter inzicht in deze eigenschappen.
- door beter overleg en samenwerking op alle niveaus tussen het Communautaire Programma voor coördinatie van het landbouwonderzoek en het Biotechnologieprogramma.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1049/87

van de heer François Roelants du Vivier (ARC—B)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(31 juli 1987)

(88/C 61/64)

Betreft: Landbouwbedrijfsboekhouding en voorlichting

De doeltreffendheid van de landbouwbedrijfsboekhouding is duidelijk afhankelijk van de belangstelling die de landbouwer daarvoor toont, maar vooral ook van accountantsbureaus: sommige bureaus voeren namelijk een in depth-boekhouding met behulp van een hele reeks technisch-economische en zelfs zuiver technische indicatoren. De landbouwers worden ter zijde gestaan door deskundigen die de bedrijfsvoering op sommige bedrijven op de voet volgen, wanneer zij de medewerking van de landbouwer weten te verkrijgen.

In die gevallen heeft de boekhouding meestal pas werkelijk nut.

Is de Commissie niet van mening dat communautaire steun voor landbouwbedrijfsboekhouding gekoppeld moet worden aan voorlichting daarover en medewerking van deskundigen?

Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie

(16 oktober 1987)

De Commissie beschouwt de boekhouding als een onmisbaar instrument voor een juiste beoordeling van de toestand van de landbouwbedrijven; zij deelt de mening van het geachte

Parlementslid dat een grondige analyse van de boekhoudkundige bedrijfsresultaten nodig is, omdat anders een gedeelte van het nut van de boekhouding verloren gaat. De Commissie benadrukt op dit gebied enerzijds het belang van de verbetering van het scholingsniveau van de landbouwer of van de leden van zijn gezin, meer bepaald zijn echtgenote en anderzijds het belang van de oprichting van adviesbureaus voor bedrijfsvoering of de verbetering van de reeds bestaande bureaus.

Het onderzoek naar de uitvoering van Richtlijn 72/159/EEG, betreffende de modernisering van de landbouwbedrijven⁽¹⁾, en Richtlijn 72/161/EEG betreffende de sociaal-economische voorlichting en de scholing van diegenen die in de landbouw werkzaam zijn⁽²⁾ heeft aangetoond dat in veel gevallen de landbouwers die steun ontvangen voor het houden van een boekhouding de gegevens ook konden interpreteren.

In de artikelen 9, 12 en 21 van Verordening (EEG) nr. 797/85 van de Raad van 12 maart 1985 betreffende de verbetering van de doeltreffendheid van de landbouwstructuur⁽³⁾ zijn regels opgenomen die de Lid-Staten toelaten om doeltreffende boekhoudkundige systemen te organiseren, waarin rekening wordt gehouden met de nationale omstandigheden.

Bovendien zijn enkele specifieke verordeningen aangenomen voor bepaalde Lid-Staten met bijzondere behoeften aan landbouwvoorlichting. Deze verordeningen kunnen bijdragen tot een grotere doeltreffendheid van de boekhouding. De verordeningen zijn:

- Verordening (EEG) nr. 270/79 van de Raad van 6 februari 1979 inzake de ontwikkeling van de landbouwvoorlichting in Italië⁽⁴⁾;
- Verordening (EEG) nr. 1820/80 van de Raad van 6 juni 1980 ter bevordering van de ontwikkeling van de landbouw in de probleemgebieden van West-Ierland⁽⁵⁾;
- Verordening (EEG) nr. 1975/82 van de Raad van 19 juli 1982 tot stimulering van de landbouwontwikkeling in bepaalde gebieden van Griekenland⁽⁶⁾;
- Verordening (EEG) nr. 3828/85 van de Raad van 20 december 1985 inzake een specifiek programma voor de ontwikkeling van de landbouw in Portugal⁽⁷⁾.

Voorts herinnert de Commissie eraan dat de resultaten van het informatienet van de Gemeenschap inzake landbouwbedrijfsboekhoudingen (ILB) die gebaseerd zijn op ongeveer 50 000 bedrijven en die representatief zijn voor ongeveer 3,5 miljoen professionele landbouwbedrijven regelmatig gepubliceerd worden met een beschrijving van de positie van de bedrijven per regio en per technisch-economische productierichting.

⁽¹⁾ PB nr. L 96 van 23. 4. 1972, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. L 96 van 23. 4. 1972, blz. 15.

⁽³⁾ PB nr. L 93 van 30. 3. 1985, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB nr. L 38 van 14. 2. 1979, blz. 6.

⁽⁵⁾ PB nr. L 180 van 14. 7. 1980, blz. 1.

⁽⁶⁾ PB nr. L 214 van 22. 7. 1982, blz. 1.

⁽⁷⁾ PB nr. L 372 van 31. 12. 1985, blz. 5.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1055/87
van de heer Stephen Hughes (S—GB)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
 (31 juli 1987)
 (88/C 61/65)

Betreft: Veiligheid van Magnox reactoren in het Verenigd Koninkrijk

Is het de Commissie bekend dat het Raadgevend Comité voor de veiligheid van kerninstallaties verdere verslagen heeft uitgebracht die nogmaals wijzen op de diepgaande bezorgdheid omtrent de veiligheid van Britse verouderde Magnox-reactoren in Groot-Britannië?

Het Raadgevend Comité heeft met name vastgesteld dat dergelijke reactoren niet meer werden getoetst op hun veiligheid ingeval van een aardbeving en, hetgeen nog meer zorgen baart, of enkele van de reactoren die meer dan 25 jaar oud zijn nog voldoen aan de moderne veiligheidsnormen.

Kan de Commissie in grote lijnen aangeven welke maatregelen de Britse regering moet treffen voor een oplossing van dit langdurige probleem?

Antwoord van de heer Narjes
namens de Commissie
 (11 december 1987)

Krachtens titel VII van de richtlijn van de Raad tot vaststelling van de basismethoden voor de bescherming der bevolking en der werkers tegen de gevaren van ioniserende stralingen⁽¹⁾, zijn de Lid-Staten alleen verantwoordelijk voor het vaststellen en uitvoeren van de procedures voor de bouw en de exploitatie van kerncentrales.

De Commissie is zich ervan bewust dat sommige kerncentrales (en met name die van het grafiet-gas type zoals de Magnox-reactoren) reeds meer dan twintig jaar in bedrijf zijn en zij heeft deze kwestie aangesneden in haar mededeling over de „technologische problemen van nucleaire veiligheid”⁽²⁾; zij is voornemens de samenwerking op het gebied van de systematische veiligheidsanalyse (safety review) van de reactoren in de Gemeenschap te bevorderen met het oog op een wederzijdse transparantie van methoden, plannen, omvang, inputgegevens en resultaten van deze analyses.

⁽¹⁾ PB nr. L 246 van 17. 9. 1980 en PB nr. L 265 van 5. 10. 1984.

⁽²⁾ Doc. COM(87) 96 def. par. 5.2.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1056/87
van de heer Stephen Hughes (S—GB)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
 (31 juli 1987)
 (88/C 61/66)

Betreft: Misbruik van voorkennis

Kan de Commissie, gezien de talrijke onderzoeken die de laatste tijd in het Verenigd Koninkrijk werden verricht over

het zogenaamde „misbruik van voorkennis”, zeggen welke voorstellen zij eventueel overweegt of welke maatregelen thans zijn genomen om paal en perk te stellen aan deze verachtelijke praktijken in de Gemeenschap?

Kan zij voorts aangeven op welke wijze de wetgevingen op dit terrein zouden kunnen worden aangepast ten einde onschuldige burgers te beschermen tegen deze vorm van „fraude”?

Antwoord van Lord Cockfield
namens de Commissie
 (5 oktober 1987)

Op 25 mei 1987 heeft de Commissie een voorstel ingediend voor een richtlijn van de Raad ter bestrijding van transacties van ingewijden in de gehele Gemeenschap⁽¹⁾. Naast een coördinatie van de nationale regelingen op dit gebied wordt door deze richtlijn grensoverschrijdende samenwerking tussen de toezichhoudende autoriteiten van de Lid-Staten tot stand gebracht, waardoor een adequate tenuitvoerlegging van de voorschriften in de gehele Gemeenschap wordt verzekerd.

⁽¹⁾ PB nr. C 153 van 17. 6. 1987.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1061/87
van de heer Florus Wijsenbeek (LDR—NL)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
 (31 juli 1987)
 (88/C 61/67)

Betreft: Toegestane totale gewicht van vrachtauto's in Zwitserland

Is het de Commissie bekend dat het toegestane totale gewicht in Zwitserland van vrachtauto's 28 ton (44 ton in de EG en 38 ton in Oostenrijk) is?

De Zwitserse autoriteiten hebben in 1985 een intern vergunningensysteem ingevoerd, dat het voor het Zwitserse internationale vervoer mogelijk maakt om toch op een totaal gewicht van 44 ton te komen. Het is duidelijk dat hier sprake is van discriminatie.

Hoe denkt de Commissie hierop te reageren?

Antwoord van de heer Clinton Davis
namens de Commissie
 (21 oktober 1987)

De Commissie is zich volledig bewust van het feit dat de Zwitserse autoriteiten voor de Zwitserse vrachtwagens in het buitenlandse verkeer een maximumgewicht van 44 ton toestaan, terwijl het maximumgewicht voor die voertuigen in Zwitserland tot 28 ton wordt beperkt.

De Commissie betwijfelt dat deze handelwijze verenigbaar is met het Internationaal Verdrag betreffende het wegverkeer van 25 april 1926.

De Commissie brengt dit probleem ter sprake in de door haar op 29 juni 1987 goedgekeurde aanbeveling voor een besluit van de Raad betreffende het openen van onderhandelingen op vervoergebied met Oostenrijk, Zwitserland en Joegoslavië en stelt de Raad voor tijdens die onderhandelingen eveneens de technische voorschriften voor bedrijfsvoertuigen aan de orde te brengen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1064/87

van de heer Niall Andrews (RDE—IRL)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(31 juli 1987)

(88/C 61/68)

Betreft: Uitzonderlijke communautaire maatregelen ten behoeve van stadsvernieuwing

Kan de Commissie, in verband met de „uitzonderlijke communautaire maatregel ten behoeve van de stadsvernieuwing in Noord-Ierland (Belfast)” — Verordening (EEG) nr. 1739/83 van de Raad⁽¹⁾, thans de volgende informatie verstrekken over alle projecten waaraan communautaire middelen zijn besteed of toegewezen:

1. aanduiding en omschrijving van het project,
2. steunverlenende instantie(s),
3. datum waarop voor elk project de aanvraag is ingediend en datum waarop voor elk project goedkeuring is verkregen,
4. geraamde en/of definitieve kosten van elk project,
5. totale bedrag van de communautaire bijdragen met andere gegevens over het betalingsschema,
6. totale bedrag van de bijdragen van de steunverlenende instantie(s).

⁽¹⁾ PB nr. L 171 van 29. 6. 1983, blz. 1.

**Antwoord van de heer Schmidhuber
namens de Commissie**

(8 december 1987)

De drie relevante besluiten van de Commissie waarin de projecten worden opgesomd waarvoor op grond van de in de vraag geciteerde verordening steun is verleend, worden aan de geachte Afgevaardigde en het Secretariaat-generaal van het Parlement ter beschikking gesteld. Een substantieel gedeelte van de gevraagde informatie is hierin vervat. Het systematisch verzamelen van nadere gegevens is momenteel niet doenlijk omdat die gegevens niet in de computer zijn opgeslagen. Mochten er evenwel specifieke projecten zijn waarover de geachte Afgevaardigde nadere informatie wenst, dan zal de Commissie die trachten te verstrekken.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1065/87

van de heer Niall Andrews (RDE—IRL)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(31 juli 1987)

(88/C 61/69)

Betreft: Desinvestering — Zuid-Afrika

Kan de Commissie antwoord geven op de volgende vragen:

1. Hoe ziet zij toe op de tenuitvoerlegging van besluiten die de Raad inzake desinvesteringskwesaties heeft genomen?
2. Welke sancties bestaan er bij niet-eeerbiediging van deze besluiten?
3. Zijn haar bedrijven bekend die communautaire steun genieten en die de besluiten inzake desinvesteringskwesaties niet eerbiedigen? Zo ja, welke maatregelen zijn dan tegen deze bedrijven genomen?

**Antwoord van de heer De Clercq
namens de Commissie**

(7 december 1987)

De Commissie is altijd van mening geweest dat de beperkende maatregelen ten opzichte van Zuid-Afrika telkens wanneer de bevoegdheid en de instrumenten van de Gemeenschap dit toestonden, op communautaire grondslag ten uitvoer hadden moeten worden gelegd. Dit was onder meer het geval bij de opschorting van nieuwe rechtstreekse investeringen in Zuid-Afrika. De Commissie had ter zake een richtlijnvoorstel aan de Raad voorgelegd. De Lid-Staten hebben niettemin de voorkeur gegeven aan een beslissing van de „Vertegenwoordigers van de regeringen van de Lid-Staten in het kader van de Raad bijeen” welke op nationaal vlak ten uitvoer moest worden gelegd.

De Commissie beschikt over geen enkel middel om op de toepassing van deze maatregel door natuurlijke en rechtspersonen in de Gemeenschap toe te zien.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1066/87

van de heer Patrick Lalor (RDE—IRL)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(31 juli 1987)

(88/C 61/70)

Betreft: Resultaten vervoerexperiment

In antwoord op mijn eerdere vraag nr. 2260/84⁽¹⁾ over het bovengenoemde onderwerp deelde de Commissie mede dat contract EE/161/80 betreffende een demonstratieproject met 15 grote elektrische voertuigen ter vervanging van conventionele wagens van het elektriciteitsbedrijf, het gemeenschappelijk vervoersbedrijf en de PTT, dat in 1981

door de Electricity Supply Board was ondertekend, tot juni 1986 zou lopen. De Commissie hoopte op een besparing aan primaire energie van 10 tot 20% ten opzichte van conventionele voertuigen.

Kan de Commissie thans haar beoordeling van dit project geven en aangeven wat de eventuele betekenis ervan is voor toekomstige energiebesparing in de Gemeenschap?

(¹) PB nr. C 203 van 12. 8. 1985, blz. 7.

**Antwoord van de heer Mosar
namens de Commissie**
(21 oktober 1987)

Zoals in het antwoord van de Commissie op schriftelijke vraag nr. 2260/84 van het geachte Parlementslid reeds vermeld, was het door de Electricity Supply Board ondertekende contract EE 161/80 voor de exploitatie van een wagenpark van acht elektrische voertuigen (vier Dodge 50 en vier Fiat Daily), en niet voor 15 voertuigen.

Het werkprogramma voorzag in de voortzetting van de demonstratiecampagne en maatregelen voor deelneming aan het verkeer tot juni 1986. De evaluatie van de in 1985 ondervonden problemen en behaalde resultaten overtuigden de Commissie en de ESB evenwel van de wenselijkheid het demonstratieproject per 31 december 1985 te stoppen, aangezien het er niet naar uitzag dat er met het project in dit stadium nog verdere technische en/of economische vooruitgang zou worden geboekt.

Het oogmerk van het project was de voertuigen te evalueren op het stuk van:

- aanpasbaarheid aan de verschillende soorten verkeer;
- energiebesparing in vergelijking met gelijksoortige thermische voertuigen;
- exploitatiekosten;
- milieu en algemene aanvaardbaarheid.

Voor wat de aanpasbaarheid aan en de compatibiliteit met het stadsverkeer betreft, waren de prestaties van zowel de Fiat Daily als de Dodge bevredigend. Wel bleek het evenwel voor de integratie in een modern wagenpark van dienstauto's noodzakelijk te zijn ter plaatse te beschikken over een doeltreffende hulpservice van de fabrikanten van de voertuigen. Het ontbreken van een dergelijke service-infrastructuur kan leiden tot het voor tamelijk lange tijd buiten werking stellen van de voertuigen en kan derhalve het welslagen van de onderneming in gevaar brengen.

De tijdens het demonstratieproject verwezenlijkte energiebesparingen bedroegen gemiddeld 14,3% ten opzichte van het normale gebruik van een gelijkwaardig dieselveertuig. Dit cijfer ligt beneden de bij het begin van het project verwachte streefcijfers (tot 30%) en moet tot op zekere hoogte worden toegeschreven aan het relatief geringe aantal kilometers door de voertuigen afgelegd in verband met het voornoemde gebrek aan bedrijfszekerheid. Indien deze bedrijfszekerheid

zou worden verbeterd, zouden volgens de ESB grotere energiebesparingen kunnen worden gerealiseerd.

Hoewel de exploitatiekosten van de elektrische voertuigen lager bleken te zijn dan die van overeenkomstige dieselveertuigen blijft het totale economische eindresultaat negatief op grond van de hogere investeringskosten: dit is vooral te wijten aan het afschrijvingspercentage van de accu's dat, gezien hun korte levensduur, momenteel nogal hoog is.

Op milieugebied daarentegen heeft het elektrische voertuig zijn onbetwistbare voordelen bewezen, omdat het bijna geen lawaai maakt en milieuvriendelijk is.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1069/87
van de heer Mark Killilea (RDE—IRL)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(31 juli 1987)
(88/C 61/71)

Betreft: Vleeskeuring

In de lijst van inrichtingen in Brazilië die erkend zijn voor de invoer van vers vlees in de Gemeenschap zijn onlangs wijzigingen aangebracht (¹).

Kan de Commissie mededelen van welke procedures zij gebruik maakt om de hygiënische omstandigheden in de op de lijst voorkomende inrichtingen te garanderen, hoeveel inspecties er per jaar worden uitgevoerd en door wie en kan zij de hoeveelheid en bestemming aangeven van vlees dat na 30 april 1987 op het grondgebied van de Gemeenschap wordt ingevoerd en de categorieën noemen waarbij dit vlees kan worden ingedeeld?

(¹) PB nr. C 94 van 7. 4. 1987, blz. 19.

Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie
(19 oktober 1987)

Vers vlees wordt uit derde landen ingevoerd op grond van Richtlijn 72/462/EEG van de Raad van 12 december 1972 (¹) waarin de ter zake geldende bepalingen betreffende gezondheid en veterinaire inspectie zijn vastgesteld.

Volgens de richtlijn moeten veterinaire deskundigen van de Lid-Staten en de Commissie ter plaatse controleren of de bepalingen van de richtlijn in de praktijk worden nageleefd. Deze bepalingen omvatten onder meer voorschriften betreffende de hygiëne van de inrichtingen, d.w.z. de slachthuizen en de uitsnijderijen.

Een inrichting wordt alleen erkend na inspectie ter plaatse. Na erkenning wordt de inrichting regelmatig, doorgaans één keer per jaar, gecontroleerd. De veterinaire inspecteur van de Commissie stelt samen met de deskundige van de Lid-Staat die hem bij de controle heeft vergezeld, een gedetailleerd verslag op dat aan het Permanent Veterinair Comité wordt

voorgelegd. Op grond van het advies van het Comité geeft de Commissie een beschikking betreffende de erkenning van de inrichtingen. Sinds 1980 zijn in totaal 15 beschikkingen vastgesteld met betrekking tot de invoer van vers vlees uit Brazilië.

De Commissie heeft één van haar inspecteurs gedetacheerd bij de vertegenwoordiging van de E.G. in Chili. Deze inspecteur reist regelmatig naar Brazilië om er de inspectie ter plaatse uit te voeren.

Brazilië is één van de 32 landen waar zich inrichtingen bevinden die door de Gemeenschap voor de invoer van vers vlees zijn erkend.

In 1986 werden in totaal 627 inrichtingen in derde landen bezocht.

Het is onmogelijk te voorspellen hoeveel vlees, van welke categorie en voor welke bestemming, na 30 april 1987 in de Gemeenschap zal worden ingevoerd.

(¹) PB nr. L 302 van 31. 12. 1972, blz. 28.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1076/87

van de heer José Lafuente Lopez (ED—E)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(31 juli 1987)

(88/C 61/72)

Betreft: Benaming van straten op industrieterreinen

Het feit dat in de hiervoor bestemde industriegebieden van de Lid-Statens steeds nieuwe industrieterreinen bijkomen, kan slechts met instemming worden begroet omdat dit de bevordering inhoudt van de economische activiteit en de schepping van werkgelegenheid.

Desalniettemin dient er vanuit praktisch oogpunt op te worden gewezen dat het bezoek aan dergelijke industrieterreinen wordt bemoeilijkt omdat er geen uniformiteit bestaat bij de aanduiding van straten, huizenblokken, industriële percelen, fabrieken, enz.

Is de Commissie niet van mening dat er één enkele communautaire regeling zou moeten komen over de wijze waarop de namen van straten, huizenblokken, percelen, enz. in de nieuwe communautaire industrieterreinen worden aangegeven zodat de bezoekers niet meer zoveel tijd verliezen bij het zoeken naar de fabriek waar ze moeten zijn?

Antwoord van de heer Narjes
namens de Commissie

(23 oktober 1987)

De Commissie erkent dat, zoals door het geachte Parlementslid opgemerkt, het gebrek aan harmonisatie van bena-

mingen in de industriezones in bepaalde gevallen bezwaarlijk kan zijn en tot tijdverlies kan leiden voor de bezoekers van dergelijke zones.

De Commissie is echter van oordeel dat de goede organisatie van het wegennet en de bewegwijzering in de industriezones een plaatselijk probleem is, dat het best op dat niveau kan worden behandeld.

De Commissie is dientengevolge niet van mening, dat een communautair optreden op dit gebied gerechtvaardigd is.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1077/87

van de heer José Lafuente Lopez (ED—E)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(31 juli 1987)

(88/C 61/73)

Betreft: De rechtsvorm van de „touroperator”

In de zomer loopt het toerisme in de Gemeenschap op volle toeren waardoor weer talrijke structurele gebreken aan de dag treden die ten eerste afbreuk doen aan de rechtsregels waaraan de toeristische betrekkingen zijn onderworpen.

Een van deze gebreken, en niet de geringste, is die welke betrekking heeft op de rechtsvorm van de „touroperator”, wiens beroep in de diverse nationale rechtssystemen onvoldoende is omschreven en met dermate gebrekkige juridische waarborgen is omgeven dat er voor de industrieën in deze sector die in sommige gevallen slachtoffers zijn van het in termen van het handelsrecht onbestendige karakter van een aantal „touroperators”, aanzienlijke economische verliezen ontstaan.

Is de Commissie niet van mening dat, door middel van een daartoe geschikt juridisch communautair instrument, de beroepsbezigdheden van de „touroperators” moeten worden geregeld met het oog op verstrekking van voldoende waarborgen aan de bedrijven in de toeristensector waarmee de bovengenoemde tussenpersonen in deze sector moeten onderhandelen?

Antwoord van de heer Ripa de Meana
namens de Commissie

(16 november 1987)

De Commissie heeft tot op heden nog geen klachten ontvangen van reisagentschappen of hoteleigenaars, in verband met problemen veroorzaakt door de in de vraag van het geachte Parlementslid ter sprake gebrachte touroperators.

De Commissie is evenwel bereid om elk concreet geval dat aan haar zou worden voorgelegd, te onderzoeken.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1085/87
van de heer Joaquim Miranda da Silva (COM—P)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(1 september 1987)
(88/C 61/74)

Betreft: Productie en export van Portugese tomaten

Kan de Commissie mededelen hoe precies de huidige situatie is met betrekking tot de compenserende bedragen, welke een onbillijke beperking betekenen van de export van concentraat van tomaten uit Portugal naar de EEG en naar derde landen?

Kan zij voorts mededelen hoe de toestand is ten aanzien van de steun aan de tomatenteelt in Portugal?

Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie
(22 oktober 1987)

De op grond van Verordening (EEG) nr. 2035/86⁽¹⁾ geldende compenserende bedragen voor verwerkte producten op basis van tomaten worden sedert 1 juli 1987 (begindatum van het nieuwe verkoopseizoen 1987/1988) niet meer toegepast.

Voor het verkoopseizoen 1987/1988 heeft de Commissie, overeenkomstig de ter gelegenheid van de besprekingen over het prijzenpakket 1987/1988 voor de Landbouwrraad afgelegde verklaringen, toegezegd een dergelijk compenserend bedrag⁽²⁾ slechts te zullen vaststellen als zij zou constateren dat bij niet-toepassing de concurrentie tussen enerzijds de industrie in Spanje en Portugal en anderzijds die in de andere landen van de Gemeenschap zou worden scheefgetrokken.

De bedragen van de produktiesteun voor verwerkte producten op basis van tomaten zijn voor 1987/1988 vastgesteld bij Verordening (EEG) nr. 2160/87⁽³⁾.

⁽¹⁾ PB nr. L 173 van 1. 7. 1986, blz. 54.

⁽²⁾ Op grond van lid 3, sub a) van de artikelen 118 en 304, van de Akte van Toetreding van Spanje en Portugal.

⁽³⁾ PB nr. L 202 van 23. 7. 1987, blz. 32.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1091/87
van mevrouw Marijke Van Hemeldonck (S—B)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(1 september 1987)
(88/C 61/75)

Betreft: Voorbehoedsmiddel dalcon-schildje

Het dalcon-schildje, een voorbehoedsmiddel ingevoerd vanuit de Verenigde Staten, veroorzaakte onvruchtbaarheid, miskramen en zelfs doden.

De fabrikant van dit spiraaltje dreigt ten onder te gaan aan de vele tienduizenden schadeclaims.

Kan de Commissie de schadeclaims ingediend door de inwoners van de Lid-Statens bundelen, waardoor zij meer kans op inwilliging krijgen?

Kan de Commissie verhinderen dat dit schadelijk voorbehoedsmiddel naar derde wereldlanden uitgevoerd wordt?

Antwoord van Lord Cockfield
namens de Commissie
(19 november 1987)

De Commissie is niet bij machte de schadeclaims te bundelen die zijn ingediend door particulieren die door het gebruik van het dalcon-schildje schade hebben geleden.

Wanneer de Lid-Statens de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking hebben doen treden om te voldoen aan Richtlijn 85/374/EEG⁽¹⁾ van 25 juli 1985 betreffende de aansprakelijkheid voor produkten met gebreken, d.w.z. uiterlijk op 30 juli 1988, kan een ieder die schade heeft geleden, veroorzaakt door een produkt met gebreken dat uit een derde land in de Gemeenschap is ingevoerd, krachtens artikel 3, lid 2, van de richtlijn schadevergoeding eisen van degene die het produkt in de Gemeenschap heeft ingevoerd.

Volgens gegevens waarover de Commissie beschikt is het dalcon-schildje niet meer beschikbaar op de gemeenschappelijke markt.

De Commissie kan uitvoer van dergelijke produkten naar Derde-Wereldlanden niet verhinderen. Deze kwestie valt onder de wetgeving van de Verenigde Staten en onder die van de importerende landen, aangezien deze voorbehoedsmiddelen in de Verenigde Staten worden vervaardigd.

⁽¹⁾ PB nr. L 210 van 7. 8. 1985, blz. 29.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1114/87
van de heer Andrew Pearce (ED—GB)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(1 september 1987)
(88/C 61/76)

Betreft: Betaling van communautaire gelden aan Zuidafrikanen

Kan de Commissie, onder verwijzing naar het antwoord op vraag nr. 2010/86⁽¹⁾ van de heer Habsburg, mededelen hoeveel aanvragen om steun zijn ontvangen van respectievelijk de Zuidafrikaanse Raad van Kerken, de Zuidafrikaanse Katholieke Bisschopsconferentie, de vakbonden en de Kagiso Trust, hoeveel van deze aanvragen zijn gehonoreerd en hoeveel geld thans is betaald?

⁽¹⁾ PB nr. C 133 van 18. 5. 1987, blz. 53.

**Antwoord van de heer Natali
namens de Commissie**
(17 november 1987)

In de periode juni 1986—medio oktober 1987 werden van de Zuidafrikaanse Raad van Kerken (SACC), de Zuidafrikaanse Katholieke Bisschoppenconferentie (SACBC), de Kagiso Trust en de vakbonden in totaal 97 projectvoorstellen ontvangen. Van dit aantal zijn elf door de SACC, elf door de SACBC, 60 door de Kagiso Trust en zeven door de vakbonden ingediende projecten goedgekeurd. Met deze 89 goedgekeurde projecten is een totaal bedrag van 17,7 miljoen Ecu gemoeid, waarvan reeds 12,1 miljoen Ecu is uitgekeerd. Van de overige acht ontvangen projectvoorstellen zijn er vijf ingetrokken en wordt voor drie nog gewacht op door de Commissie gevraagde bijkomende informatie.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1131/87
van de heer Fernand Herman (PPE—B)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(1 september 1987)
(88/C 61/77)

Betreft: Beleid van de Commissie voor aanwervingen in de categorieën A3 en A5/A4 (gespecialiseerde afdelingshoofden)

1. Welke verklaring kan de Commissie geven voor het feit dat het examen voor een vergelijkend onderzoek voor de categorie A3 over het algemeen minder streng is dan dat voor de categorie A7 of zelfs A8, en in de meeste gevallen slechts uit een onderhoud met de jury bestaat?

2. Waarom is de termijn voor de indiening van een sollicitatie voor potentiële kandidaten voor een vergelijkend onderzoek voor de categorie A3 zo kort? Acht zij daarvoor niet een termijn van ten minste één maand, zoals voorzien in bijlage III bij het Statuut, een absoluut minimum?

3. Waarom heeft de Commissie het niet nodig geacht voor vergelijkend onderzoek COM/A/586 (PB nr. C 145 van 3 juni 1987) deze minimumtermijn aan te houden, maar heeft zij de uiterste datum voor de indiening van sollicitaties op 1 juli 1987 vastgesteld?

Is de Commissie niet van oordeel dat in het onderhavige geval de naleving van de bepalingen van het Statuut had moeten samengaan met die van het beginsel van de gelijke behandeling van alle potentiële kandidaten in de Gemeenschap, met name van die welke in Lid-Staten wonen (Griekenland, Portugal, Spanje, Italië) waar de Publikatiebladen van de Gemeenschap met vertraging verschijnen?

**Antwoord van de heer Christophersen
namens de Commissie**
(29 oktober 1987)

1. Voor functies van dit niveau is het in iedere instelling of firma in de Lid-Staten gebruikelijk de kandidaten op de grondslag van schriftelijke bewijsstukken te beoordelen, d.w.z. wat de Commissie betreft, op basis van de 15 jaar beroepservaring die is verkregen na het behalen van het universitair diploma dat voor toelating tot het vergelijkend onderzoek is vereist. Na deze eerste beoordeling vindt een mondeling examen plaats waarbij de jury de mogelijkheid heeft dieper in te gaan op de kwalificaties en de hoedanigheden van de sollicitanten die op basis van schriftelijke bewijsstukken in eerste instantie zijn geselecteerd.

2. De Commissie past de procedureregels strikt toe en draagt er in het bijzonder zorg voor dat alle kandidaten op gelijke voet worden behandeld, waaruit dus volgt dat de termijn van inschrijving voor het vergelijkend onderzoek voor iedereen dezelfde moet zijn.

De ervaring heeft geleerd dat de verspreiding van de publikatiebladen in de Lid-Staten aan de periferie van de Gemeenschap via de persbureaus van de Commissie zo plaatsvindt dat er in het algemeen geen groot verschil bestaat tussen de verschillende landen wat de beschikbaarheid ervan betreft.

Bij vergelijkend onderzoek A/586 waren zowel de normale procedure voor de publikatie en de verspreiding van de publikatiebladen als de feitelijke termijn van vier volle weken voor de toezending van de sollicitatieformulieren ruim voldoende, zodat een groot aantal belangstellenden uit alle Lid-Staten een geldige sollicitatie konden indienen.

3. Artikel 1, lid 2, van bijlage III van het Statuut van de ambtenaren stelt een termijn van één maand voor de uiterste datum van ontvangst van de sollicitaties. De Commissie stelt voor de toezending altijd een termijn vast van ten minste vier volle weken, waarbij het poststempel als bewijs geldt. De statutaire termijn wordt dus feitelijk verlengd, met name ten behoeve van sollicitanten die in perifere streken van de Gemeenschap woonachtig zijn; hierbij komen vertragingen in de post volledig voor rekening van de Commissie.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1153/87
van de heer Madron Seligman (ED—GB)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(1 september 1987)
(88/C 61/78)

Betreft: Steenkoolindustrie en staalindustrie

Kan de Commissie mededelen hoeveel financiële steun de

EGKS in 1986 respectievelijk aan de steenkoolindustrie en de staalindustrie heeft verleend?

**Antwoord van de heer Varfis
namens de Commissie**
(23 november 1987)

Alle gevraagde gegevens en de omvang van de gestelde vraag worden behandeld in het jaarverslag van de EGKS⁽¹⁾.

In de door een teruggang van de bedrijvigheid en de werkgelegenheid in de ijzer- en staalindustrie getroffen gebieden heeft de Commissie leningen tegen een verlaagde rentevoet verstrekt die vooral bestemd zijn voor kleine en middelgrote ondernemingen en ten doel hebben werkgelegenheidsscheppende investeringen te stimuleren met het oog op de weerinschakeling van de ontslagen werknemers van de ijzer- en staalindustrie. Te dien einde heeft de Commissie in 1986 krachtens artikel 56, lid 2, sub e) leningen voor een bedrag van 243,5 miljoen Ecu verstrekt met rentesubsidies voor in totaal 70,5 miljoen Ecu. Deze leningen en steun kunnen niet worden gespecificeerd naar de kolenmijnindustrie en de ijzer- en staalindustrie omdat de meeste steungebieden met de sluiting van zowel kolenmijnen als ijzer- en staalbedrijven te maken hebben.

Voorts is in 1986 steun voor onderzoek krachtens artikel 55 van de operationele begroting van de EGKS verleend ten bedrage van 61,6 miljoen Ecu, verdeeld als volgt:

- onderzoek op het gebied van staal: 28,9 miljoen Ecu,
- onderzoek op het gebied van kolen: 22,4 miljoen Ecu,
- onderzoek op sociaal gebied: 10,3 miljoen Ecu.

Uit hoofde van artikel 56, lid 2, sub b) van het EGKS-Verdrag wordt steun voor de wederaanpassing van de werknemers van de kolenmijnindustrie en de ijzer- en staalindustrie verleend. In 1986 bedroeg deze steun 112 miljoen Ecu voor de eerstgenoemden en 59 miljoen Ecu voor de laatstgenoemden.

⁽¹⁾ Financieel Verslag EGKS 1986, Doc. COM(87) 300 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1165/87

van de heer James Ford (S—GB)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(1 september 1987)
(88/C 61/79)

Betreft: Onderlinge erkenning van diploma's van zeelieden

Hoe is de stand van zaken op dit moment ten aanzien van de onderlinge erkenning van diploma's van zeelieden in de Gemeenschap?

**Antwoord van de heer Clinton Davis
namens de Commissie**
(12 november 1987)

De huidige stand van zaken ten aanzien van de onderlinge erkenning van de getuigschriften en diploma's van zeelieden is zo dat dit onderwerp waarschijnlijk zal voorkomen op de agenda van de eerste voltallige vergadering van het Paritair Comité voor de maritieme industrie van de Gemeenschap vóór het einde van dit jaar. De Commissie hoopt dat op dit gebied vooruitgang wordt geboekt, maar is van oordeel dat deze het meest waarschijnlijk zal plaatsvinden door middel van discussies met beide sociale partners van de betrokken bedrijfstak met inschakeling van het mechanisme van het Paritair Comité.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1166/87

van de heer James Ford (S—GB)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(1 september 1987)
(88/C 61/80)

Betreft: Waterraderen en ontwikkelingshulp

Kan de Commissie mededelen voor welke ontwikkelingsprojecten rond het gebruik van waterraderen als energiebron zij in de afgelopen tien jaar steun heeft verleend?

**Antwoord van de heer Mosar
namens de Commissie**
(17 november 1987)

In het kader van het betrokken Communautaire Demonstratieprogramma op energiegebied is geen steun verleend aan projecten waarin het traditionele type waterrad een rol speelt. Sinds 1984 evenwel, toen de sector van de kleinschalige projecten voor de opwekking van electriciteit (minder dan 3 000 kW) aan het programma werd toegevoegd, werd een zeventigtal projecten geselecteerd, waarvoor financiële steun op grond van dit programma zou worden verleend. Het ligt in de bedoeling om aan de hand van deze projecten allerlei vernieuwingen aan te tonen, met inbegrip van die op het gebied van waterturbines, ten einde de economische leefbaarheid en de rol van kleine hydro-electrische installaties te verbeteren.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1183/87

van de heer Edward Newman (S—GB)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(1 september 1987)
(88/C 61/81)

Betreft: Eventuele privatisering van het Britse rij-examen

Is het de Commissie bekend dat de regering van het Verenigd Koninkrijk eventuele privatisering van het Britse rij-examen bestudeert?

Is de Commissie van oordeel, overwegende dat het Britse rij-examen door deze privatisering aan onpartijdigheid en niveau zou kunnen inboeten, dat Britse chauffeurs die een minder betrouwbaar „geprivatiseerd” examen hebben afgelegd, het risico lopen in andere Lid-Statens niet op de weg te worden toegelaten?

**Antwoord van de heer Clinton Davis
namens de Commissie**

(23 oktober 1987)

Het is de Commissie bekend dat de Britse regering dit jaar een studie van haar rijexamensysteem heeft opgezet. De mogelijkheid dat het examen aan de particuliere sector wordt gedelegeerd is één aspect van de herziening die alsnog niet is afgesloten.

Op grond van Richtlijn 80/1263/EEG van 4 december 1980⁽¹⁾, waarvan bijlage II de theoretische en praktische minimumeisen voor rijexamens bevat, zijn de Lid-Statens verantwoordelijk voor het toezicht op de naleving van deze eisen door de instanties die de examens afnemen.

⁽¹⁾ PB nr. L 375 van 31. 12. 1980, blz. 1.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1195/87

van de heer John Bird (S—GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(1 september 1987)

(88/C 61/82)

Betreft: Europese zeilrace

De Commissie sponsort de Europese zeilrace die op 12 juli begint en op 15 augustus 1987 eindigt.

1. Kan de Commissie een gedetailleerd overzicht geven van de kosten in verband met deze sponsoring?
2. Wie heeft toestemming gegeven voor dit sponsorship?

**Antwoord van de heer Ripa di Meana
namens de Commissie**

(16 november 1987)

1. De „Round Europe Yacht Race” werd gesponsord door de maatschappij „Techniques d’Avant-Garde” die 600 000 Ecu heeft bijgedragen. Bovendien droeg ieder van de havens waar de reis werd onderbroken 22 000 Ecu en ieder van de deelnemers 2 000 Ecu bij.

De Commissie nam het beschermheerschap van de race op zich en droeg 50 000 Ecu bij aan de organisatie ervan.

2. Besluiten inzake het beschermheerschap worden door de Commissie zelf genomen na zorgvuldig onderzoek naar de merites van ieder geval en na evaluatie van het effect ervan op de Europese burger.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1223/87

van de heer Peter Price (ED—GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(11 september 1987)

(88/C 61/83)

Betreft: Handelsbalans van de Lid-Statens

Kan de Commissie een tabel publiceren met de beschikbare cijfers over de afgelopen 10 jaar per Lid-Staat met gespecificeerd de totale bedragen op de handelsbalans voor a) fabrieksproducten, b) grondstoffen en c) diensten?

**Antwoord van de heer Schmidhuber
namens de Commissie**

(24 november 1987)

De Commissie zal het geachte Parlementslid en het secretariaat-generaal van het Parlement de gevraagde gegevens toezenden in de vorm van twee tabellen:

- handelsbalansen. *Bron:* Eurostat — Comext waarin statistische gegevens worden verstrekt over de buitenlandse handel in goederen, industrieproducten en grondstoffen;
- handels- en dienstenbalansen. *Bron:* betalingsbalansstatistiek waarin statistische gegevens worden verstrekt over goederen en diensten.

Er moet op worden gewezen dat:

- van beide bronnen gebruik moet worden gemaakt omdat de gegevens over industrieproducten en grondstoffen slechts in de statistiek van de buitenlandse handel en die van de diensten in de statistiek van de betalingsbalansen worden verstrekt;
- de definitie van goederen in het betalingsbalanssysteem niet dezelfde is als die van de buitenlandse handel; dit verklaart de verschillen tussen de twee bronnen, zoals blijkt uit de tabellen.

De voornaamste verschillen zijn:

- de behandeling van vervoerkosten, verzekering van het vervoer, herstellingen en bewerkingen. Zo zijn de vervoers- en verzekeringskosten vanaf de grens van het uitvoerende land in de statistiek van de buitenlandse handel in de cif-prijs van de invoer opgenomen; deze

kosten zijn niet inbegrepen in de fob-prijs van de invoer in het betalingsbalanssysteem;

- de bestreken geografische gebieden. De overzeese departementen en gebieden van Frankrijk bijvoorbeeld zijn wel in de betalingsbalansstatistieken maar niet in de statistieken van de buitenlandse handel van Frankrijk opgenomen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1237/87

van de heer John Marshall (ED—GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(11 september 1987)

(88/C 61/84)

Betreft: Uitbreiding van de richtlijn voor de bescherming van in het wild levende vogels

Zou de Commissie kunnen overwegen het toepassingsgebied van de richtlijn inzake de bescherming van in het wild levende vogels uit te breiden tot vogels als nachtegalen, gierzwaluwen, wielewalen en alle zwaluwsoorten?

**Antwoord van de heer Clinton Davis
namens de Commissie**

(17 november 1987)

Richtlijn 79/409/EEG van de Raad⁽¹⁾ geldt reeds voor de door het geachte Parlementslid bedoelde soorten, aangezien zij bescherming beoogt van alle in het wild levende vogelsoorten op het Europese grondgebied van de Lid-Staten van de Gemeenschap: met name artikelen 1, 2 en 3 zijn van toepassing op alle soorten.

⁽¹⁾ PB nr. L 103 van 25. 4. 1979, blz. 1.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1255/87

van de heer Alfeo Mizzau (PPE—I)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(11 september 1987)

(88/C 61/85)

Betreft: Ontvoering van Namibische jongeren

Is het de Commissie bekend dat de Swapo, volgens in de Italiaanse pers verschenen berichten, Namibische jongeren ontvoert en opsluit in uitroeiingskampen die zich bevinden te Mboroma, in de buurt van Kabwe, in Zambia en te Keko, in Tanzania?

Welke stappen denkt zij ter verdediging van de rechten van de mens te doen bij de regeringen van Zambia en Tanzania opdat deze een eind maken aan de concentratiekampen op hun gebied?

**Antwoord van de heer Natali
namens de Commissie**

(13 november 1987)

De Commissie beschikt niet over informatie betreffende de in de Italiaanse pers gemaakte en door het geachte Parlementslid ter sprake gebrachte aantijgingen.

De eerbiediging van de mensenrechten en van de fundamentele vrijheden met inbegrip van de bewegingsvrijheid is een van de blijvende bekommernissen van de Commissie. Ten aanzien van vluchtelingenproblemen werkt de Commissie nauw samen met het Hoge Commissariaat van de Verenigde Naties voor Vluchtelingen (UNHCR), dat in de betreffende landen zijn eigen vertegenwoordigers heeft. De Commissie zal bij het UNHCR navraag doen met betrekking tot de aantijgingen en het geachte Parlementslid direct op de hoogte brengen. De door de Commissie aan Namibische vluchtelingen in de buurlanden verstrekte bijstand is van zuiver humanitaire aard en volledig in overeenstemming met bovengenoemd beginsel inzake de eerbiediging van de mensenrechten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1323/87

van de heer François Roelants du Vivier (ARC—B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(2 oktober 1987)

(88/C 61/86)

Betreft: Valoren-programma

De Raad heeft op 27 oktober 1986 het Valoren-programma (exploitatie van het eigen energetisch potentieel) goedgekeurd.

Kan de Commissie nadere inlichtingen verstrekken over de stand van dit programma?

**Antwoord van de heer Schmidhuber
namens de Commissie**

(17 november 1987)

Overeenkomstig artikel 8 van Verordening (EEG) nr. 3301/86 van de Raad tot instelling van een communautair programma Valoren⁽¹⁾, hebben alle betrokken Lid-Staten in de loop van de maand april 1987 interventieprogramma's met de tot in oktober 1991 door het EFRO te cofinancieren maatregelen en acties, bij de Commissie ingediend. Gezien het gunstig advies dat het EFRO-comité hieromtrent op 14 september 1987 heeft uitgebracht, is de Commissie voornemens deze programma's binnenkort goed te keuren, wanneer zij met de Lid-Staten desbetreffende overeenkomsten heeft gesloten. Hiermee is in totaal een bedrag van 397,9 miljoen Ecu gemoeid. Dus minder dan een jaar na de goedkeuring door de Raad van de verordening tot instelling van dit Communautaire Programma, kan in de zeven betrokken Lid-Staten een aanvang worden gemaakt met de operationele tenuitvoerlegging daarvan.

⁽¹⁾ PB nr. L 305 van 31. 10. 1986, blz. 6.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1330/87

van Lady Elles (ED—GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(2 oktober 1987)

(88/C 61/87)

Betreft: Produktie van boerenkaas in het Verenigd Koninkrijk

In een artikel in de kleurenbijlage bij de Sunday Telegraph van 9 augustus 1987 wordt de EEG ervan beschuldigd het voor de Milk Marketing Board moeilijk te maken om producenten van boerenkaas uit de eigen voorraden te bevoorraden voor het maken van hun plaatselijke kazen.

Is de Commissie, gelet op het feit dat in de andere Lid-Staten van de Gemeenschap opmerkelijk weinig goede Britse boerenkaas te koop wordt aangeboden ofschoon daar vooral in bepaalde Lid-Staten blijkbaar toch een markt voor is, het met deze beschuldiging in dit artikel eens?

Het desbetreffende artikel wordt aan de Commissie gezonden.

**Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie**

(25 november 1987)

De Commissie heeft bij de autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk geen stappen gedaan met het oog op de door het geachte Parlementslid bedoelde wijzigingen in de regelingen inzake levering van melk aan boerenkaasmakerijen in Engeland en Wales. Voor zover de Commissie bekend is, waren de veranderingen in maart 1987 het gevolg van besluiten die door de Milk Marketing Board zijn genomen in verband met de eis om discriminatie tussen kopers van melk in het kader van de in Engeland en Wales geldende regeling van de Milk Marketing Board te voorkomen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1341/87

van de heer Andrew Pearce (ED—GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(2 oktober 1987)

(88/C 61/88)

Betreft: Uitgifte van Ecu-bankbiljetten

Zou de Commissie de uitgifte van Ecu-biljetten door de Lid-Staten ondersteunen indien zij een overeenkomstig bedrag in de vorm van deposito's in hun nationale munteenheid zouden aanhouden?

**Antwoord van de heer Delors
namens de Commissie**

(7 december 1987)

Het is de Commissie niet bekend dat de autoriteiten van de Lid-Staten van plan zouden zijn in Ecu luidende bankbiljetten uit te geven.

In technisch opzicht zou de keuze van de dekking van dergelijke uitgaven talrijke problemen opleveren, voor zover het de bedoeling zou zijn daarmee monetaire neutraliteit te waarborgen, althans op het tijdstip waarop de biljetten in omloop worden gebracht. Deposito's in nationale valuta zouden in dit opzicht geen voldoende garantie vormen.

De kwestie van de uitgifte van biljetten kan bovendien niet worden gescheiden van de problematiek in verband met de omloop van deze biljetten. Indien deze in de gehele Gemeenschap zouden gaan circuleren, zou de wijze van dekking van hun uitgifte slechts een aspect zijn van een veel meer omvattend vraagstuk waarbij de monetaire soevereiniteit van de Lid-Staten in het geding zou komen.

Gesteld dat er toch sprake zou zijn van een dergelijk project, dan zou de Commissie het steunen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1423/87

van de heer Gustave Pordea (DR—F)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(14 oktober 1987)

(88/C 61/89)

Betreft: Toetreding tot de EEG van niet-Europese landen

Ofschoon het officiële verzoek van Marokko om toetreding tot de Gemeenschap aanvankelijk met reserve is ontvangen, zoniet geheel is verworpen, ziet het er niettemin naar uit dat de Commissie in een later stadium toch een onderzoek hiernaar zal moeten instellen. Anderzijds verricht de Commissie een diepgaand onderzoek naar aanleiding van eenzelfde stap die Turkije tijdens de zes maanden van het Belgische voorzitterschap heeft ondernomen.

Kan de Commissie, afgezien van de speculaties waartoe deze aanvragen aanleiding hebben gegeven, meedelen of dergelijke verzoeken — de toe te passen bepalingen van het EEG-Verdrag buiten beschouwing gelaten — theoretisch al dan niet ontvankelijk zijn, rekening houdend met enerzijds de eventuele politieke implicaties, en anderzijds de geografische ligging van de betrokken landen buiten Europa, hun officiële islamitische godsdienst en hun cultuur die vooral gericht is op specifiek islamitische waarden en tradities?

**Antwoord van de heer Cheysson
namens de Commissie**

(7 december 1987)

In de artikelen 237 van het EEG-Verdrag, 98 van het EGKS-Verdrag en 205 van het EGA-Verdrag wordt het

vraagstuk van de toetreding van derde landen tot de Europese Gemeenschap geregeld.

De Commissie onderzoekt in het advies dat zij de Raad uit hoofde van deze artikelen voorlegt de vraagstukken die aan de toetreding van het betrokken land tot de Gemeenschap zijn verbonden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1461/87

van de heer Luis Perinat Elio (ED—E)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(19 oktober 1987)

(88/C 61/90)

Betreft: Gemengde ondernemingen waarin bedrijven uit de Sovjetunie en uit de Lid-Staten deelnemen

Er is nu enige tijd verstreken sinds men, nadat de Sovjetunie haar markten toegankelijk had gemaakt, bij wijze van experiment is begonnen met het oprichten van gemengde ondernemingen, waarin bedrijven uit de Sovjetunie en uit Lid-Staten van de Europese Gemeenschap samenwerken; thans dient een eerste balans te worden opgemaakt om vast te stellen of het experiment moet worden uitgebreid dan wel gestaakt.

Kan de Commissie mededelen welke resultaten het experiment met de oprichting van gemengde Sovjet-Russische/Europese bedrijven volgens haar heeft opgeleverd; hoeveel van dit soort gemengde bedrijven er precies zijn opgericht sedert de economische openstelling van de Sovjetunie; welke bijzondere aanbevelingen zij zou kunnen doen aan de bedrijven in Lid-Staten van de Gemeenschap die bij wijze van experiment willen gaan samenwerken met bedrijven uit de Sovjetunie?

**Antwoord van de heer De Clercq
namens de Commissie**

(7 december 1987)

De Commissie moge de aandacht van het geachte Parlementslid vestigen op het feit dat de betrokken voorschriften van de USSR in de mogelijkheid voorzien joint ventures met ondernemingen uit elk ander land aan te gaan. Er bestaat geen specifiek initiatief dat op ondernemingen in de Europese Gemeenschap is gericht.

Op basis van de haar ter beschikking staande gegevens meent de Commissie dat het nog veel te vroeg is gevolgtrekkingen ten aanzien van deze nieuwe mogelijkheid voor joint ventures met ondernemingen in de Sovjetunie te maken. Uit verslagen blijkt dat de Sovjetunie zelf dit initiatief beschouwt als in een experimenteel stadium en voornemens is de voorschriften te wijzigen ten einde rekening te houden met reacties van de zijde van de huidige en toekomstige deelgenoten aan gemengde bedrijven.

De Commissie beschikt niet over gegevens over het aantal gemengde ondernemingen dat tussen EG-bedrijven en Sov-

jet-ondernemingen is opgericht. Er bestaat geen algemene verplichting voor EG-bedrijven om de Commissie van dergelijke transacties in kennis te stellen. In het kader van de mededingingsvoorschriften van de EEG worden de partners wel hiertoe aangemoedigd indien hun overeenkomst gevolgen kan hebben voor de mededinging binnen de Gemeenschap en voor de handel tussen de Lid-Staten.

Uit persverslagen blijkt dat hun aantal tot dusver zeer gering is, hetgeen te verwachten was aangezien de wetgeving eerst negen maanden van kracht is.

De Commissie doet ter zake geen specifieke aanbevelingen aan bedrijven van de Gemeenschap, die vrij zijn zelf op basis van commerciële overwegingen te besluiten of het gewenst is een gemengde onderneming in de Sovjetunie op te richten.

De Commissie is zich er evenwel van bewust dat er passende omstandigheden dienen te worden geschapen om communautaire ondernemingen ertoe aan te moedigen deze vorm van samenwerking aan te gaan. Daarom volgt de Commissie nauwlettend de ontwikkeling van de wetgeving inzake joint ventures zowel in de Sovjetunie als in enkele andere Oost-Europese landen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1491/87

van de heer Peter Price (ED—GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(19 oktober 1987)

(88/C 61/91)

Betreft: EFRO-projecten

Acht de Commissie het wenselijk om van de hoofdaannemer bij EFRO-infrastructuurprojecten te eisen dat hij op alle borden met opschriften ter plaatse van het project waarop de naam van de hoofdaannemer wordt vermeld, in letters van ten minste hetzelfde formaat als die naam de tekst opneemt: „Dit project wordt gedeeltelijk gefinancierd door de Europese Gemeenschap”?

Is de Commissie ervan op de hoogte dat Portugal, in zijn nationale reglementen een bepaling in die zin heeft opgenomen?

Zal zij een wijziging in de EFRO-verordening voorstellen zodat deze eis in alle desbetreffende contracten moet worden opgenomen?

**Antwoord van de heer Schmidhuber
namens de Commissie**

(3 december 1987)

De Commissie hecht grote waarde aan het publiceren van de steunmaatregelen van het Europees Regionaal Ontwikke-

lingsfonds in de Lid-Statens en verwelkomt het Portugese initiatief op dit gebied. Om deze reden en in samenwerking met de nationale overheidsinstanties, blijft zij een actief beleid voeren om artikel 23 van Verordening (EEG) nr. 1787/84⁽¹⁾ van het EFRO betreffende de bekendmaking van de projecten ten uitvoer te leggen. Overeengekomen is dat alle infrastructuurprojecten die meer dan 1 miljoen Ecu kosten gedurende de constructieperiode moeten worden gepubliceerd door het opzetten ter plaatse van publiciteitsborden waarop het EFRO wordt vermeld. Ook worden vaak gedenkplaten die getuigen van de rol van het EFRO opgericht op of vlakbij bepaalde infrastructuurwerken die regelmatig door het publiek worden gebruikt.

De Commissie beseft evenwel dat de overeengekomen maatregelen betreffende deze bekendmaking niet altijd worden nageleefd en zij onderzoekt momenteel met welke middelen deze maatregelen strikter kunnen worden opgelegd door middel van formele voorwaarden in verband met de toekenning van besluiten.

⁽¹⁾ PB nr. L 169 van 28. 6. 1984.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1720/87

van de heer Roberto Costanzo (PPE—I)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(20 oktober 1987)

(88/C 61/92)

Betreft: Goedkeuring door de Commissie van de grp's, ingediend door de regio's: Abruzzi, Basilicata, Calabria, Campania, Molise en Puglie

De regio's Abruzzi, Basilicata, Calabria, Campania, Molise en Puglie hebben de ter zake bevoegde diensten van de Commissie volgens de regels hun respectieve, overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 2088/85⁽¹⁾ opgestelde geïntegreerde mediterrane programma's ingediend.

De geïntegreerde programma's van de genoemde regio's schijnen nog steeds niet te zijn goedgekeurd.

Kan de Commissie mededelen wanneer zij denkt tot definitieve goedkeuring van deze programma's over te gaan?

Heeft de Commissie reeds een besluit genomen omtrent de te steunen sectoren en de richtsnoeren waaraan de genoemde regio's zich moeten houden bij de uitvoering van de in de GMP's op te nemen projecten?

Ten slotte: heeft de Commissie de bedragen reeds vastgesteld die als communautaire steun aan de genoemde regio's zullen worden toegekend?

⁽¹⁾ PB nr. L 197 van 27. 7. 1985, blz. 1.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1722/87

van de heer Roberto Costanzo (PPE—I)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(20 november 1987)

(88/C 61/93)

Betreft: Goedkeuring van het door de regio Campania ingediende geïntegreerde mediterrane programma

Volgens in de afgelopen maanden verschenen persberichten zou het door de regio Campania opgestelde GMP voor eind september 1987 definitief worden goedgekeurd.

De goedkeuring heeft echter nog steeds niet plaatsgevonden en er is ook niets bekend over een eventuele datum daaromtrent.

Kan de Commissie de redenen geven voor deze vertraging?

Gecombineerd antwoord van de heer Varfis namens de Commissie op de schriftelijke vragen nr. 1720/87 en nr. 1722/87

(21 december 1987)

Het Geïntegreerde Mediterrane Programma (GMP) voor Molise zal voor eind 1987 definitief worden goedgekeurd. De GMP's voor de Abruzzen, Basilicata, Calabrië, Campanië en Apulië zullen in de loop van het eerste halfjaar van 1988 definitief worden goedgekeurd.

Voor de GMP's voor de Abruzzen en Basilicata werden reeds de hoofdlijnen vastgelegd, terwijl voor de GMP's voor Calabrië, Campanië en Apulië de hoofdlijnen voor advies aan het Raadgevend Comité voor de Geïntegreerde Mediterrane Programma's werden voorgelegd.

Alleen voor het GMP voor Molise is de communautaire bijdrage die zal worden toegekend bekend.

De Italiaanse GMP's werden eind 1986 ingediend. Terwille van de kwaliteit van de GMP's is een zekere periode voor onderzoek vereist.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1734/87

van de heren José Alvarez de Paz en Jesús Cabezón Alonso (S—E)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(20 november 1987)

(88/C 61/94)

Betreft: Herstel van het landschap in plattelandsgebieden

In document COM(86) 721 def. wordt op geen enkele wijze gewag gemaakt van speciale aandacht of voorrang voor projecten met betrekking tot het herstel van het landschap waar mijnen in dagbouw worden geëxploiteerd.

Acht de Raad het niet wenselijk dat speciale aandacht wordt besteed en prioriteit wordt gegeven aan projecten voor het herstel van landschap waar mijnen in dagbouw worden geëxploiteerd?

De Raad is van mening dat het niet op zijn weg ligt zich uit te spreken over de eventuele mogelijkheden tot financiële en technische steun voor de doeleinden waarvan sprake is in de door het geachte Parlementslid gestelde vraag.

Antwoord

(25 januari 1988)

Het voorstel voor een besluit van de Raad tot vaststelling van een vijfjarenprogramma voor de gehele Gemeenschap van projecten die aantonen hoe maatregelen op milieuterrein ook een bijdrage kunnen leveren tot de schepping van werkgelegenheid, waarnaar de geachte Afgevaardigden verwijzen, is door de Commissie op 11 maart 1987 bij de Raad ingediend⁽¹⁾.

Hoewel in dit voorstel niet uitdrukkelijk gewag wordt gemaakt van projecten voor het herstel van het landschap waar mijnen in dagbouw worden geëxploiteerd, wijst de Raad de geachte Afgevaardigden er niettemin op dat de stimulering van het herstel van de uit milieu-oogpunt vervalLEN gebieden en de bodembescherming via het bestrijden van door bepaalde industriële activiteiten aangerichte schade behoren tot de prioritaire actieterranen van 's Raads resolutie inzake het vierde milieu-actieprogramma⁽²⁾.

⁽¹⁾ PB nr. C 141 van 27. 5. 1987, blz. 3.

⁽²⁾ PB nr. C 289 van 29. 10. 1987, blz. 3.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1801/87

van mevrouw Nicole Péry (S—F)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(25 november 1987)

(88/C 61/96)

Betreft: Europees rijbewijs

Kan de Raad mededelen of hij het nodig acht dat voor het verkrijgen van een Europees rijbewijs een minimale kennis van autotechniek moet worden vereist?

Acht hij het ook niet wenselijk dat personeel van rij scholen bij het algemeen onderwijs wordt ingeschakeld om de kinderen zo vroeg en zo goed mogelijk vertrouwd te maken met de regels op het gebied van de verkeersveiligheid?

Antwoord

(25 januari 1988)

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1799/87

van mevrouw Nicole Péry (S—F)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(25 november 1987)

(88/C 61/95)

Betreft: Toekomst van de Europese autoveerhavens

Momenteel bestaat 60 % van de activiteiten in de autoveerhavens uit werkzaamheden op douanegebied en derhalve is men in douane kringen ongerust over de totstandbrenging van de interne markt en voltooiing hiervan in 1992.

Kan de Raad mededelen of hij een financiële en technische steun denkt te verlenen voor de omschakeling van deze autoveerhavens?

Antwoord

(25 januari 1988)

De Raad heeft ter zake geen voorstellen van de Commissie ontvangen.

1. De Raad wijst erop dat de eerste richtlijn van de Raad betreffende de invoering van een Europees rijbewijs, die hij op 4 december 1980 heeft aangenomen⁽¹⁾, in het hoofdstuk „minimumeisen voor rijexamens” gegevens bevat over de inhoud van het theoretisch en het praktisch examen dat de kandidaat moet afleggen. Het examen heeft betrekking op het voertuig en de uitrusting, maar er is geen kennis van autotechniek vereist.

In artikel 10 van deze richtlijn staat dat de Raad zo spoedig mogelijk op voorstel van de Commissie overgaat tot verdere harmonisatie van de normen inzake de door de bestuurders te ondergaan tests, met het oog op onder meer een latere verbetering van de veiligheid van het wegverkeer in de gehele Gemeenschap.

2. De Raad herinnert eraan dat hij in de conclusies betreffende het Europese Jaar van de Verkeersveiligheid (1986) en de toekomstige verkeersveiligheidsacties van de Gemeenschap, die hij op 14 november 1986 heeft aangenomen, het belang van relevant onderricht in verkeersveiligheid op de scholen heeft onderstreept.

⁽¹⁾ PB nr. L 375 van 31. 12. 1980, blz. 1.